

(Pàgines 2 a 13
i editorial)

Una desescalada amb precaucions

El Departament de Salut proposa que Osona i el Ripollès passin a partir de dilluns a la fase 1

(Pàgina 9) Diversos clients comprant peix, aquest dimecres al Mercat Municipal de Torelló

ALBERT LLIMOS

▶ Als hospitals de Vic i Manlleu hi ha 84 persones ingressades i al de Campdevànol, 2

▶ Ja són 315 les persones que han mort a Osona per la Covid-19 i 11 al Ripollès

▶ Vic donarà un ajut d'entre 500 i 800 euros a cada comerç afectat per la Covid-19

▶ Les consultes per violència de gènere han augmentat durant el confinament

▶ De metge a pacient: el testimoni de Xavier Costa, que va estar ingressat a l'UCI

Els mercats municipals es reivindiquen

La crisi de la Covid-19 ha obligat els mercats municipals a reinventar-se. No només han implementat estrictes

mesures d'higiene i seguretat sinó que han incrementat les vendes gràcies al servei a domicili i les comandes per

WhatsApp. Han demostrat ser un servei necessari i ara confien que la gent aposti per aquest comerç de proximitat.

(Pàgina 15)

L'exalcalde de Manlleu Pere Prat abandona ERC després de 33 anys de militància

(Pàgina 30)

Jonel, l'empresa d'Olost que fa 14 anys que fabrica teixit reutilitzable per al sector sanitari

(Pàgina 14)

Crisi política a Roda: fan fora de l'equip de govern el cap de llista de JxCat

L'alcalde de Roda, Albert Serra, d'IPR, va destituir dilluns per sorpresa el que va ser cap de llista de JxCat, Joan Moreno, i que d'acord amb el pacte de govern l'havia de rellevar durant l'últim any del mandat. Serra argumenta una "pèrdua de confiança" i "deslleialtat"

per explicar la destitució. En solidaritat amb Moreno la regidora de JxCat Marina Quintana també ha deixat un govern que, ara, queda en minoria. El pacte IPR-JxCat, però, no s'ha trencat: Albert Aguilar, número 2 de JxCat, es manté al govern i assumirà l'alcaldia el 2022.

(Pàgines 12 i 13)

Eudald Carbonell: "La salut és el més important per a la supervivència de l'espècie"

(Pàgina 36)

El CB Vic renuncia a l'ascens a LEB Plata i la junta convocarà eleccions

(Pàgina 37)

L'Ajuntament de Vic decideix suspendre la festa major d'aquest any

Osona, el Ripollès i el Moianès entrarien dilluns a la fase 1 de desconfinament si el Ministeri de Sanitat accepta la proposta formulada per la Generalitat. Tot i el descens del nombre d'ingressats i de casos greus, els sanitaris insisteixen en les mesures de prevenció.

El risc no es desescala

Els sanitaris alerten del perill que augmentin els contagis amb l'entrada a la fase 1 de desconfinament a la major part del país

Vic/Ripoll/Moià

Vicenç Bigas

L'entrada a la fase 1 de la desescalada suposarà importants beneficis en l'àmbit comercial i de l'hostaleria, que han estat els principals perjudicats pel tancament d'establiments, i també en les relacions socials i familiars, però el sector sanitari està alerta per si pot representar un augment de contagis ara que la pandèmia comença a estar més controlada, amb la reducció d'ingressos hospitalaris i de casos greus.

El govern de la Generalitat està a l'espera que el Ministeri de Sanitat accepti estendre la desescalada a partir de dilluns a les regions sanitàries de Lleida, Girona i la Catalunya Central. Si fa una setmana el president del Consell Comarcal del Ripollès, l'Ajuntament de Prats o alcaldes de pobles petits demanaven que també se'ls apliqués la desescalada que iniciaven aquest dilluns l'Alt Pirineu i Aran i les comarques de la demarcació de Tarragona perquè tenien un baix percentatge de casos, ara és Aiguafreda qui va pel mateix camí. El seu alcalde, Miquel Parella, ha demanat poder entrar en fase 1 perquè "ens separa un carrer de Sant Martí" malgrat que el muni-

cipi vallesà pertany a l'ABS de La Garriga. I és que aquesta fase també s'ampliarà al Baix Montseny, el Garraf i l'Alt Penedès i s'aplicarà un pas intermedi a les regions metropolitanes i Barcelona ciutat després d'una rectificació del govern.

La proposta de desescalada formulada per Protecció Civil s'ha tingut en compte a partir de diversos paràmetres, com l'evolució epidemiològica o la situació del sistema sanitari, tot i que

crec el Ministeri de Sanitat presentava la primera onada de l'estudi de seroprevalença sobre la infecció, que estableix que un 5,9% dels catalans presenta anticossos de SARS-CoV2, una xifra que arriba al 7,1% a la demarcació de Barcelona i es queda en el 2,5% a la de Girona.

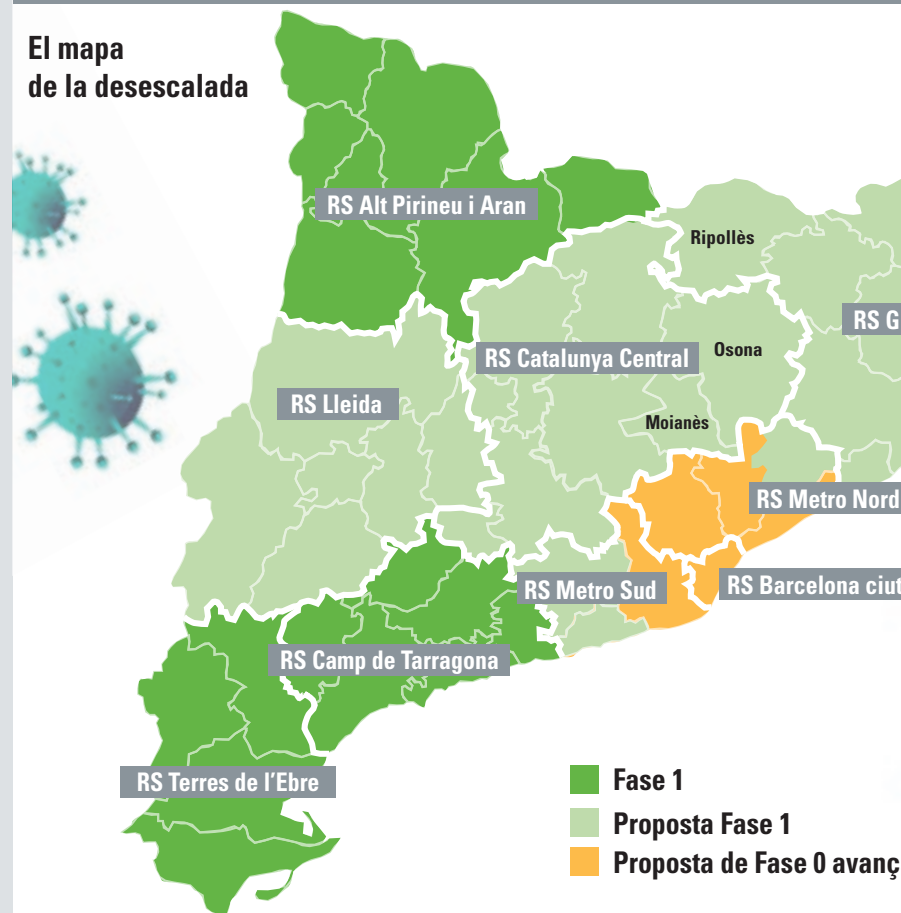
Si Madrid accepta la proposta de la Generalitat, aquest dilluns més del 30% dels catalans estaria ja en fase 1, mentre que continuarien més limitats els moviments del 65% de la població que ocupa el 9% del territori. Aquesta major activitat al carrer i desplaçaments dins de la mateixa regió sanitària preocupa, però, els professionals de la salut. "És fàcil que la gent sobrepassi una mica aquests límits, encara que no ho faci amb mala voluntat. Sobrepasar-los una mica cadascú és el que ens fa por aquí als hospitals", reconeix Ingrid Vilaró, metgessa de medicina interna del grup d'infeccions del Consorci Hospitalari de Vic, on aquest dijous els ingressats per Covid-19 havien baixat a 84 persones i la xifra d'altres pujava a les 485, tot i que es tem que "això pot canviar d'un moment a l'altre".

En aquests moments l'impacte de la pandèmia continua essent elevat i la regió sanitària de la Catalunya

Osona, el Ripollès i el Moianès pugen llocs a la taula de mortalitat

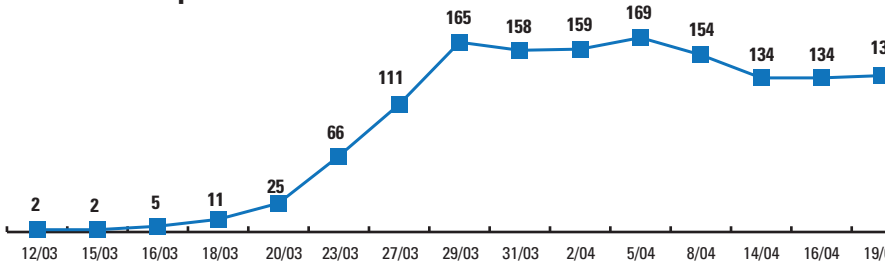
la consellera de Salut, Alba Vergés, reconeixia que "la baixada és més lenta que la pujada" quan es va desencadenar la pandèmia. Alhora, el control dels grups de risc i dels focus més preocupants com les residències de gent gran, on tothom ha passat ja els testos PCR, i la capacitat de continuar-ne duent a terme i fer el seguiment dels casos permeten una radiografia més detallada de quina és la situació. En aquest sentit, aquest dime-

El mapa de la desescalada

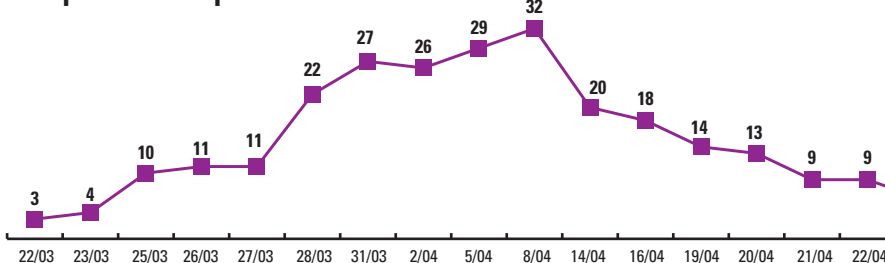

Pacients ingressats amb Covid-19

Consorci Hospitalari de Vic

Hospital de Campdevànol

Central lidera la taula de mortalitat amb l'Anoia, el Bages, el Berguedà i Osona com les quatre comarques amb més defuncions per Covid-19 per habitant. A Osona, que fins ara era sisena, se'n comptabilitzen ja

315, un fet que s'atribueix a l'envelliment de la població perquè "el percentatge més gran de població que s'ha mort de complicacions del coronavirus és la població gran", segons la doctora Vilaró, amb prevalença

OBERTES PREINSCRIPCIONS TELEMÀTIQUES

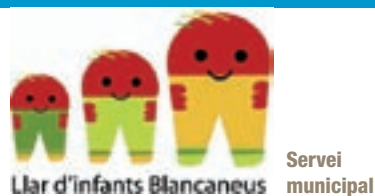
PREINSCRIPCIONS PRESENCIALS del 19 al 22 de maig amb cita prèvia

Passeig de la Vall del Ges, 62 Torelló
Tel. 93 850 56 67
a/e: lacabanya@ajtorello.cat
www.facebook.com/llimlacabanya

Centre autoritzat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i amb el suport de la Diputació de Barcelona

Av. de Montserrat, 16 - Torelló - Tel. 621 23 15 34
a/e: blancaneus@ajtorello.cat
www.llarinantsblancaneus.cat

Centre autoritzat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i amb el suport de la Diputació de Barcelona

Osona
1.259 (78,60) casos positius
315 (19,66) morts

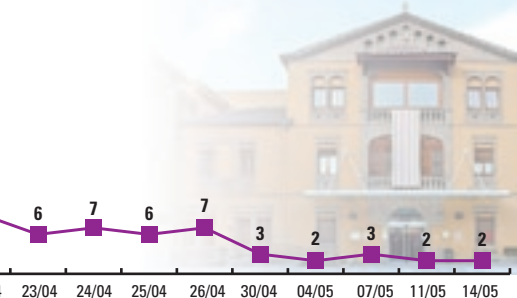
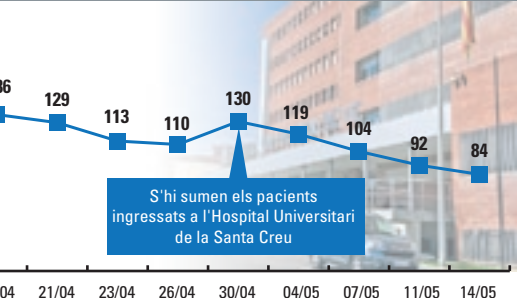
Ripollès
108 (40,90) casos positius
11 (3,16) morts

Moianès
108 (91,94) casos positius
26 (15,75) morts

Entre parèntesi, la taxa estandaritzada per 10.000 habitants

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Consorci Hospitalari de Vic i l'Hospital de Campdevàrol

Quins canvis implica la fase 1 de desconfinament?

Es permeten reunions de fins a 10 persones mantenint la distància de dos metres.

Reobertura d'hotels i allotjaments turístics, però amb les zones comunes tancades.

Llibertat de circulació per la regió sanitària, incloent-hi els desplaçaments a segones residències que hi estiguin ubicades.

Reobertura dels espais de culte amb un aforament màxim del 30%.

Reobertura de les terrasses de bars i restaurants. Les taules només poden ocupar un 50% de la superfície total i com a màxim es permetrà que en una hi hagi assegudes 10 persones.

Reobertura de biblioteques i museus amb controls d'aforament i sense programari activitats culturals ni didàctiques.

Vetlles de 15 persones a l'aire lliure i de 10 en espais tancats. Pel que fa a enterraments i cerimònies d'incineració, es restringeix l'assistència a 15 persones comptant-hi qui oficia el ritu.

Els centres educatius i universitaris poden reobrir per a funcions administratives, així com netejar i desinfectar els espais.

Reobertura dels establiments comercials de menys de 400 metres quadrats sense necessitat de cita prèvia, però amb una ocupació màxima del 30%. També poden reprendre l'activitat, exclusivament amb hores convingudes, concessionaris de cotxes, estacions d'ITV, centres de jardineria i vivers de plantes.

Reobertura amb un terç de l'aforament de locals i establiments on es facin actes i espectacles culturals. Si es tracta d'un espai tancat, el límit serà de 30 persones i a l'aire lliure, de 200. No es poden repartir llibrets ni programes i no es prestaran serveis complementaris com cafeteria, botiga o guarda-roba.

Es reprèn l'activitat esportiva professional i federada. Reobertura dels Centres d'Alt Rendiment i de les instal·lacions esportives a l'aire lliure on pot accedir tothom, exceptuant les piscines. Espais tancats, com ara els gimnasos, també poden reobrir portes, però amb limitacions i només per a la pràctica esportiva individual.

d'homes i de fumadors, però "també hi ha hagut casos greus entre els joves".

El nombre de casos declarats -el de sospitosos es triplica o quadruplica- frega l'1% de la població al Moianès i es preveu arribar-hi

també a Osona. "És una taxa més elevada que la grip comú, però també és més elevat el risc de contagi", adverteix Vilaró, a la qual considera que hi pot haver contribuït l'elevada presència d'empreses de sectors

essencials que no han pogut aturar l'activitat i on no es respecten les distàncies de seguretat.

A l'Hospital de Campdevàrol hi continuen havent dues persones ingressades per la Covid-19, de la

qual no s'ha diagnosticat cap cas en pacients externs des de fa dues setmanes, però a la comarca s'han declarat dues morts més que la fan pujar al lloc 31 de la taula de mortalitat, on el Moianès ara és novena també amb dos

morts més els últims dies. El gerent de l'hospital, Joan Grané, ha insistit, però, en la prevenció i reconeixia que "ja ens van arribant a urgències casos habituals com accidents de treball o fent esport".

NEUS PÀEZ

CURS 2020-2021

PREINSCRIPCIÓ ESCOLES BRESSOL MUNICIPALS VIC

Presentació de sol·licituds del 18 al 27 de maig.

Més informació a escolesbressol.vic.cat

ebmv@vic.cat

Passat l'episodi més crític de la pandèmia, l'Hospital de Vic va recuperant de mica en mica les consultes externes i intervencions quirúrgiques, però als dos hospitals sociosanitaris d'Osona, el de la Santa Creu i el Sant Jaume de Manlleu, la "nova normalitat" tardarà més a arribar. Atenen persones grans, fràgils i amb malalties cròniques.

“Aquest virus ens ha anat sempre per davant, com a tot arreu del món”

Entrevista a Maria Àngels Romeu, directora de l'Hospital Sant Jaume

Manlleu

Txell Vilamala
Quin paper porten a terme ara mateix els hospitals sociosanitaris?

Estem en un període de transició en què atenem tant pacients amb la malaltia com d'altres que ja l'han superat o no l'han contret. Això ens obliga a seguir unes mesures de protecció molt estrictes, perquè cal mantenir aquestes persones negatives malgrat estar ingressades en unitats amb positius, on hi ha risc de contagi. Ara mateix preparam un pla de contingència que ens guiarà durant la desescalada, però es veritat que l'estructura de l'hospital, amb una única planta molt àmplia, no ens acompanya a l'hora de sectoritzar els pacients.

Pot concretar com treballen per evitar que es propagui el virus?

Fem un aïllament a la inversa. Quan entrem a l'habitació d'una persona negativa ens posem molt, molt nets de tot el material. En sortir, com que ens desplaçem cap a una zona més infectada de Covid-19, no cal que ens tornem a canviar.

Quants pacients amb Covid-19 han atès a l'Hospital Sant Jaume?

105. Fins ara n'hem pogut d'anar d'alta 31, però malauradament també n'hi ha 25 que han mort. De la resta que continuen ingressats, molts ja s'han negativitzat.

En algun moment han arribat al límit de la seva capacitat?

En circumstàncies normals podem acollir entre 66 i 69 pacients. Estrenyent-nos, 72, però no ha calgut ampliar fins a aquesta xifra. Sumant esforços amb la Santa Creu i el pavelló Vic Salut hem pogut donar resposta a les necessitats de l'Hospital Universitari.

Vostès atenen sobretot persones grans i fràgils. Com es van preparar per entomar la pandèmia?

L'escalada de casos va ser molt ràpida. Vam donar d'alta tots els pacients negatius que estaven en condicions de marxar cap a casa, però d'altres havien de continuar ingressats. Durant aquests dos mesos n'hi ha que s'han mantingut negatius i alguns que han contret la Covid-19. Tal com deia, ara estem en període de transició, atenent tant persones amb el virus com d'altres que ja l'han superat o que no s'han arribat a infectar.

A l'Hospital Sant Jaume gairebé la meitat de la plantilla ha patit la Covid-19. Han analitzat per què?

“Els professionals han respost donant el 200% una vegada més”

“Als sociosanitaris cada cop atenem pacients amb més complexitat”

Hi donem moltes voltes. Com ha passat arreu del món, aquest virus ens ha anat sempre per davant. Ara sabem que hi ha portadors asimptomàtics, gent que probablement va compartir i treballar en espais amb altres persones estant ja contaminada. En aquest període no presentaven símptomes, o no els reconeixíem com d'alarma perquè ens faltava informació, i els contagis van avançar com una cadena. Als hospitals sociosanitaris els professionals treballen de forma molt conjunta i això segur que també va accelerar la transmissió.

El problema no va ser que els faltés material de protecció, per tant?

Llavors no ho sabíem, però probablement els protocols es van activar quan ja hi havia hagut el primer contagi. A partir del moment que es va fixar que calia treballar amb EPI vam disposar de tants com era possible, però faltaven mascaretes FFP2 i algunes ulleres. Hem de tenir present que a tot arreu del món se n'estaven demanant, que les compres centralitzades a través de Madrid tampoc van acabar de funcionar... Des del Consorci Hospitalari de Vic es va fer un esforç titànic per aconseguir tot el material, i també hem de donar gràcies a la ciutadania i moltíssims col·lectius que ens han fet arribar bates, davantals, pantalles, gorres... La seva ajuda ha estat imprescindible.

Caldria fer autocrítica per manca de previsió?

No coneixíem l'abast del virus, sobretot perquè la informació que arribava de la Xina no s'ajustava a la realitat. És veritat que la Covid-19 ens ha anat sempre per davant, però nosaltres hem pres decisions molt ràpides, hem batallat per obtenir material de protecció i ser molt escrupolosos amb els circuits nets i bruts. Els estudis ens ajudaran a entendre millor la malaltia i preveure el seu comportament, perquè a hores d'ara continuem descobrint seqüeles imprevistes o símptomes que d'entrada no eren de la Covid-19 i ara resulta que sí.

Com es van suplir tantes baixes de cop?

Ens va tocar prendre decisions ràpides i incorporar efectius a la plantilla, però sobretot cal reconèixer la tasca dels nostres equips: des de les professionals de neteja, que han estat un element clau en tot el procés, fins a auxiliars, gerocultors, treballadors socials, psicòlegs, rehabilitadors, fisioterapeutes i terapeutes ocupacionals que es van posar a disposició de metges i personal d'infermeria per suplir

Maria Àngels Romeu, aquest dimecres al matí a l'Hospital Sant Jaume de Manlleu

el que habitualment farien les famílies: péixer el menjar i acompanyar els pacients, donar un cop de mà en les higiènes...

Ara mateix els torns continuen sent de 12 hores. Quan recuperaran les jornades laborals habituals?

Comptant que no hi hagi rebrotos, preveiem que a finals de mes puguem tornar més o menys als horaris normals. Els professionals estan realment cansats, físicament i psicològicament.

Vostès estan acostumats a atendre persones grans, treballar amb la mort, però s'està preparant per assumir-ne tantes de cop?

La Covid-19 ens ha fet treballar d'una forma molt diferent de l'habitual, i això passa factura. Hi ha pacients que han mort sense els seus familiars, i els protocols que cal seguir en un cas d'èxit, amb mesures molt estrictes pel que fa a higiene i aïllament, també han estat un xoc. Ara hem d'intentar no perdre el servei de sociosanitari, perquè de normal som un centre obert, que dona molta importància al paper de la família i als equips integrats per diversos professionals a fi d'atendre el pacient en tots els vessants, no només una patologia concreta. Caldrà trobar l'equilibri entre aquest plantejament i un pla de contingència que comportarà mantenir restriccions en les visites i multiplicar les mesures de precaució.

La seva feina en concret com ha canviat els últims dos mesos?

Abans podies prendre decisions amb més tranquil·litat i temps de marge, amb certa perspectiva de futur. Ara aquest procés ha hagut de ser molt ràpid per donar la màxima atenció als pacients i protegir els professionals, i alhora assumir els protocols que arribaven contínuament tant des del Departament de Salut com a nivell de Consorci. Ha estat una feina titànica d'anar resolent el dia a dia.

Els gestors són com els àrbitres. Si no se'n parla, bon senyal. Preferiria haver estat a primera línia que al comandament?

No he tingut temps de pensar-ho, a més a més també vaig estar malalta. La meua funció ha estat facilitar la feina dels professionals perquè poguessin treballar de la millor manera possible.

Què suposen els homenajes i aplaudiments que reben cada dia a les 8 del vespre?

Els agraïm moltíssim, igual que totes les mostres de suport i el material que ens ha anat arribant.

Amb el desconfinament, però, sembla que els aplaudiments es van apagant...

El que esperem és que tot això no s'oblidi, que el professional sanitari es valoritzi a tots els nivells: auxiliars, gerocultors, metges, treball social, infermeres, neteja... Necessitem que es reconegui un sector que a causa de les dificultats econòmiques que hem viscut com a país ha hagut d'assumir sobrecàrregues de treball, estrès, afectació salarial...

esforç i el personal ha respost una vegada més, donant el 200% a tot arreu. Als sociosanitaris tenim pocs recursos i plantilla i cada cop pacients amb més complexitat.

Des del Consorci Hospitalari de Vic ja fa temps que denuncien un infrafinançament històric per part del CatSalut que s'està, o s'estava, treballant per revertir...

Un pressupost baix, o que no arribi a cobrir les despeses de tot el CHV, té una repercussió important. Són molts anys de desajust i està clar que això s'ha de solucionar.

Creu que cal recompensar econòmicament qui ha estat a primera línia?

Tota compensació als sanitaris la veig positiva, però no pot quedar només en una paga, per exemple. Cal anar més enllà de l'àmbit econòmic.

La feina dels hospitals sociosanitaris es té prou en compte? Tendim més a quedar-nos amb els aguts?

Els sociosanitaris han anat agafant un rol molt important i cada cop ho seran més, perquè tindrem una població més envellida, amb molta malaltia crònica, dependència i grans necessitats sanitàries i socials.

El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha apuntat que cal reforçar l'atenció sanitària a les resi-

dències de gent gran, però sobretot avançar cap a un model que primi l'atenció domiciliària. És el camí a seguir?

A les residències s'ha fet una feina extraordinària tenint en compte els mitjans de què disposen, perquè ja fa anys que no compten amb la dotació econòmica que tocaria. La Covid-19 en part s'hi ha traduït en situacions crítiques arran d'això, però

“Tota compensació als sanitaris la veig positiva”

també s'han trobat molts entrebancs a l'hora d'obtenir material de protecció. Conec com es treballa a la majoria de les d'Osona i estic convençuda que no és que hagin fet les coses malament, sinó que cal revisar el model. Fins ara el Departament de Salut i el de Treball, Afers Socials i Famílies no han estat capaços de posar-se d'acord.

Que es prioritzi l'atenció domiciliària vol dir que les residències han de desaparèixer?

No, no poden fer-ho, perquè amb l'envelliment de la població es necessiten. Cal treba-

llar en paral·lel. Dotar-les de recursos i alhora potenciar l'atenció domiciliària.

Segons les dades obertes de Salut, Osona és una de les comarques amb més incidència de Covid-19. Això ha suposat una pressió afegida a l'hora de treballar?

La informació està bé conèixer-la, però la prioritat és atendre els pacients. A les dades també podem intentar buscar-hi una part positiva: serem una de les comarques on hi haurà més població que ha generat anticossos.

Hi ha hagut una bona coordinació amb el CatSalut i la resta de proveïdors?

Sí. Som un territori privilegiat. Des del primer moment hem fet videoconferències per coordinar-nos tant a nivell sanitari com social.

Quin escenari s'obre a partir d'ara? Els sociosanitaris tardaran més a tornar a la normalitat?

Està clar que hi haurà un abans i un després d'aquesta crisi sanitària, perquè hem après moltes coses i suposo que encara n'hi ha més que hem d'anar aprenent. Treballarem per no perdre la filosofia de l'entorn sociosanitari, però és veritat que d'entrada probablement no podrem ser tan oberts i que haurem d'assumir alguns canvis de rutines i més mesures de precaució.

D'ençà de les vagues del 2018, les condicions de treball dels professionals han millorat?

Amb l'inici de la crisi eco-

nòmica del 2008 hi va haver ajustaments molt importants a tot el sistema sanitari i aquesta situació no s'ha revertit. Ara ha calgut fer un gran

Una desena de professionals pendents de reincorporar-se

Manlleu De les gairebé 150 persones que treballen a l'Hospital Sant Jaume de Manlleu, 64 han contret la Covid-19. Segons Romeu, les últimes setmanes la gran majoria ja s'han reincorporat a la feina, però tot

i això encara n'hi ha 11 de baixa a causa del coronavirus. A les fotos, professionals de la unitat de convalsència i la de psicogeriatría. Porten gorres, bates i davantals diferents per agrair la gran varietat de material que han rebut per part de particulars i col·lectius. Des del centre també agraeixen el suport de Metges Sense Fronteres.

FUSSIMANYA

LA BOTIGA DE L'OBRADOR

VENDA DIRECTA

Carns i elaborats de porc, vedella, xai, cabrit i pollastre

Comandes al 938 120 647 a comandes@fussimanya.cat o directament a la botiga

@FUSSIMANYA 938 120 647 WWW.FUSSIMANYA.CAT

Els Mossos preveuen que augmentin les víctimes que vagin a comissaria quan acabi el confinament

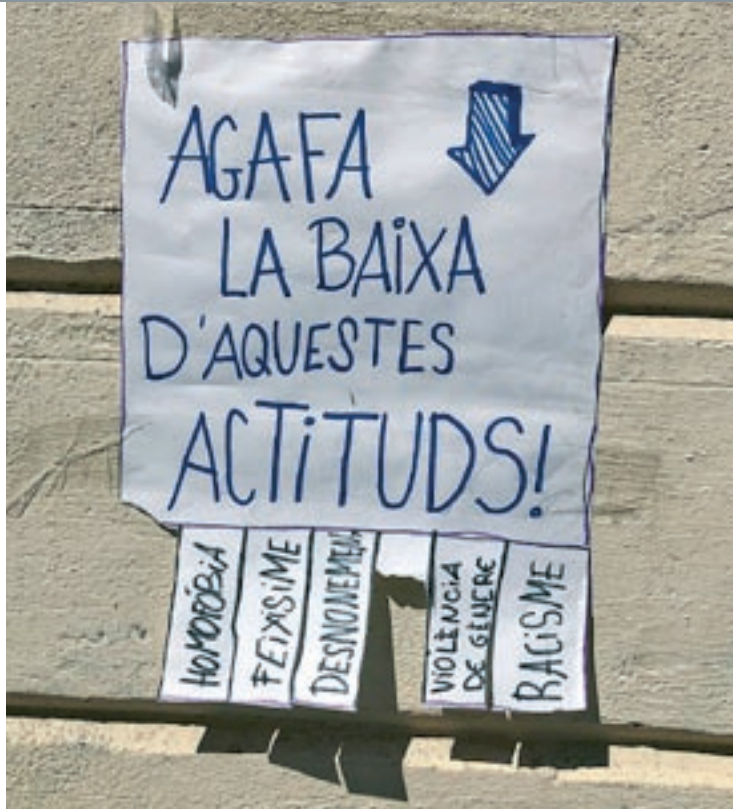
Més consultes però menys denúncies per violència masclista

Vic

Arnau Jaumira

El confinament ha posat a prova moltes relacions amb hores i hores de convivència. Una situació encara molt més complicada en aquells casos en què les víctimes de violència masclista han acabat tancades amb els seus agressors. El resultat és que han crescut les consultes però les denúncies s'han reduït, afirmen els Mossos d'Esquadra. "Ens ha sobtat. Tenint la referència de les vacances, de Setmana Santa o de Nadal, quan es passa més temps en família, ens esperàvem un augment dels casos denunciats i no ha estat així", afirma Eva Álvarez, cap de l'oficina de Denúncies i del Grup d'Atenció a la Víctima d'Osona dels Mossos d'Esquadra. "Esperàvem que hi hauria més casos dels que hi ha hagut amb aquesta convivència 24 hores de moltes parelles", afegeix.

Des de Mossos han impulsat una forta campanya per donar consells de seguretat i sobretot obrint múltiples vies de contacte. La de les emergències continua sent el telèfon 112. Pels casos que no són emergències però que necessitin informació i assessorament la via fonamental és la del 900 900 120, el telèfon de l'Institut Català de les Dones (ICD), des d'on es

Un cartell a la plaça de la Catedral de Vic demanava erradicar algunes actituds

reben la majoria de les consultes. És gratuït i confidencial, funciona les 24 hores al dia tots els dies de l'any i és qui s'encarrega de derivar la trucada a psicòlegs, advocats o als serveis d'emergència si és necessari. "Treballem coordinats i és un servei molt important", explica Álvarez.

Les dades del telèfon deixen clar l'augment de les trucades en l'àmbit de Catalunya. Durant el confinament s'han incrementat un

88% les consultes. D'aquestes, en el 92% dels casos hi havia violència psicològica; en un 40%, violència física; en un 7% era violència econòmica, mentre que en un 2,5%, violència sexual. Cal tenir en compte que els diferents tipus poden tenir lloc simultàniament.

Des de les comarques centrals han arribat 85 consultes. Un altre servei de l'ICD és el del WhatsApp a través del mòbil 671 77 85 40. Si és una

Han pujat els casos de violència domèstica entre fills i pares

L'Institut Català de les Dones ha rebut un 88% més de consultes

urgència es posaran en contacte amb Mossos d'Esquadra. El servei es complementa amb el correu electrònic <900900120@gencat.cat>, on també es poden adreçar consultes.

De la mateixa manera des del Grup d'Atenció a la Víctima dels Mossos tenen habilitat el correu <mossos.atenciovictimas@gencat.cat>, que funciona de forma ininterrompuda.

La campanya informativa per prevenir la violència masclista durant el confinament també demanava als veïns que si algú sentia crits trucs als serveis d'emergència i després "nosaltres ja ens ocupem de veure si és una discussió normal o la cosa pot anar a més", explica Eva Álvarez des dels Mossos. "Volíem que les víctimes sabessin que tot i el confinament podien

sortir i demanar ajuda. Les comissaries han estat obertes les 24 hores i hi ha gent que ha vingut a denunciar", afegeix.

El que també han fet és un seguiment de totes les víctimes dels darrers dos anys. "Vam trucar a totes les víctimes que tenim registrades i sobretot en els casos en què sabem que han tornat a viure amb l'agressor", explica Álvarez. "Ja fem trucades de seguiment normalment però durant el confinament les hem intensificat", afegeix.

El que han notat ha estat un augment dels casos de violència domèstica, especialment de fills cap als pares. "Fills adolescents amb caràcters complicats i amb addiccions sobretot. Confinats han sortit més conflictes i s'han generat més casos", diu. També hi ha hagut moltes consultes per la custòdia de fills: "Pares i mares que no tornen els fills a l'altra part quan toca".

El que preveuen des del Grup d'Atenció a la Víctima d'Osona és que ara que les mesures del confinament es van flexibilitzant hi pugui haver un repunt de denúncies per violència masclista. De fet ja estan notant que amb les primeres sortides "hem tingut més avisos i conflictes". "Segurament hi ha hagut dones que han pensat que si s'atrevien a denunciar durant el confinament no sabrien on anar llavors, sobretot dones amb fills petits", explica Álvarez. Des del cos, però, estan preparats i juntament amb Vic Dones SIAD Osona "hem preparat l'escenari perquè quan aquesta dona vulgui marxar del seu domicili ho pugui fer amb garanties".

Gràcies a Osona

Jaume Portús
President del Consorci Hospitalari de Vic

Ara fa dos mesos es confirmaven els primers casos a Osona de persones contagiades per Covid-19. Una pandèmia mai imaginada que, des del seu inici, ha suposat una prova límit per a tot el personal del Consorci Hospitalari de Vic i del conjunt d'institucions sanitàries de la comarca: sense el seu esforç i total implicació, estaríem lluny dels resultats obtinguts a dia d'avui.

Arreu s'ha actuat sense regatejar esforços ni hores de treball: a l'Hospital Universitari de Vic, amb la complexitat d'atendre l'arribada contínua d'urgències i pacients crítics; als hospitals sociosanitaris de la Santa Creu i de Sant Jaume de Manlleu; als centres d'atenció primària; al Pavelló Vic Salut, i també en centres privats que han col·laborat per ajudar a reorganitzar l'assistència.

En un primer moment, la ràpida propagació del coronavirus va posar de manifest la insuficiència de certs recursos: des d'equips de protecció per al

personal dels serveis sanitaris fins a respiradors per poder assistir de forma adequada els malalts de major gravetat.

D'aquest moment resulta il·lustratiu constatar com, en circumstàncies d'efectes tan demolidors com els causats per la Covid-19, hi ha dificultats que ni amb tots els diners del món són fàcils de solucionar.

És gratificant explicar les moltes aportacions que de manera espontània hem rebut i continuem rebent

Més gratificant és explicar les moltes aportacions que a casa nostra hem rebut i continuem rebent de particulars, institucions, empreses, associacions i col·lectius: en forma de gran quantitat de mascaretes, bates, davantals, granotes, guants, ulleres i, fins i tot, un conjunt de respiradors, indispensables per atendre els pacients crítics. Una ajuda que va sorgir de manera espontània, que s'ha mantingut en el temps i que ens ha permès avançar fins on som ara.

L'entrega d'aquest material, les moltes aportacions de tota mena per obsequiar els nostres professionals en el seu dia a dia, les continuades mostres de suport i de proximitat, tanta generositat ha provocat escenes d'una emoció incontenible que no s'oblidaran mai.

Amb aquest escrit volem fer un reconeixement a tota aquesta gent, a tantes i tants que han demostrat ser un aliat excepcional quan més necessari era per al Consorci Hospitalari de Vic i per a tota la població d'Osona.

Ho fem en un moment en què, malgrat que la lluita per contenir el malson continua molt present i no podem abaixar la guàrdia, creiem oportú llançar un missatge de confiança per un nou esdeveniment que tots esperem que no trigui a arribar.

Des d'aquest estat d'ànim, que desitgem que s'encomani, agraïm profundament tot el que heu fet. Ens heu fet sentir més forts, més acompanyats, i amb les vostres aportacions hem après la lliçó d'una generositat sense límits.

Que ressoni ben alt: res no hauria estat possible sense el vostre suport moral i material. Gràcies en nom de tot l'equip de persones que formem el Consorci Hospitalari de Vic.

#AMB TU, ARA MÉS QUE MAI

#AmbLesFamílies

#AmbLaGentGran

#AmbElsAutònomsILesPimes

#AmbLesEmpreses

#AmbElsPagesos

#AmbElsQueEnsCuiden

#AmbElsQueMésEnsNecessiten

Patrocinador de
l'Equip Olímpic

És possible que estigui canviant la nostra manera de treballar i de relacionar-nos, però si hi ha una cosa que no canviarà mai és que tots els que fem CaixaBank, des del primer empleat fins a l'últim voluntari, continuarem compromesos amb la societat i amb tu.

CaixaBank. Escoltar Parlar Fer

El 80% dels negocis no considerats essencials han hagut de presentar un ERTO

Vic donarà ajuts d'entre 500 i 800 euros a tots els comerços afectats per la crisi sanitària

Vic

V.P. L'Ajuntament de Vic donarà ajuts directes d'entre 500 i 800 euros a tots els establiments comercials i de serveis a les persones que s'han vist afectats per la crisi de la Covid-19. Els comerços que es van veure obligats a tancar rebran 800 euros, mentre que els que tot i poder obrir justificuin pèrdues superiors al 40% de la facturació tindran un ajut de 500 euros. L'Ajuntament calcula que hi ha uns 800 establiments que es podrien trobar en aquesta situació. Per aquest motiu, el ple d'abril ja va aprovar una modificació de crèdit per destinar una partida de 597.000 euros per ajudar el comerç. L'objectiu de la regidora de Promoció Econòmica, Ocupació i Comerç, Bet Piella, és

“agilitzar al màxim els tràmits” perquè els comerciants puguin disposar d'aquests ajuts al més aviat possible. Paral·lelament, s'està treballant en una campanya de promoció aprofitant que la crisi sanitària ha despertat la consciència entre la gent de la importància del comerç de proximitat, explica Piella. També es donarà continuïtat a la plataforma de comerç a domicili que s'ha posat en funcionament aquests dies.

Una enquesta que Vic Comerç ha fet aquests dies alerta que un 5% dels establiments considerats no essencials creu que haurà d'acabar tancant definitivament després d'aquesta crisi. El 80% s'ha vist obligat a presentar un expedient de regulació temporal d'ocupació (ERTO). En el cas dels comerços essencials, s'han hagut de

Imatge del passeig de Vic durant els dies de confinament

reinventar. El 15% han hagut de presentar un ERTO, però gairebé tots han tingut pèrdues superiors al 20%. S'han obert a rebre comandes per WhatsApp, xarxes socials o la web (60%) i un 57% han implantat el servei a domicili.

Manlleu també està lliurant ajuts directes d'entre 300 i 1.000 euros a autònoms i empreses del sector comercial, industrial o de restauració; Balenyà, 300 de mensuals a tots els establiments que han hagut de tancar a causa de la Covid-19, i a Sant Quirze a finals d'abril l'Ajuntament havia rebut 29 peticions de petites empreses per obtenir un ajut directe dels que s'ofereixen partint d'una bossa total de 30.000.

1.000 euros als de les Masies de Voltregà

Les Masies de Voltregà L'Ajuntament de les Masies ha aprovat un pla econòmic per fer front als efectes del coronavirus. Una de les mesures és una subvenció destinada als establiments que han hagut de tancar i no han pogut generar ingressos. Podran presentar factures de despeses de lloguer i adquisició de material sanitari, entre d'altres, per valor màxim de 1.000 euros cadascun. Entre totes les mesures hi destinaran 592.775 euros.

Terrasses dels bars més àmplies i la taxa municipal gratis

Vic

V.P. Amb el pas a la fase 1, es podran reobrir les terrasses dels bars i restaurants amb limitacions. Les taules hauran d'estar més separades i només podran ocupar el 50% del total de la superfície. L'Ajuntament de Vic ja ha anunciat que tot i que obligarà a mantenir aquesta distància de seguretat serà flexible a l'hora de permetre ampliar les terrasses perquè els establiments no perdin negoci. A la ciutat hi ha un total de 150 terrasses i de moment ha rebut només una trentena d'instàncies per poder obrir a partir de dilluns. Per això fa una crida a tots els bars i restaurants a fer la sol·licitud al més aviat possible. Per compensar les possibles pèrdues, es bonificarà el 100% de la taxa que han de pagar per les terrasses des d'ara i fins a finals d'any, segons explica la regidora de Promoció Econòmica, Ocupació i Comerç, Bet Piella. Una altra mesura que s'està duent a terme és l'eliminació de places d'aparcament en carrers comercials amb voreres estretes –per exemple, al carrer Pare Huix– perquè amb l'obertura dels establiments es pugui mantenir la distància de seguretat.

Escola El Bressol de Seva

Passeig de Rafael Casanoves, 1 - 08532 Seva - 938 840 051 - www.elbressol.cat
elbressol@seva.cat - twitter: @ElBressolSeva

PREINSCRIPCIONS 2020-2021

Del 13 al 22 de maig

Amb les mesures preventives adoptades, la preinscripció serà telemàtica. Podeu trucar al mòbil 696 52 41 66 i us atindrem amb molt de gust!

Com fer la preinscripció:

www.seva.cat - menú L'Ajuntament - Tràmits i documentació - Llar d'infants "El Bressol"

Documentació necessària que caldrà adjuntar:

Original i fotocòpia del llibre de família.

Original i fotocòpia del DNI de la persona sol·licitant.

La folguerolena Conxita Pascuet celebra els 100 anys a El Nadal

Vic/Folgueroles La folguerolena Conxita Pascuet, de Ca la Tecla, va celebrar divendres passat els 100 anys. Actualment viu a la residència El Nadal de Vic, i a causa de la Covid-19 ha hagut de restar aïllada de la seva família. Els seus familiars, però, van fer una crida a la gent del poble perquè li fes arribar missatges i fotos felicitant-la, amb una gran acollida –ara se n'editarà el recull i l'hi regalaran–. Pascuet és molt coneguda al poble, amb una gran vinculació amb les entitats i un gran coneixement de les fonts i les llegendes populars. L'alcalde, Xavier Roviró, també li va fer arribar una carta de felicitació i un ram de flors. Pascuet té quatre fills, nou nets i sis besnets. A la foto, bufant les espelmes del pastís amb personal de la residència. M.E.

Gratitud, la millor propina

Els mercats municipals han incrementat vendes gràcies al servei a domicili i les comandes per WhatsApp. Confien que a partir d'ara la ciutadania aposti molt més pel comerç de proximitat

Vic/Ripoll/Manlleu/Torelló

T.V.

El cafè del bar a mig comprar, uns minuts de conversa esperant tanda, les recomanacions del xarcuter... Els mercats municipals no només són espais on omplir el carro de productes de qualitat, sinó temples de cultiu de les relacions humanes i, en concret, d'una confiança entre clients i paradistes que sortirà reforçada de la Covid-19, ja que només així es pot entendre que els compradors hagin *sobreviscut* al confinament més estricte cantant les dades de les seves targetes de crèdit per telèfon, convençuts que el *paquet* arribaria a casa en les millors condicions i sense que el peixater, la fruitera o l'encarregat del rostidor els hagués cobrat un cèntim de més. Petits miracles materialitzats en comandes que han arribat fins al replà gairebé per art de màgia i que exemplifiquen com els mercats municipals s'han adaptat a vendre en temps de pandèmia, incrementant les mesures de seguretat *in situ* però sobretot potenciant el servei a domicili o la recollida d'encàrrecs preparats per emportar.

"Els primers dies la gent no seguia gaire les indicacions de quedar-se a casa", explica Cesc Colom, president de l'Associació de Comerciants del Mercat Municipal de Manlleu, "però al cap d'una setmana vam començar a trobar a faltar compradors habituals i ens vam adonar que havíem de fer un canvi de xip. Ells necessitaven menjar igualment i per tant la nostra missió era que rebessin els productes sense arriscar-se a sortir al carrer". El mateix plantejament es va replicar als mercats de Vic i Torelló, on els últims dos mesos també s'ha posat en marxa el repartiment de comandes a domicili. "Potser una part d'aquests clients recorren a nosaltres perquè d'entrada estaven molt restringits els desplaçaments a altres municipis, o perquè s'havia de fer cua als supermercats, però confiem que -malgrat tractar-se d'una situació no desitjada per ningú- tot això revaloritzi el comerç de proximitat, el que dona vida al poble", apunta Emili Costa. President dels paradistes del Mercat Municipal de Torelló, destaca que en el seu cas, i gràcies al suport de la Regidoria de Comerç, les vuit parades que conformen l'equipament es

Una de les carnisseries del Mercat Municipal de Torelló, aquest dimecres, amb els clients a darrere la franja de seguretat

CINC COMPRADORS HABITUALS DEL MERCAT MUNICIPAL DE VIC

PAQUITA GARRIDO
Vic. 85 anys

"Ja fa molts anys que vinc al mercat un o dos cops a la setmana. M'agrada molt, però també sap greu veure tantes parades tancades. S'hauria de solucionar."

CARLES GONZÁLEZ
Vic. 29 anys

"Intento donar suport al producte de proximitat, perquè a més a més de ser de molta qualitat al darrere hi ha persones que cuiden i estan arrelades al territori."

FRANCESC OSORIO
Tona. 65 anys

"El peix o la carn no els compraria mai en un supermercat, prefereixo les botigues de tota la vida. Tot i això, el mercat de Vic s'ha deixat molt. Li falta alegria."

CARME VALÈNCIA
Vic. 68 anys

"Al costat de casa hi tinc un Mercadona, però soc molt més de venir al mercat i a Ca l'Espina. La meua mare ja ho feia. M'agraden i confio en les parades on compro habitualment."

MARIA GÓMEZ
Vic. 73 anys

"Hi compro tot el que puc: fruita, carn, peix... És bonic que t'atengui algú que ja sap què compres habitualment i que et pugui fer recomanacions personalitzades."

van organitzar i agrupen els paquets d'un mateix comprador perquè li arribin tots d'un sol cop. Ara que es va recuperant la presencialitat el repte serà com mantenir el servei, però la voluntat és no deixar-lo desaparèixer: "Hi ha gent que no ve al mercat perquè potser els seus horaris no encaixen amb els nostres. Portant-li la comanda a casa eliminem aquest obstacle".

Apostar pel servei a domicili i no tancar malgrat la Covid-19 ha servit per evitar una davallada de la facturació i en la majoria de casos fins i tot incrementar les vendes, però Xevi Fabregó, de l'associació de paradistes del Mer-

cat Municipal de Vic, subratlla que el més important que han rebut últimament és una injecció de moral: "S'han posat en contacte amb nosaltres molts veïns del barri i, a banda de comprar, ens han donat les gràcies per continuar al peu del canó. Som petites botigues familiars i sentir paraules com aquestes t'omple molt més que qualsevol propina". A Ripoll, el president del mercat cobert, Àngel Constans, explica que també han notat un augment de clientela, tot i que en comptes del servei a domicili s'ha estès molt més el sistema de rebre comandes amb antelació i deixar-les preparades per evitar cues i aglomeracions de compradors: "Els nens i nenes no dinen als menjadors escolars, les famílies fan tots els àpats a casa... Amb més temps es dediquen a cuinar i valoren molt el producte bo i de quilòmetre zero, per això és important que ara ho fem bé i ens guanyem la seva confiança, així després ja no deixaran de venir".

Pel que fa a mesures de seguretat, ara mateix als tres mercats municipals d'Osona i al cobert del Ripollès es recomana accedir-hi amb mascareta i complir escrupolosament la distància de dos metres respecte a qualsevol persona. Agents cívics i de Protecció Civil controlen l'aforament i supervisen que se segueixin els protocols. Els paradistes, per la seva banda, treballen amb guants, mascareta i altres elements de protecció, però Fabregó apunta que "al sector de l'alimentació segurament això no ha canviat tant el nostre dia a dia, perquè ja estàvem molt acostumats a rentar-nos les mans sovint o canviar de davantal en entrar a l'obra". Un altre aspecte important és que s'ha extremat la neteja i desinfecció dels espais. Que tot plegat serveixi perquè la ciutadania prengui consciència que "en temps difícils el petit comerç no falla", la reivindicació unànime que arriba dels mercats.

AL CEES obrim el teló dels teus somnis

Cicle formatiu de Grau Superior en

TÈCNiques D'ACTUACIÓ TEATRAL

El millor que hauràs fet mai

www.cees.cat

cees

De metge a pacient amb Covid-19

El doctor Xavier Costa, del CAP de Torelló, va estar 20 dies ingressat a causa del coronavirus a l'Hospital Universitari de Vic, alguns dels quals a l'UCI. Ara, s'acaba de recuperar de la malaltia a casa seva

Torelló

Guillem Rico

Passar a ser pacient és una situació estranya per a qui està acostumat a ser a l'altra banda. El doctor torellonenc Xavier Costa, metge de família del CAP de Torelló, ha viscut la Covid-19 des dels dos vessants amb un ingrès de 20 dies a l'Hospital Universitari de Vic, gairebé la meitat dels quals a la unitat de cures intensives (UCI). Just una setmana abans de notar els primers símptomes, explica ara que ja pot tornar a sortir a passejar, va canviar de tasca per incorporar-se a un nou equip de suport a les residències d'Osona. Va passar per algunes per veure el nivell de contagis i fer les proves diagnòstiques. Al cap d'aquests set dies comença el malson, relata, que una prova PCR confirmava. Els primers símptomes eren lleus, febre, com una grip, però de seguida es van agreujar i a través d'una radiografia li van detectar una afectació de pneumònia que el portava al primer ingrès per coronavirus el 8 d'abril. Va ser un ingrès breu, va tornar a casa, però aviat van tornar nous símptomes greus "amb dificultat de respiració" que el van obligar a tornar a l'hospital de nou el 14 d'abril. "El meu cap estava pensant constantment en l'UCI i la intubació, que, per sort, no va ser necessària. Era una idea reiterada que anava apareixent" i que va acabar sent realitat. Va estar vuit dies a l'UCI, un fet que "mai m'hauria pensat", assegura. El vessant de metge comporta cara i creu: "coneixes bé la malaltia, et pots fer un auto-diagnòstic ràpid i de seguida ho vaig notar", diu Costa. Així que "saps el que tens, el que et pot passar i que molta gent ha mort; els pacients ho saben, però no tant, i nosaltres estem plenament informats". El metge comenta que "aquest excés d'informació és un element que va contra teu, crea incertesa i por, una incertesa de saber molt i témer el pitjor".

L'estada hospitalària, explica Costa, "t'obliga a resituar-te, a plantejar-te que el teu rol és de pacient", encara que als metges els va dir que també ho era "perquè els companys sàpiguen el teu coneixement". A partir d'aquí "t'has de comportar com un pacient" i això, admet, a l'inici "em va crear certa dificul-

Xavier Costa, la setmana passada a casa seva

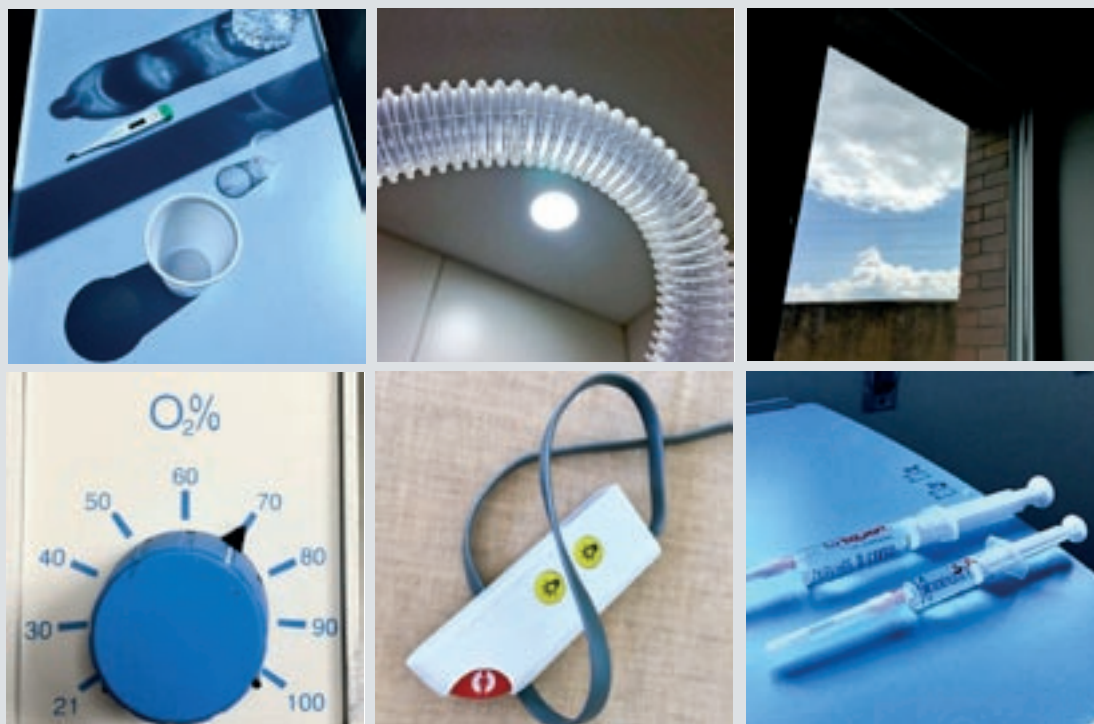
comunicar" i que "tenia una situació personal que em va colpir". Costa comenta que "puges de l'UCI bastant tocat, vas veient la llum al final del túnel, però et ve de gust tenir algú a prop", així que a l'habitació "ens vam fer companyia" i, de fet, comenta, els van donar l'alta el mateix dia, l'1 de maig.

Amb l'inici de la crisi, recorda Costa, "tots els professionals vam veure de seguida que els EPI per evitar el contagi podrien complicar la comunicació entre professionals i pacients -diu que a l'atenció primària a l'inici els protocols no estaven massa

"L'excés d'informació com a metge és un element que va contra teu"

"Necessitaves algú que t'estrenyés la mà per no sentir-te sol"

Des de la perspectiva de pacient

Torelló Xavier Costa és aficionat a la fotografia. "Et fa desenvolupar el sentit de l'observació allà on ets" i va començar a captar imatges. "Es va crear una rutina", explica, tant a l'UCI com a planta, per captar llums i

ombres del seu ingrès. "He creat una petita història de tota l'estada", diu, que "es va convertir en un joc de distracció". Ara la història en imatges la recull al seu perfil d'Instagram.

tat canviar aquest rol; estàs allà perquè et curin". A l'UCI "estàs 24 hores al llit i perds totalment l'autonomia i t'has de deixar curar i cuidar pels companys". El tracte, remarca, va ser "exquisit", tant a la unitat de cures intensives com a planta. "He vist companys fent molt bé la feina des del punt de vista professional i també el component de cuidar-te".

Els dies a l'hospital "són moments dolorosos, pateixes" i per al doctor Costa "el més angoixant va ser l'ofec", una dificultat que "havia vist

molt en pacients al llarg de la vida" però des de la distància. Un dels punts durs, diu, "ha estat la incertesa, aquesta malaltia que semblava lleu en alguns casos desenvolupa símptomes molt greus, i la perspectiva de la mort va estar present".

A banda de la malaltia, el metge parla d'un dany col·lateral que comporta el coronavirus: l'aïllament. En el segon ingrès, abans que el portessin a l'UCI va estar sol en una habitació, d'entrada "com si fos més còmode", però "en una situació d'aï-

llament per evitar el contagi amb mínimes entrades de professionals et crea una certa solitud". Ell, que no és massa tecnològic, comenta, va utilitzar els whatsapps i les videotrucades com un antídote "per trencar aquest sentiment" d'estar sol, "poder veure els fills i la meua dona", encara que fos virtualment, que el van ajudar a passar l'estada a l'hospital en què estaven prohibides les visites. Els darrers dies, explica, sí que va tenir un company d'habitació, "un noi sordmut amb qui ens vam intentar

clars-. En viure l'estada a l'hospital des de l'altra banda "t'adones del gran esforç dels professionals". A l'habitació "pràcticament no saps qui entra amb la doble mascareta i les pantalles, et diuen qui són i veus uns ulls que et miren, et transmeten ànims, tranquil·litat i donen seguretat", i subratlla que "totes les persones que entraven a l'habitació (infermeres, metges i personal de neteja, tothom) intentaven comunicar-se. Vencien les barreres i trencaven la solitud". I quan marxaven "algú t'estrenyia la mà, amb tot el que suposa de suport. Necessitaves algú que t'estrenyés la mà per no sentir-te sol".

Després de tot plegat, el doctor Costa es recupera a casa. "La part respiratòria queda tocada i he perdut molt pes", però "estic millorant molt". I reflexiona, "a vegades aquesta vivència no volguda, no buscada, un cop ha passat i t'has pogut recuperar, augmenta l'experiència sobre la vida i la malaltia, incrementa la teua saviesa com a professional". Malgrat tot, haurà estat útil per ajudar d'altres persones.

ALBERT LLIMÓS

El cicle de l'aigua, a primera línia

Els serveis relacionats amb l'abastament, potabilització i depuració d'aigües que gestiona el Consell Comarcal d'Osona no han deixat de funcionar durant tot el confinament, amb professionals que en tot moment han estat garantint aquest servei essencial

Garantir l'abastament i el sanejament d'aigua a la població és un servei essencial i des del passat 14 de març, en què es va decretar el primer estat d'alarma, aquest servei s'ha ofert gràcies a 57 professionals que han estat sempre a primera línia complint, òbviament, els protocols establerts per evitar la transmissió de la Covid-19.

Es tracta dels professionals d'Aigües d'Osona, SA (5 en total) i de Depuradores d'Osona, SL (52 en total). Les dues societats són empreses mixtes participades al 51% cadascuna d'elles pel Consell Comarcal d'Osona, que gestiona el cicle de l'aigua al complet.

Aigües d'Osona gestiona les instal·lacions d'abastament d'aigua en alta de 31 municipis dels quals el Consell Comarcal d'Osona té la delegació. Actualment dona servei de cabals complementaris, i en algun cas exclusius, a 31 municipis (30 d'Osona i 1 del Vallès Oriental), que suposen més de 100.000 habitants. Aigües d'Osona gestiona dues estacions de tractament d'aigua potable i els pous de Vilaseca.

Depuradores d'Osona s'ocupa de les instal·lacions de sanejament d'aigües residuals urbanes de la comarca. L'empresa gestiona 30 depuradores que, juntament amb 29 pous de bombament i el sistema de col·lectors en alta de més de 90 quilòmetres, garanteixen el retorn al medi de les aigües prèviament utilitzades. El servei de depuració d'aigües residuals es presta a 34 municipis, que representen el 95% de la població de la comarca.

Tant Aigües d'Osona com Depuradores d'Osona també estan participades per Sorea en un 24,5% i Aigües de Vic pel mateix percentatge.

Les cinc persones que integren la plantilla d'Aigües d'Osona porten a terme tasques de gestió, administració, conservació i manteniment de les instal·lacions per garantir la quantitat i la qualitat necessària d'aigua a subministrar.

A dalt, treballant a la planta potabilitzadora de les Masies de Voltregà; a baix, a la depuradora de Torelló

AIGÜES D'OSONA. A CAUSA DE LA COVID-19...

- S'han implantat protocols per evitar-ne la transmissió i vetllar per la salut dels treballadors mantenint la garantia del servei. Durant l'estat d'alarma els cabals d'aigua subministrats es mantenen similars als períodes anteriors a aquesta excepcionalitat.
- Els controls de clor i organolèptics a diferents punts dels abastaments i les tasques de control de les instal·lacions que s'han de fer presencialment es fan de manera individual i evitant el contacte entre treballadors.
- S'ha pogut minimitzar la presència a les instal·lacions i supervisar-ne el funcionament gràcies a sistemes de telecontrol que permeten visualitzar diferents paràmetres.

DEPURADORES D'OSONA. A CAUSA DE LA COVID-19...

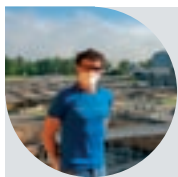
- També ha hagut d'implantar uns protocols per tal de poder mantenir el servei de depuració amb garanties i al mateix temps vetllar per la salut dels treballadors.
- Ha establert un sistema definint dos equips de treball per cada zona. Una setmana treballa un dels equips (de dilluns a divendres, més la guàrdia del cap de setmana) i l'altre equip es queda confinat a casa. Es canvien els equips cada setmana però mai tenen contacte presencial. D'altra banda, deu treballadors fan teletreball: dos directius, cinc caps, dos administratius i un programador.
- Els cabals d'aigua residual tractada es mantenen com abans del confinament: superiors als 50.000 m³/dia.

CINC NOMS PROPIS

ROSER FONTSECA
Analista de laboratori a Depuradores d'Osona

"Les analítiques de control són necessàries per garantir l'òptim funcionament de les depuradores."

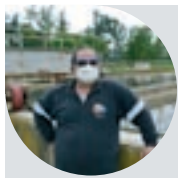
MARC FREIXA
Cap de planta a Depuradores d'Osona

"Malgrat aquests temps foscos, treballem dia a dia per treure'n l'aigua clara!"

ABEL COSTA
Manteniment mecànic a Depuradores d'Osona

"El cicle de l'aigua funciona gràcies al servei essencial."

PERE CASASSAS
Operari de la depuradora de Vic

"Treballem pel medi ambient 365 dies l'any, 24 hores al dia."

JORDI TOLL
Inspeccions dels col·lectors en alta. Depuradores d'Osona

"Vetllem per mantenir un entorn net."

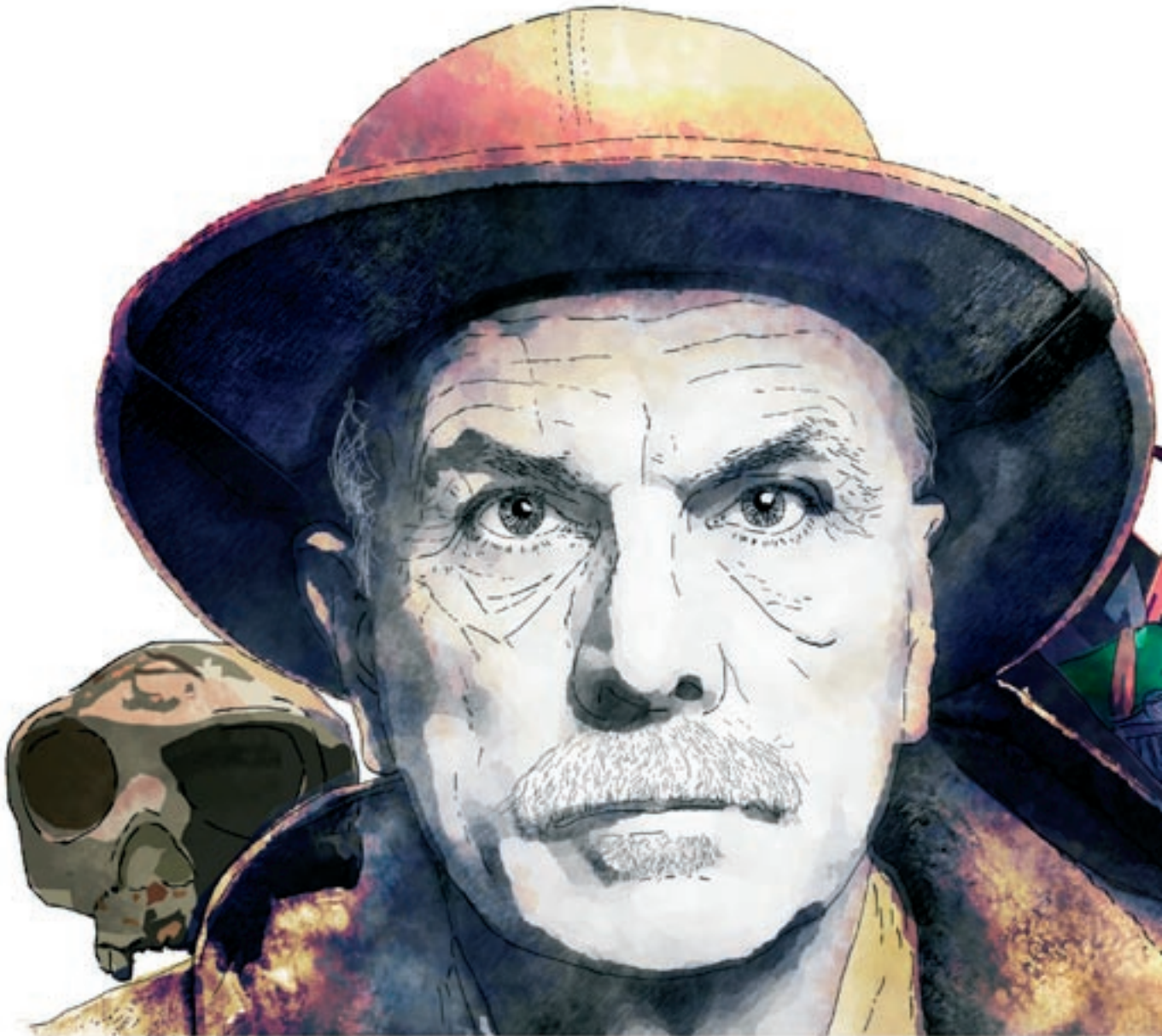
Els 52 professionals de Depuradores d'Osona fan tasques de direcció, administració, caps de planta, operaris de manteniment, operaris de manteniment de col·lectors, analistes de laboratori, etc. Tant Depuradores d'Osona com Aigües d'Osona donen servei les 24 hores els 365 dies de l'any.

Diàlegs d'un temps

Eudald Carbonell (14)

“Quan desapareguin els líders la humanitat serà més humana”

Des de les seves investigacions prop del Ter i el Freser quan era jove fins a la seva incansable recerca a Atapuerca, Eudald Carbonell (Ribes de Freser, 1953) s'ha convertit en un dels arqueòlegs de referència al país. Un home savi que ha buscat en la consciència i l'evolució moltes explicacions als comportaments dels éssers humans. I ara, també de la pandèmia.

Ribes de Freser

Jordi Remolins

Quan vostè parlava d'un col·lapse de la humanitat en cent anys, algú podia pensar que es curava en salut amb un termini tan llarg. La pandèmia de la Covid-19 pot considerar-se'n un assaig?

Quan parlo de col·lapse d'espècie m'estic referint a un coll d'ampolla evolutiu. Col·lapse no és sinònim d'extinció. Parlo de cent anys per referir-me a un segle com un temps d'esdeveniments suficientment llarg. La socialització de la revolució científic-tecnològica pot suposar aquest col·lapse si no es fan les coses bé. Necessitem repensar-nos com a humans. Aquesta podria ser la conclusió tal com funcionen les coses en aquests moments. Col·lapse, catarsi o extinció són moments crítics uns més que d'altres. En una extinció no hi ha retorn, són processos irreversibles. En canvi catarsi i col·lapse són processos amb reversibilitat. Manegar bé aquests conceptes ens pot ajudar a ser conscients com a espècie, manipular-los ens pot portar a una manca d'esperança en el futur de l'espècie.

En imaginar-se aquest col·lapse futur pensa en una circumstància similar a la que estem vivint?

Imagino una seqüència d'esdeveniments de tota classe que provoquin una incapacitat del sistema per solucionar situacions complicades i com a conseqüència la destrucció de la cohesió social. La Covid-19 podria ser un d'aquests factors. En desestabilitzar socialment i econòmicament el capitalisme pot afegir més llenya al foc a la seva incapacitat de continuar sent la formació social hegemònica en el planeta. Sembla clar que el sistema de relacions humanes al nostre planeta no funciona com hauria de funcionar. L'energia no es distribueix de forma eficient ni solidària. Ho estem fent malament, en comptes de compensar els desequilibris, el que fem es continuar descompensant. Els continus creixements exponencials han fet, com deia Marx, que "les forces productives entrin en contradicció amb les relacions de producció". Quan això passa el sistema col·lapsa i en aquests moments de globa-

lització el sistema és tot el planeta i des de la meua perspectiva ja estem col·lapsant.

La ciència destaca que es tracta d'un virus en què conflueixen la seva alta propagació i la gravetat dels efectes sobre la salut. Existeixen precedents d'una pandèmia així?

Efectivament, existeixen històricament pandèmies com aquesta. Després del pas de la cacera i la recol·lecció a la ramaderia i agricultura, fa uns nou mil anys, aquests canvis en els sistemes de producció i en les formacions socials provoquen una nova especialització i adaptació de l'espècie. Aquesta especialització, quan se socialitza, genera creixements demogràfics molt ràpids i a la vegada això provoca els moviments migratoris. En aquests fluxos d'espècie es produeixen les grans pandèmies de l'antiguitat. Conviure amb animals va provocar les primeres grans pandèmies, que només ara gràcies als estudis de paleogenètica en podem contrastar l'existència. Fa 5.700 anys, al final del neolític, el bacteri *Yersinia pestis* va provocar en alguns llocs l'extinció d'entre el 30% i el 60% de la població en zones centreeuropees. La pesta del segle VI anomenada de Justinià ja en ple moment civilitzatori provoca l'extinció d'entre el 13% i el 20% de la població de l'Imperi Romà d'Orient. La històrica que està documentada en plena època medieval, la del segle XIV, entre 1347-1353, on probablement Europa va tenir una descàrrega demogràfica d'entre el 45% i el 60%. Això per no citar més epidèmies pandèmiques, les anomenades pestes que hi ha hagut al llarg de la història de la humanitat.

La globalització en forma sobretot de mobilitat d'una punta a l'altra del planeta n'ha estat el principal agreujant?

Efectivament, ha estat la globalització i la mobilitat de l'espècie la que ha fet que aquesta molècula s'estengués per tot el planeta a gran velocitat. Sobretot el transport aeri, que en poques hores trasllada centenars de milers de membres de l'espècie a tots els racons del món, propagant d'aquesta manera la malaltia. Un món interconnectat té aquesta debilitat estructural. De fet, podem dir

que aquesta ha estat la primera pandèmia que ha estat atacada de forma universal. Els humans ens hem organitzat per desafiar la selecció natural gràcies a la ciència i la tecnologia. És lògic que això passi en temps de la socialització de la revolució científic-tecnològica.

La diferència amb pestes i pandèmies precedents és precisament la velocitat de contagi?

Pensem que les civilitzacions antigues tot i la seva extensió territorial la immensa majoria de població no estava comunicada com passa ara. Era més difícil pels virus tenir hostes a prop uns dels altres i amb molta mobilitat. Només es movien a grans distàncies i si no hi havia crisis, els soldats i els mercaders. De tota manera, la pesta del regnat de Justinià va ser molt mortífera. En aquells moments els imperis ja tenien un cert grau de mobilitat i per tant de contaminació en els nuclis urbans, però la relació que existia entre la població als mercats i espectacles feien d'aquests llocs zones de contaminació com ha passat en l'actualitat amb la Covid-19, en manifestacions, concentracions o actes culturals i esportius.

El problema de l'home del segle XXI és que hem dipositat tots els ous al cistell de l'economia i tot el que això ha comportat?

Efectivament, la globalització amb peus de fang és un camí equivocat per a l'espècie. La uniformització i com a conseqüència la pèrdua de diversitat posen en perill el futur de l'*Homo sapiens*. Una economia per a l'economia i no per una economia social és un camí equivocat per a l'espècie. Uniformitzar és trencar la diversitat i la diversitat és el que ha fet que ens adaptéssim com a humans a través de diferents conductes, cultures i llengües. La diversitat s'ha de preservar per quan tinguem prou capacitat per integrar-la. No l'hem de destruir.

Quines mesures caldria prendre per evitar que es reproduïxin episodis similars en el futur?

Els humans hauríem de ser capaços de socialitzar la tecnologia i desenvolupar una consciència crítica que ens permetés planificar i anticipar-nos als problemes. En l'actualitat al planeta tot està

monitorat, tenim tota mena de sondes a la hidrosfera, a l'atmosfera, fins i tot a la biosfera. Nosaltres també estem monitorats per telefonia mòbil. Sense perdre la llibertat i altament tecnològics podríem preveure i actuar al moment en aquestes crisis amb tots els sensors intercomunicats fent protocols d'actuació sincronitzats utilitzant el *big data* i la intel·ligència artificial. La socialització de la consciència crítica d'espècie evitaria el mal ús i l'apropiació que es pogués fer de les dades personals, que han de ser sempre protegides per tenir una individualitat col·lectiva d'espècie.

Què hauríem d'aprendre d'aquesta crisi?

Hauríem d'aprendre que la salut és el més important per a la supervivència de l'espècie. Que la reproducció dels humans no és possible si no estem sans. És fonamental per a l'*Homo sapiens* incrementar la seva sociabilitat i fer ús de la consciència crítica d'espècie. Per tant, en el canvi de rumb hauríem d'incloure-hi cada vegada més sistemes de salut i organització intel·ligents.

I què no n'hem après, d'anteriors pandèmies?

D'altres pandèmies hem après que són molt perilloses, i les respostes que hem donat encara són les mateixes que s'havien fet històricament: el confinament. La diferència és que en plena revolució científic-tècnica la capacitat operativa humana és exponencial, ja s'està treballant en més de cent vacunes i només fa uns mesos de l'emergència d'aquest virus.

En un any hi haurà gran diversitat de remeis gràcies a la ciència, cosa impossible fa cent anys.

Les civilitzacions del passat eren més curoses que l'actual a l'hora d'enfrontar-se a les pandèmies?

Les antigues civilitzacions sense una tecnologia com la nostra prenen decisions i utilitzaven recursos que provenien de l'observació i com nosaltres les que provenien

de l'assaig error. Els humans aprehenem del que fem a través de l'observació.

Segur que hi ha altres espècies animals de les quals podríem extreure algun ensenyament útil davant de situacions extremes com aquesta...

Existeixen espècies que tenen capacitat de reacció, però en general quan hi ha molta càrrega demogràfica actua la selecció natural. La pèrdua de diversitats també ajuda que hi hagi situacions com les que estem vivint. Si elimines la diversitat elimines els hostes als virus, de manera que en busquen de nous. Entre ells trobem els humans i les transmissions que els animals del nostre entorn poden fer-nos. La zoonosi ha existit des que

"Una economia per a l'economia i no per una economia social és un camí equivocat per a l'espècie"

els humans hem conviscut amb els animals de forma volguda o a conseqüència de les circumstàncies socials i econòmiques que així ho obligaven.

Considera que les accions polítiques per aturar la pandèmia han estat prou efectives?

Obviament, no. No hi ha un protocol d'espècie i, per tant, estem molt lluny d'haver fet les coses com calia. Quan les coses es fan malament, tot va malament. Això ho hem d'acceptar com una llei de l'etnologia, està contrastat, per tant fer-ho bé és la solució. A part d'això, els interessos econòmics i la manca de responsabilitat de tots a l'inici de la crisi han passat factura. També s'hi ha d'afegir la manca de capacitat dels que han dirigit políticament la crisi i de l'oposició, que no han donat alternatives viables. Els líders és el pitjor que ens pot passar a l'espècie. Quan desapareguin, la humanitat serà més humana. Hem d'ajudar a la seva desaparició

apoderant-nos com a individus conscients.

Els homes del passat adoraven divinitats i tenien temors ancestrals. És normal que davant de malalties devastadores sorgeixin també persones que defensen teories conspiratives o fins i tot negacionistes de la pandèmia?

És obvi que existeixin teories conspiratives. Els humans, entre d'altres coses, tenim molta imaginació, però el que passa és que fins i tot els humans fem coses inimaginables. És per això que aquestes teories són seleccionades socialment. Les teories conspiratives són moltes vegades la conseqüència de la no existència d'una informació clara i diàfana per part de qui l'ha de donar. És una conseqüència de la guerra de clavegueres i interessos que en diuen d'Estat, una hipocresia conscient que afecta sempre les classes excloses. Això genera un escenari en què les teories conspiratives es fan virals. Per tant, la meua opinió és que sempre necessitem proves, sense proves no hi ha teoria. Apuntar-se en aquests col·lectius que necessiten emocions és molt lloable, sempre que ells mateixos no es creguin les seves mentides.

La Covid-19 ajudarà, ni que sigui parcialment, que els homes del present deixem de mirar-nos el melic i creure'ns el centre de l'univers?

Probablement. I seria necessari que en aquesta crisi agaféssim més consciència crítica d'espècie. Diuen que els humans som els únics animals que ensopeguem dues vegades amb la mateixa pedra. Això vol dir ras i net que no aprenem, però no és del tot cert. Els canvis d'hàbits costen molt si no hi ha consciència. Socialitzar la consciència d'espècie és una qüestió d'educació. És una qüestió de transferència de coneixement intergeneracional, i, per tant, necessita una tasca explícita dels que la tenen. Si no ho fem així, estem exposats a l'evolució aleatòria produïda per selecció natural, és com tirar els daus i esperar què surt. Si no ho fem bé, si no paletitzem la terra, si no parem la globalització uniformitarista, les coses molt probablement aniran malament.

Moscardel Estima

Serveis Metal·lúrgics

mafesa

Tall làser

Oxital

Tall de perfils a biaix

Granallat

Tall plasma HD

Tall de perfils a mida

Tall de xapes a mida

Imprimat

Foradar

Bisellat

SUKI.WS

mafesa.com
t — 93 886 39 00

Servei a
les Persones

L'alcalde de Roda destitueix el cap de llista de JxCat i per ara governarà en minoria

Albert Serra (IPR) compta amb els seus cinc regidors i un dels tres de JxCat, Albert Aguilar, que el rellevarà a l'alcaldia el 2022

Roda de Ter

Guillem Rico

Roda té des d'aquest dimecres un govern en minoria després d'una crisi entre els dos grups que van firmar el pacte el juliol passat, IPR, amb cinc regidors, i JxCat, que en tenia tres. L'alcalde, Albert Serra (IPR), va destituir dilluns el primer tinent d'alcaldia, Joan Moreno (JxCat), en una reunió de seguiment del pacte en què hi havia les 12 persones que formen la comissió –els vuit regidors, un representant extern dels independents i tres membres de l'executiva comarcal de JxCat– i també el cap de JxCat a Roda, l'exregidor Antoni Escarrabill, sense vot. Tots van decidir apartar-lo del govern i només Marina Quintana, la número 3 de Moreno, li va donar suport i va deixar les seves carteres el dia següent; el segon de la llista de JxCat, Albert Aguilar, es va alinear amb IPR i l'executiva comarcal.

Els motius de la destitució, segons Serra, són “la pèrdua de confiança, deslleialtat, manca de dedicació i treball així com la negligència en l'assumpció de les seves responsabilitats”. L'alcalde assegura que una mostra de deslleialtat es va produir en el ple en què es va aprovar el projecte del carrer Verge del Sòl del Pont, en què “mitja hora abans hi vota en contra i al final no es presenta al ple”. Serra també diu que hi havia una “manca de dedicació”, que havia de ser del 50% i que segons ell no complia. També és crític amb el “comportament davant de treballadors de l'Ajuntament, entitats i veïns” per part de

UN GOVERN DE NOU MESOS L'equip de govern de vuit fruit del pacte que es va signar al juliol ha durat nou mesos i ara passa a ser de sis. A la foto, del ple de cartipàs del juliol, Marc Verdaguier, Albert Serra, Iolanda Tristany, Montse Garcia i Antoni Gaja, d'IPR; i Joan Moreno, Marina Quintana i Albert Aguilar, de JxCat.

L'alcalde apunta “manca de confiança i deslleialtat” com a motius

Moreno. A la situació, que diu Serra que s'ha anat produint al llarg dels nou mesos de govern amb “un boicot constant a totes les propostes”, hi afegeix que Moreno era el responsable del material EPI de l'Ajuntament en el marc de la crisi del coronavirus i “n'ha desaparegut”, concretament 30 mascaretes, 20 ampolles de gel hidroalcohòlic i 400 guants. Des de l'Ajuntament s'ha obert un expedient informatiu per aquest fet.

Moreno assegura que la seva destitució el va agafar per sorpresa, ja que creu que tot i que en un govern de coalició “sempre hi poden haver estira-i-arronses” no hi ha hagut cap “discussió forta ni cap detonant”. Pel

Per Moreno va ser “per sorpresa” i sense “cap argument rigorós”

que fa al carrer Verge del Sòl del Pont, diu que “no vam entendre el funcionament i no ens vam presentar al ple”. Segons Moreno, en una reunió anterior de seguiment del pacte sí que s'havia dit que “hi havia coses del dia a dia que s'havien de solucionar, però semblava que funcionava bé”. Moreno també considera que en els motius que li van desgranar no hi ha “cap argument rigorós”. Així ho deia també en el comunicat que ell i Quintana van emetre dimecres, en què donaven per trencat el pacte de govern i anunciaven la renúncia dels càrrecs dins del govern “de tots els membres” del grup municipal de JxCat.

Aguilar, el número 2 de

JxCat d'Osona inicia un procés per fer fora Moreno del partit

la llista, però, no sortirà del govern i tant ell com l'executiva comarcal i IPR consideren que el pacte del juliol, en què entre d'altres s'acordava que el darrer any de mandat l'alcaldia seria pels postconvergens, “no s'ha trencat i és vigent”. Aguilar admet que el grup municipal “no acabava de rutllar” i també parla de “falta de confiança”. Diu que ell a la reunió entre els altres dos regidors de JxCat no hi va assistir i que no es fa responsable del que diu el comunicat. Moreno també esmenta que la relació amb Aguilar s'havia refredat des del pacte.

Precisament aquest comunicat és un dels motius que argumenta l'executiva comarcal de JxCat per obrir de for-

ma urgent un expedient disciplinari a Moreno que podria acabar amb la seva expulsió del partit. Segons el president comarcal, Ignasi Puig, després de la destitució, a la qual s'hi ha sumat la renúncia de Quintana, consideren que “el regidor Aguilar passa a ser l'únic interlocutor de JxCat” al govern de Roda. Així, ha de recaure en ell el darrer any d'alcaldia que s'havia pactat. Aguilar diu que “si m'he de posar a davant ho faré amb responsabilitat”, ja que també compta amb el suport de la resta del grup de JxCat a Roda.

El govern ara el formen els cinc regidors d'IPR i un de JxCat, una situació que els deixa en minoria davant dels cinc d'ERC i els dos que fins ara governaven. Segons Serra, “aritmèticament estem més dèbils però moralment més forts”. Ara “estem la mà a ERC per acords puntuals o el que faci falta perquè el poble avanci” i diu que estarien “disposats que entrin al govern, està tot obert”. Roger Corominas (ERC) diu que “no estem sorpresos, perquè es podien entreveure problemes entre les dues formacions”, i assegura que “no deixa de ser el fracàs del pacte del juliol” amb el qual van ser crítics perquè hi havia “negociacions obertes amb ERC”. Diu que és el poble “qui paga les conseqüències” i que la minoria “donarà més inestabilitat”, i afegeix que “analitzarem l'escenari”, parlaran amb totes les parts i “si hi pot haver sintonia es valorarà”. Corominas remarca que “pactar per pactar” a qualsevol preu no ho faran.

Un gran equip de professionals en un fantàstic equipament

PATULEIA
LLARD'INFANTS

PREINSCRIPCIONS del 13 al 17 de maig
MATRICULACIÓ del 17 al 23 de juny

Consulteu preus a www.vilatorta.cat
Per a més informació al 93 888 83 31

Pere Carrera substituirà Joan Dordas com a alcalde de Campelles

Joaquim Roqué serà conseller comarcal

Campelles

Jordi Remolins

Un ple telemàtic servirà per investir dissabte Pere Carrera Solà com a nou alcalde de Campelles després de la mort diumenge passat de qui ho havia estat en els últims nou anys, Joan Dordas. Carrera ha sigut fins ara el tinent d'alcalde i regidor d'Obres i Serveis, en la seva primera aparició a la llista associada a ERC. El nou alcalde té 66 anys i és natural de Torelló, on va viure fins que en va fer 40. És un empresari de la branca de la injecció de plàstic i ha col·laborat en diverses tasques del poble, on ha ocupat la plaça de jutge de pau auxiliar. La cinquena regidoria que queda vacant a Campelles l'ocuparà Josep Palau, membre de la candidatura de JxCat. D'aquesta forma, tot i que ERC-AM continua mantenint la majoria al consistori, l'equilibri de forces serà de 3-2 en lloc

Pere Carrera

del 4-1 que hi havia fins ara.

Pel que fa al Consell Comarcal, ERC presentarà Joaquim Roqué com a substitut de Joan Dordas. Roqué va ser candidat a l'alcaldia de Ribes, on es va acabar imposant l'actual alcaldessa, Mònica Sanjaume. Roqué és conegut per ser el director del festival de cinema Golluts. ERC ha expressat el seu profund condol per la mort de Dordas, de qui destaquen el seu tarannà en un comunicat.

L'expedient a Josep M. Freixanet diu que és "la gota que ha fet vessar el vas"

L'excalcalde de Manlleu Pere Prat abandona ERC després de 33 anys de militància

Manlleu

EL 9 NOU

Un dels militants de pes d'ERC a Osona, l'excalcalde de Manlleu Pere Prat, ha demanat la baixa del partit després de 33 anys de militància. Prat ha desvinculat la seva decisió, que aquesta setmana ja ha comunicat a companys de partit tant de l'executiva local com de la comarcal, de la polèmica originada els darrers dies per l'obertura d'un expedient a Josep M. Freixanet arran del procés de selecció del gerent del Consell Comarcal d'Osona, del qual va informar EL 9 NOU dilluns. "No plego per això, però és la gota que ha fet vessar el got", explica.

Prat va presentar-se per primer cop com a cap de llista d'ERC a Manlleu l'any 1991. Va estar ininterrompudament a l'Ajuntament entre 1991 i

Pere Prat

2015, els 12 últims anys com a alcalde. Ha tingut altres responsabilitats institucionals al Consell Comarcal d'Osona, on entre 1995 i 2003 va exercir de portaveu del grup d'ERC, o a la Diputació de Barcelona, on va ser el diputat president del grup d'ERC entre 2011 i 2015. Dins el partit també ha estat president tant de la secció local de Manlleu com de l'executiva d'Osona,

càrrec que va assumir l'any 2012 com a figura de consens per posar pau a un període de divisió interna però que va abandonar el 2015 oficialment per "motius personals", tot i que de fons ja existia una incomoditat per considerar que no es valoraven actius humans del partit que, ara, l'ha decidit a formalitzar la renúncia.

Sense ganes de donar gaires explicacions públiques, Prat sí deixa clar que comparteix al 100% el discurs nacional d'ERC i que continuarà votant el partit, però que no se sent còmode a l'organització. "Tinc un ressentiment que no el vull tenir, però em costa treure-me'l i prefereixo apartar-me'n, viure tranquil, dedicar-me al voluntariat que faig i continuar amb el grup de Manlleu com a independent, ja que la sintonia i la relació són magnífiques."

Balenyà destina 89.000 euros a ajudes pel coronavirus

Balenyà

V.B.

L'Ajuntament de Balenyà ha aprovat un paquet d'ajudes per fer front a la crisi provocada pel coronavirus per valor de 89.000 euros. D'aquests diners, 24.000 provenen de la reducció a la meitat del pressupost de festes, mentre que 65.000 venen de romanent de tresoreria, després d'haver-se donat un resultat positiu de 414.000 euros en la liquidació del

pressupost de l'any passat, ja que no es van dur a terme algunes obres previstes. "Creiem que és prioritari afrontar els efectes de la crisi sanitària", va defensar el regidor d'Hisenda, Ramon Roig, perquè "no sé fins a quin punt aquest estiu podrem fer molts actes de festa major".

Entre el paquet de mesures n'hi ha per fer front a les despeses bàsiques per a persones afectades per ERTO o que han perdut la feina i també destinades a establiments

que han hagut de tancar per l'estat d'alarma amb ajudes en el cost del lloguer i reducció de la taxa d'escombraries. En el ple telemàtic que es va fer amb més d'un mes de retard sobre la data corresponent, tots els punts es van aprovar per unanimitat, fins que va arribar l'hora de discutir una proposta de Sumem per Balenyà de modificar el calendari fiscal i altres mesures econòmiques. El govern ho va tombar perquè "ja s'ha retardat el cobrament d'impostos", va recordar Roig, alhora que va negar que l'Ajuntament tingui capacitat per reduir l'IBI i l'IAE com es proposava.

Les mesures per la Covid-19 centren el ple de Camprodon

Camprodon

I.M.

La cordialitat va imperar en el primer ple telemàtic de Camprodon, en què es van aprovar mesures per pal·liar els efectes de la Covid-19. El govern de Tots per Camprodon (PSC) ja havia presentat una bateria de mesures econòmiques en què destacaven la bonificació del 100% de la taxa de la via pública per les terrasses de bars i restaurants i la taxa d'escombraries

dels negocis que han tancat durant el primer semestre. Un pla econòmic que anava de bracet d'un pla d'emergències socials. El portaveu d'ERC, Joaquim Coch, creia que eren mesures correctes però insuficients i en proposava d'altres, tot i que hi va votar a favor. Pel que fa a les terrasses l'alcalde, Xavier Guitart, li va dir que s'està mirant d'augmentar l'espai "perquè hi ha llocs on l'aforament es pot doblar però d'altres que no".

CENTRES EDUCATIUS DE CENTELLES

PREINSCRIPCIÓ
TELEMÀTICA

Curs escolar 2020-2021

Escola bressol, educació infantil, primària i secundària

» Preinscripció telemàtica: del 13 al 22 de maig

» Preinscripció presencial amb cita prèvia: del 19 al 22 de maig

Estudis postobligatoris

» Batxillerat: del 27 de maig al 3 de juny

» Cicles grau mitjà FP i arts plàstiques i disseny: del 2 al 8 de juny

» Cicles grau superior FP i arts plàstiques i disseny: del 10 al 17 de juny

AJUNTAMENT DE
CENTELLES

Més informació a www.centelles.cat/preinscripcioescolar

“Començar-me a hormonal va ser néixer de veritat, em vaig sentir jo”

Oan Ténes, de Sant Joan, explica com ha estat el seu procés de reassignació de gènere

St. Joan de les Abadesses

Guillem Rico

“Les mirades, notes que la gent et mira molt fixament: té barba però té pits; això m’incomoda bastant”, assegura Oan Ténes, de Sant Joan de les Abadesses. Ell, que ara té 27 anys, va començar el seu procés de reassignació de gènere fa un parell d’anys, quan va anar a viure de forma temporal a Vilanova i la Geltrú. “Vaig començar a notar que hi havia alguna cosa que no encaixava amb mi, però no sabia què era; no et plantejaves que pots ser el teu gènere no és el que et toca”, relata. “Em va fallar tot”, i per això es va plantejar anar a una xerrada sobre realitat trans. Ténes comenta que en entrar “tenia molt clar que era noia i em sentia dona”, encara que va ser allà on es va iniciar el procés “d’intentar saber on encaixava, què era i com em sentia”. Un temps després tornava a Sant Joan i va intentar explicar a la comarca què és una persona trans i la identitat de gènere, però “no vaig tenir nassos i vaig marxar a Barcelona”.

Va arribar un punt d’inflexió: “El 21 de novembre de 2018 em vaig mirar al mirall i vaig dir: ‘Fins aquí, ara et dius Oan’ i s’iniciava el procés per hormonal-se. “Tenia molt

Oan Ténes

clar que necessitava hormonal-me per sentir-me físicament a mi mateix”, recorda. Tot i així, explica que li va costar molt acabar fent el pas, ja que era conscient que els canvis “serien visibles i reals i no hi hauria volta de full”. Finalment, una nova data que quedarà per sempre marcada al calendari com un aniversari, el 13 de març de 2019, el dia en què es va començar a hormonal, del qual recorda perfectament les emocions. La mare d’una amiga seva va ser qui li va injectar la primera dosi: “Em

va punxar i li vaig dir gràcies, m’has portat a la vida i vaig plorar”. En aquell moment, assegura, “vaig sentir-me jo, una sensació d’energia. Per mi va ser néixer de veritat, vaig néixer jo”.

El canvi de nom va ser previ i l’elecció, curiosa, tot i que no nega que va tenir “molts dilemes de si canviar-lo” o de si jugar amb el “deadname”. Una amiga va somiar que es deia Oan i just dies abans havia conegut un noi que es deia Noan. Fent recerques va descobrir que “Oan” en vietnamita vol dir ‘injustícia’ i ho

va tenir clar. Reflectia també que “quan vaig néixer vaig patir la injustícia més gran de la meua vida, que va ser que algú m’imposés el gènere”. A banda d’això, en part també feia un petit homenatge als homes de la seva família, on sempre hi ha hagut Joans.

Quan va tornar a Sant Joan “em costava dir-ho a segons quins espais”. Amb els amics “no hi ha hagut cap problema”, però amb la família “ha estat més difícil”. Com va passar-li a ell mateix, “és normal, és un procés també per a ells i cadascú necessita el seu temps”. Així que “a casa em continuen dient com abans i em parlen en femení”. I d’aquesta manera també és com ha viscut un confinament en què ha passat el coronavirus, si més no amb tots els símptomes, encara que no li van fer les proves.

En parlar del dia contra la LGTTBI-fòbia apunta que com molta gent del col·lectiu ha patit agressions, en el seu cas verbals. “Les persones trans i LGTTBI hem d’estar lluitant sempre”, apunta, per visibilitzar-se i això ha fet que s’impliqui, per exemple, a la taula que s’ha creat al Ripollès per elaborar un pla comarcal en aquest àmbit. Tot plegat perquè en el futur, persones com ell no hagin de ser el centre d’atenció de les mirades.

Cinc denúncies d'LGTTBI-fòbia aquest any a Osona

Vic/Ripoll

G.R.

Durant el que portem d’any a Osona s’han denunciat cinc casos d’LGTTBI-fòbia, que es tradueixen en quatre agressions al carrer i un cas de *bullying* en un centre escolar. Són les dades que consten a l’oficina tècnica d’Igualtat de gènere i LGTTBI (VicDones SIAD Osona), segons la consellera comarcal d’Igualtat, M. Teresa Espadaler. Ella mateixa apunta que “se sap que n’hi ha més casos” i que “a la comarca la gent no denuncia prou”. Espadaler lamenta que en ocasions “es normalitza” i molta gent no és conscient que es tracta d’LGTTBI-fòbia. Per això aquests dies fan una campanya a través de les xarxes socials. Ariadna Marcé, del col·lectiu Talcomsom, explica que “a la gent li falta molta informació, també dins del mateix col·lectiu”, per exemple que existeixen els serveis d’atenció. L’LGTTBI-fòbia, assegura, “per desgràcia la patim cada dia”, sobretot “insults i faltes de respecte, és verbal i psicològica”. Es pateix més encara en les persones trans, que “som les que ens visibilitzem de seguida, sobretot al principi de la transició”.

PORTES OBERTES VIRTUALS BATXILLERAT
www.institutjaumecallis.cat

BATXILLERAT

Modalitats:
- Científic-tecnològic
- Humanístic-social

Visita'ns.

A partir del 19 d'abril hi trobaràs:

- Tota la informació del batxillerat al Callís
- Recorregut virtual per les instal·lacions
- Activitats que es fan a batxillerat
- Opinions dels nostres alumnes
- Videoconferències

INSTITUT JAUME CALLÍS

Segueix-nos!

Troba tota la informació a www.institutjaumecallis.cat / + info al mail insjaumecallis@vtec.cat

Institut Cirviànum

PREINSCRIPCIONS
TELEMÀTIQUES

www.cirvianum.cat

BATXILLERAT

Del 27 de maig al 3 de juny

CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ

Del 2 al 8 de juny

- SMX: Cicle de formació professional de grau mitjà específic per la gestió de sistemes i microsistemes informàtics.
- Cicle formatiu de perruqueria i cosmètica capil·lar.

CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR
(DAW)

Del 10 al 17 de juny

Per a més informació podeu trucar als tel.
93 859 48 41 - 627 48 11 13

Centre proper a l'estació de Renfe
i a la parada d'autobús interurbà Torelló - Estació (Sagalés)

Desenes de milicians catalans van morir en l'intent frustrat d'alliberar l'illa l'agost de 1936

La Generalitat busca familiars de tres soldats republicans osonencs morts en el 'desembarcament de Mallorca'

Vic

Víctor Palomar

Havia passat només un mes de l'aixecament militar contra el govern de la Segona República, quan milers de milicians catalans van intentar alliberar l'illa en l'anomenada *Expedició de Bayo* o *Desembarcament de Mallorca*. El 16 d'agost de 1936 més de 8.000 soldats republicans catalans –però també amb el suport d'alguns voluntaris internacionals i un grup de balears– van desembarcar a l'illa de Mallorca en una operació dirigida per les autoritats republicanes catalanes però que no comptava amb el suport del govern espanyol. Poques setmanes després, davant l'arribada de milicians feixistes italians per donar suport als militars nacionals i la manca d'unitat en el bàndol republicà, l'operació va fracassar. La majoria de soldats van aconseguir marxar de l'illa a excepció d'uns 200 o 300, que van morir i van ser enterrats en fosses comunes. Hi ha historiadors que diuen que el fracàs d'aquesta operació va marcar el desenllaç de la Guerra Civil, perquè l'illa de Mallorca es va convertir posteriorment en una important base de l'aviació feixista italiana des d'on es van dirigir els principals atacs contra el bàndol republicà.

Més de 80 anys després, la Generalitat de Catalunya i el govern balear estan decidits a buscar les persones que van morir en el desembarcament

L'operació militar estava dirigida per les autoritats republicanes catalanes

Són Ramon Sanahuja, de Vic; Pere Font, de Centelles, i Josep Jofre, de Manlleu

de Mallorca i que van ser enterrades sense registre i sense identificar en fosses comunes, segons la consellera de Justícia, Ester Capella. Fins ara el Departament de Justícia, a través de la Direcció General de Memòria Democràtica, ha pogut documentar 192 víctimes. Entre aquestes hi ha tres osonencs: Pere Font Pujol, de Centelles; Ramon Sanahuja, de Vic, i Josep Jofre Rosell, de Manlleu. La Generalitat intentarà localitzar familiars vius d'aquestes víctimes

Es vol trobar parents seus que donin mostres d'ADN per quan s'obrin les fosses

fent arribar a ajuntaments i entitats locals els noms, les adreces on vivien i en cas de disposar-ne, dades de familiars. L'objectiu és trobar parents que donin mostres d'ADN per incorporar-les al programa d'identificació genètica. En aquest cas, les mostres s'utilitzarien per contrastar-les amb les restes que apareguessin a les fosses del desembarcament de Mallorca. Els familiars que s'hi avinguin s'hauran d'ins-

El Memorial Democràtic ha pogut documentar fins ara 192 víctimes

criure al cens de persones desaparegudes. L'Hospital Universitari Vall d'Hebron els citarà per recollir la mostra quan l'emergència sanitària ho permeti.

La majoria de víctimes van ser inhumades a la fossa de Sa Coma, al municipi de Sant Llorenç des Cardassar. Molts cadàvers van ser llançats directament al mar. Les fosses podrien estar en estat precari per les actuacions urbanístiques, els saquejos o els temporals.

ESTERNUT

La fressa i la idoneïtat

Jordi Remolins

Un dels meus primers records de fressa són les barrinades que a inicis dels vuitanta explo-

taven a Ripoll per construir-hi la variant. Als Salesians ens feien deixar les aules pel perill que amb les explosions alguna pedreta no impactés en un vidre i hi hagués una desgràcia. Finalment la catàstrofe va ser natural i visual, amb un esqueix indecent a la muntanya que s'hauria evitat amb un simple túnel.

Més tard al servei militar ens feien anar a cop de corneta, disparar trets i cridar consignes imbècils fins a deixar-nos-hi les cordes vocals. A menys raonament, més estridència. Afortunadament van ser només dos mesos abans d'incorporar-me a la Creu Roja de Ripoll, per allò d'estar a prop de casa i no suportar disciplines indesitjables. De les poques coses que vaig aprendre en aquella època és que cal fer sonar la sirena d'una ambulància el mínim possible, per no alarmar més del necessari la persona traslladada.

Aquests últims mesos de confinament al Ripollès la fressa ha sigut molt més habitual del que alguns voldríem. Sirenes policials per felicitar aniversaris de nens, als serveis sanitaris o altaveus resuscitant el Dúo Dinámico al màxim de decibels. Tot amb bona fe, però també un punt innecessari i contraproductiu. I encara sort que el tema viral va ser *Resistiré* i no algun del Bisbal o d'un grup de mestissatge.

L'Hospital de Vic suma un ecògraf mòbil al Servei de Pneumologia

Vic

EL 9 NOU

El Consorci Hospitalari de Vic aposta per diagnòstics més ràpids gràcies a la incorporació d'un nou ecògraf mòbil al Servei de Pneumologia de l'Hospital Universitari. L'aparell permet explorar la cavitat toràcica dels pacients sense exposar-los a radiacions innecessàries, i el fet que sigui mòbil evita que

s'hagin de desplaçar si pateixen dificultats respiratòries. Més enllà d'ajudar a guiar procediments intervencionistes, com ara la inserció de catèters toràcics, l'ecògraf pot ajudar en l'atenció de les afectacions respiratòries de pacients amb Covid-19 i permetrà detectar de manera més ràpida i eficaç diverses patologies.

Aquesta nova incorporació segueix una tendència de

millora dins del Consorci Hospitalari, que ja havia adquirit dos ecògrafs nous, un d'ells al Servei de Pediatria del mateix Hospital Universitari i l'altre a l'Hospital Sant Jaume de Manlleu. Tots dos aparells es van incorporar amb la finalitat d'evitar sondatges innecessaris i, entre d'altres, iniciar tractaments de manera precoç que puguin pal·liar incomoditats als pacients i reduir despeses.

Ecografia toràcica a un pacient realitzada amb un aparell mòbil

Manela Roca i Morató

Vídua de Josep Fontdevila Sallés
Ha mort cristianament el dia 10, a l'edat de 92 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Concepció i Ramon; nets, Raquel i Xevi, Sílvia i Joan; besnets, Èlia, Clara, Jan i Marc; tota la família i amics, en participar-vos tan sentida pèrdua, us pregunem que pregueu per ella i la recordeu sempre.

La cerimònia de comiat tindrà lloc més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

També volen donar les gràcies a l'equip professional de la Residència Cantonigròs, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Manlleu, maig de 2020

Josep Nogué i Barniol

Ha mort cristianament el dia 12, a l'edat de 84 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Maria Margui Piella; fills, Pere i Mònica, Marta i Abel; nets, Anna, Mireia, Laia i Nil; germans, Joan i Antoni i Teresa; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us pregunem que el recordeu en les vostres oracions.

L'acte de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

També volen donar les gràcies a l'equip de metges, infermeres i tot el personal de l'Hospital Universitari de Vic, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Vic, maig de 2020

Consol Alibés i Rierola

Vídua del Dr. Joaquim Esquerrà Guixà
Ha mort cristianament el dia 9, a l'edat de 97 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Marià i Imma, M. Dolors i Vicenç (†), Teresa i Joaquim; nets, Joaquim i Cristina, Guifré i Carol, Marina, Arnau, Vicenç i Àgata, Mònica i Xevi, Pere i Maite, Anna i Miquel; besnets; germanes, Glòria i Pilar, i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us pregunem que la tingueu present en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat tindrà lloc més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Vic, maig de 2020

Pilar Caralt i Costa

Vídua de Josep Pradell Pratdesaba
Ha mort cristianament el dia 11, a l'edat de 94 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Rosalia, M. Dolors i Jaume Capa; nets, Anna i Xevi, Roger i Isabel, Ona i Guillem, Eva i Quim, Judit i Carles; besnets i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us pregunem que la recordeu en les vostres oracions.

L'acte de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

També volen donar les gràcies a l'equip de metges, infermeres i tot el personal de l'Hospital Universitari de Vic i l'Hospital de la Santa Creu de Vic, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Domicili: av. Països Catalans, 80.

Vic, maig de 2020

Entre les obres destaca la construcció d'un pas elevat a Can Jaumira

La Diputació millorarà l'accés a Torelló per la carretera de Manlleu

Torelló

EL 9 NOU

La Diputació de Barcelona millorarà l'accés a Torelló des de la carretera BV-5224, que uneix el municipi amb Manlleu. Les obres, que començaran aquest dilluns, estan incloses dins d'un pla d'intervenció i millora de la seguretat viària entre el quilòmetre 0 i el 6,3 dels dos municipis que té un cost total de 321.654 euros. Dins el nucli de Torelló, inclouen la construcció d'un pas elevat a l'altura de Can Jaumira per reduir la velocitat dels vehicles que hi circulin. Aquesta mesura és una de les més reivindicades i reclamades pels veïns de la zona i el consistori, on l'Ajuntament ja havia col·locat un senyal lluminós per fer que els vehicles hi circulessin a menor velocitat, explica el regidor d'Urbanisme, Adrià Jaumira.

Les obres al nucli urbà de Torelló s'allargaran set setmanes, i també inclou-

Estat actual de l'accés a Torelló des de la BV-5224

ran, entre d'altres millores, l'asfaltat del carrer Manlleu, la millora de l'accessibilitat al pas de vianants a l'altura del carrer Sant Isidre i una actuació per adequar l'accés dels vianants a la parada de l'autobús. Segons el regidor, de moment no està sobre la taula que el consistori torellonenc pugui demanar la titularitat d'aquest accés al municipi. En canvi, sí que s'està negociant que el carrer

Sant Miquel pugui passar a mans de l'Ajuntament.

La totalitat de la intervenció a la via durarà cinc mesos i comportarà talls puntuals de trànsit amb pas alternatiu regulat per semàfors. Amb aquestes millores, es pretén reduir la sinistralitat de la BV-5224, on circulen una mitjana diària de 7.425 vehicles a unes velocitats habitualment elevades, segons la Diputació.

VicVerd incorpora una bicicleta elèctrica per desinfectar mobiliari

Vic L'empresa municipal de jardineria i recollida de l'Ajuntament de Vic ha rebut de mans del Rotary Club Vic-Osona i l'empresa Codex-u Ecobike una bicicleta elèctrica per a la desinfecció de mobiliari i espais urbans de la ciutat. Es tracta d'una cessió temporal de dos mesos de durada que permetrà que VicVerd contribueixi a combatre la propagació del coronavirus a la capital osonenca.

Roser Miralles i Francisco

Vídua de Ramon Coma Farrés
Ha mort cristianament el dia 8, a l'edat de 77 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Eva i Markus, Pere i Maite, Agustí i Carme, Ferran i Vicenç, Jordi i Íngrid, Montse; nets, Jan, Ignasi, Martin, Vinyet, Biel, Gerard i Etna; germans, Glòria, Frederic i Marta; germans polítics, nebots, cosins i tota la família i amics, en participar-vos tan sentida pèrdua, us pregunem que la recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: rda. de les Tàpies, 58 B, bxs. 4a.

Centelles, maig de 2020

santtomàs

Andrés Sáez Morales

1963-2020

Treballador de Tac Osona.

D.E.P.

El nostre condol a la família, amics i companys.

Centelles, maig de 2020

Segons Renfe, es restablirà el 25 de maig i la interrupció es va fer d'acord amb la Generalitat

El Consell d'Alcaldes del Ripollès protesta per la suspensió del servei de tren entre Ripoll i Puigcerdà

Ripoll

Isaac Muntadas

La mort de l'alcalde de Campelles, Joan Dordas, planava en l'ambient del primer ple telemàtic del Consell d'Alcaldes del Ripollès, celebrat aquest dimecres i amb un minut de silenci per homenatjar-lo. Durant les més de quatre hores i mitja que va durar la sessió, un dels punts de debat va ser la supressió dels trens entre Ripoll i Puigcerdà des del passat 6 d'abril, coincidint amb el confinament total. L'alcaldesa de Ribes, Mònica Santjaume (JxCat), va queixar-se de no haver rebut informació sobre aquest fet i va traslladar-ho a Pere Saló, director territorial de Territori i Sostenibilitat, present al ple per videoconferència.

Saló va contestar-li que la informació que tenien era que Adif havia de fer una obra d'emergència per arreglar un desprendiment al túnel de Toses i, per tant, que calia intervenir en un tram concret, "però ens van dir que els trens passarien igualment a velocitat reduïda. No sabíem que no circulaven".

Segons hi va afegir Josep Estragués (JxCat), regidor de Toses, les obres havien de

El Consell d'Alcaldes de dimecres, per via telemàtica

començar el passat 1 d'abril, però no ho han fet perquè "els treballadors d'Adif no es poden allotjar als hotels de Ribes". Estragués també va dir que la línia hauria d'estar funcionant fins a Ribes, però s'ha quedat a Ripoll "per una qüestió de costos".

Consultades per EL 9 NOU, fonts de Renfe expliquen que el servei es restablirà el 25 de maig i que al seu moment es va suspendre d'acord amb la Generalitat no per les obres sinó amb motiu de l'estat d'alarma, la reducció de viatgers, la manca de personal d'Adif al centre de control

o la impossibilitat que els maquinistes fessin pernoctacions al territori a causa del tancament d'establiments.

Durant el ple, Santjaume lamentava que aquesta "és l'única línia que s'ha tallat a tot el país" i que encara que això hagi pogut incidir en el fet que la comarca hagi registrat menys casos de Covid-19, "és una línia dèbil per a la qual s'ha de vetllar i li hem de donar la importància que es mereix".

La plataforma Perquè no ens fotin el tren, que agrupa usuaris de l'R3, també ha reclamat que la connexió fins

a Puigcerdà es posi de nou en funcionament a partir de dilluns i amb totes les freqüències. Entenen la suspensió amb motiu de l'emergència sanitària durant el confinament total, però creuen que amb la represa

Santjaume: "És l'única línia que s'ha tallat a tot el país"

parcial de l'activitat ja fa una setmana que s'hauria d'haver recuperat i lamenten que només hi hagi tres autobusos al dia com a alternativa. "La gent ha d'anar a treballar i al metge, és un servei públic", apuntava Montse Ayats en declaracions a l'Agència Catalana de Notícies.

Retiren de Sau 1.700 tones de restes del temporal 'Glòria'

Vilanova de Sau

EL 9 NOU

El pantà de Sau recupera la normalitat després que s'hagin acabat de retirar 1.700 tones de troncs i residus que van desembocar a l'embassament arran del temporal *Glòria*, que va devastar Catalunya a principis d'aquest any. Els residus ocupaven una superfície de 80 hectàrees i incloïen, a banda de restes vegetals, plàstics de tota mena, tubs o fins i tot algun electrodomèstic. El cost final de la retirada, a càrrec de l'Agència Catalana de l'Aigua, ha pujat a 375.000 euros, despesa que ja es trobava inclosa dins de la sèrie d'actuacions d'emergència pel temporal. Les restes les han anat arreblegant diverses embarcacions de tipus pelicà, que les arrossegaven fins a la vora per tal que una grua les retirés i separés segons la tipologia. Una part important de les vegetals s'aprofitaran per reconvertir-les en biomassa o compost.

Un jove d'Aiguafreda de 22 anys mor en un accident de bicicleta

Aiguafreda

EL 9 NOU

Un jove de 22 anys i veí d'Aiguafreda va morir dimarts al vespre en caure amb la bicicleta a la riera de l'Avencó, prop del pont de Picamena, al límit entre els municipis d'Aiguafreda, Tagamanent i el Brull. El cos del noi va ser localitzat cap a les 3 de la matinada de dimecres per efectius de la unitat subaquàtica dels Bombers al fons del gorg que hi ha just en aquest punt. Segons els primers indicis, la víctima hauria topat amb una pedra quan baixava pel camí que arriba fins a la font d'en Vinyes.

Se'l buscava des de dimarts al vespre, quan els seus tutors legals van alertar els vigilants municipals que havia sortit amb bicicleta per fer esport i no havia arribat a casa a les 9 com feia habitualment per sopar. En un primer moment, el vigilant va recórrer la pista forestal de la vall d'Avencó fins a la Casanova de Sant Miquel, situada una mica més amunt del punt de l'accident. No el va trobar. Cap a les 11 de la nit, es va passar l'avis a Mossos i Bombers. Cinc patrulles de la policia catalana i fins a nou dotacions dels Bombers van iniciar una recerca més intensa a la zona. Passada la mitjanit, des del pont de Picamena i gràcies

a l'ajuda de llanternes, es va poder localitzar la bicicleta a la llera de la riera. A partir d'aquest moment, la recerca es va centrar en aquest punt, resseguint els marges per si el noi havia quedat ferit o estat arrossegat per l'aigua, que baixava amb un cabal força destacable a causa de les pluges dels darrers dies. En no trobar cap indici, es van mobilitzar els efectius del Grup d'Actuacions Especials (GRAE), que van inspeccionar el fons del gorg i van trobar el cos. Els mateixos bombers van fer el rescat i van pujar el cadàver fins al camí. A la zona també s'hi va desplaçar una ambulància del SEM i personal de suport psicològic.

dalmau
ferreters des de 1955

inn.BIO
SOLUTIONS

Et volem protegir a tu i els teus

Aplicacions:
Llars-Oficines-Clínicas-Magatzems-Escoles-Comerços

www.ferreteriadalmau.cat
info@ferreteriadalmau.cat

Ferreteria Dalmau ferreteria_dalmau

Pg Sant Joan, 144 - Manlleu - Tel. 93 851 05 49

No tindrem mai prou aplaudiments per als treballadors i treballadores, voluntaris i voluntàries, entitats i associacions, comerços i empreses.

Gràcies Vic, gràcies Osona, per ajudar-nos a frenar la pandèmia!

AUTÒNOMS, EMPRESES I SERVEIS

AICO (GREMI D'INSTAL·LADORS D'OSONA)
ALTOPLAST
ALVIC CENTER
ALKIRENT
ANFRUNS INSTAL·LACIONS
AUTOSUMINISTRES MOTOR BENITO
BIG MAT GIL
CAIXABANK
CASA TARRADELLAS
CASACUBERTA AUTOMÒBILS
CLÍNICA DENTAL CORO
CODEX-U 2014
CONSULTORIA BOSCH
COMERCIAL BOU
COMERCIAL JEP
COMERCIAL PERALBA
CORRETJA
CROUS-EXPERT
DEXTRON
DIAN
DILART
EMALEC GROUP
ENERBIO
ESPECIAL INOX
FEIXAS AULET
FUSTERIA ROCA FITÓ
GIRBAU
GOUFONE
JOSEP ROVIRA PARÉS

JOSEP SALA COMAS
KILOENERGIA
LA CABRA VIC
MAFESA
MINSVIC
MOBLES GRAU
MOBLES REDORTA
MONTAL I FILLS
MUNTATGES 7 CASES
NANI ROMA
NESTLÉ WATERS
NETEGES CAPRI
NOVATILU
NUMA
PARLEM TELECOM
PATEL SAU
PAVICSA
PROVETSA
PROQUÍMIA
PULIT
RASESVIC
RECOLLIDA I RECICLATGE
RONCATO
ROTOR VIC
SALTOKI VIC
SMP PUIGDOLLERS
SODECA
SUBMINISTRES COMTEC
TERRY TOWEL
TOT FIRES
VAMA
VIALNETVIC
VICVERD

ASSOCIACIONS VEÏNALS

AAVV LA GUIXA
AAVV SERRA-DE-SENFERM
AAVV HORTA VERMELLA
AAVV BARRI D'OSONA
AAVV CAPUTXINS
AAVV SANTA ANNA
AAVV CARRER SANT PERE
AAVV QUATRE ESTACIONS
AAVV EL REMEI
AAVV SEMINARI VELL
AAVV EL SUCRE
AAVV SANT LLÀTZER
AAVV VIC NORD

ALLOTJAMENTS

ALBERG VIC XANASCAT
HOTEL BALMES
SEMINARI DE VIC

CENTRES HOSPITALARIS, SANITARIS I RESIDÈNCIES

CAP OSONA (AMBULATORI)
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC
HOSPITAL SANTA CREU VIC
HOSPITAL UNIVERSITARI VIC
EAP VIC (CAP REMEI)
METGES SENSE FRONTERES
RESIDÈNCIA EL NADAL
RESIDÈNCIA LES JOSEFINES
RESIDÈNCIA GERMANETES
DELS POBRES
RESIDÈNCIA SAITS

Ajuntament de Vic

Vic,
ciutat a la
mesura humana

GRÀCIES!

COMERÇOS I ESTABLIMENTS

AMIDATEVA
EL CAPUTXÍ
FARMÀCIES DE VIC
FERRETERIA COMELLA
FERRETERIA FURRIOLS
FORNS DE PAVICSA
FORN DE LA GUIXA
ISERN
KEBAB ANATOLIA
MAGATZEMS ELS ÀNGELS
MAXICASA
RESTAURANT CANTÀBRIA
VIC COMERÇ

ENS I CORPORACIONS

AJUNTAMENT DE L'ESQUIROL
AJUNTAMENT DELS
HOSTALETS DE BALENYÀ
AJUNTAMENT DE SANT JULIÀ
DE VILATORTA
AJUNTAMENT D'OLOST
CAMBRA DE COMERÇ DE
BARCELONA
CONSELL COMARCAL
D'OSONA
CONSISTORI INFANTIL
CREACCIÓ
UNIVERSITAT DE VIC

COSSOS DE SEURETAT I EMERGENCIA

BOMBERS
GUÀRDIA URBANA
MOSSOS D'ESQUADRA
PROTECCIÓ CIVIL

ENTITATS I ASSOCIACIONS

ADFO
ANC VIC
ARETÉ
ASHES
ASSOCIACIÓ AFUFIS
ASSOCIACIÓ MISSIRA
SAMBAROU
ASSOCIACIÓ SANT TOMÀS
BISBAT DE VIC
CÀRITAS ARXIPRESTAL
CLUB NATACIÓ VIC-ETB
COMUNITAT MUSULMANA
DE VIC (C. SANT FRANCESC)
COMUNITAT SIKH DE VIC
CREU ROJA OSONA
ESGLÉSIA JESUCRIST DELS
SANTS DELS DARRERS DIES
DE VIC
FEDERACIÓ D'ENTITATS
SENEGALESES
FUNDACIÓ GIRBAU
FUNDACIÓ PROJECTE I VIDA
FUNDACIÓ PUIG PORRET
FUNDACIÓ REIR
OSONAMENT
ROTARY CLUB VIC-OSONA

PERIODISTES I COMUNICACIÓ

ALBERT BAGUÉ
CANAL TARONJA
EL 9 FM
EL 9 NOU
EL 9 TV
EL RECLAM
MÉS OSONA
NACIÓ DIGITAL OSONA
RÀDIO VIC
REVISTA DE VIC
ONA DIGITAL OSONA

VOLUNTARIAT

ÀVIES I AVIS DE LA PLAÇA
DE VIC PER LA LLIBERTAT
GRÀCIA FERRER
GRUP DE COSIDORES DE
L'ANC
GRUP DE COSIDORES I
SASTRES DE VIC
GRUP DE COSIDORES I
SASTRES PER LA
REPÚBLICA
MESTRES DE LES
ESCOLES DE VIC
TATI FURRIOLS
VOLUNTARIAT
D'IMPRESSORES 3D
D'OSONA
XARXA SOLIDÀRIA DE VIC

EL 9 NOU

Si no hi ha cap sorpresa d'última hora, Osona i el Ripollès, com la gran majoria del territori català, entrarà dilluns en la fase 1 del desconfinament. Aquesta és la proposta del Departament de Salut de la Generalitat que ara ha de confirmar el Ministeri de Sanitat, liderat per Salvador Illa. És un petit pas més cap a l'anomenada nova normalitat. En aquesta fase es podrà anar a les terrasses dels establiments de restauració, tot i que hauran de reduir a la meitat la seva capacitat habitual, comprar en establiments que no superin els 400 metres quadrats, o

Un desconfinament sense passos enrere

fer trobades de fins a deu persones que no conviuen al mateix domicili tant a l'aire lliure com a casa. Moltes d'aquestes mesures, que han de servir per reactivar l'activitat econòmica, impliquen un grau de responsabilitat de les persones. Ja no n'hi ha prou que hi hagi agents de policia o agents cívics pels carrers demanant als ciutadans que es confinin a casa,

ni tan sols aquells veïns que aquests dies controlen la resta des dels balcons o al mateix carrer perquè es respectin els horaris de sortida. Cal més que mai que tothom s'autoimposi el sentit de responsabilitat i pensar en el bé comú. Les imatges d'aquests últims dies de persones que compleixen les recomanacions i les ordres han estat respostes per personal sanitari que

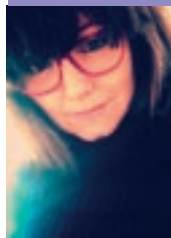
ha hagut d'estar lidiant tot aquest temps cara a cara contra un virus amb una capacitat de contagi molt elevada. Hi ha hagut un titubeig des de la mateixa administració i les institucions sanitàries, per exemple amb l'ús de mascaretes, que no han ajudat en aquest sentit. Sigui o no una obligació, l'ús de la mascareta així com la distància física i la higiene constant de les mans

han demostrat ser totalment imprescindibles per frenar la propagació del virus. S'ha de fer pensant en un mateix –malgrat tenir una incidència i virulència major en les persones grans, la Covid-19 pot afectar a tothom–, però també en la resta. Posar-se la mascareta, rentar-se les mans i mantenir la distància han de ser una mostra de civisme. Una recaiguda podria tenir unes conseqüències nefastes tant per a la salut de la població com per a l'economia. Ara no ens ho podem permetre. Les xifres d'ingressos hospitalaris marquen que s'han fet les coses bé, però amb aquest retorn a la normalitat no ens la podem jugar.

La Pilarín

Dies que l'esperança pesa

Marina Martori
Escriptora

Hi ha dies que tenir esperança em pesa. Literalment. És com si arrossegues l'esperança, així, amb la mà dreta, mig per terra i amb desgana i m'enfado amb cada "Tornarem més forts", "tot anirà bé" o "ens en sortirem". Em defineix una imatge que corre per les xarxes a la qual un cartell enorme amb la frase: "Todo saldrá bien" es recolza en un contenidor de reciclatge de paper. L'esperança per reciclar perquè ara com ara, per a poca cosa més em serveix.

Jo soc de base optimista, és cert, i com que hi ha dies que l'esperança pesa també puc dir que hi ha dies que l'esperança em guia, però menys.

Ja són 60 dies de classe a casa, de teletreball, de poc futur i res clar, d'amigues amb ERTA, del negoci del meu marit tancat i de veure sèries com a solució de tots els mals del món. I 60 dies en són molts i, al mateix temps, no són res. Perquè el que tenim al davant és molt més que això, molt bé. I us ho dic de debò: ja ens podem oblidar dels casals d'estiu, de les piscines municipals, del Sant Jordi de juliol, de les vacances, de les terrasses d'estiu, de les festes majors, de tornar a l'escola, de les programacions de luxe als espais culturals i d'inaugurar cap exposició. Entenguem que va per llarg i que seran 60 dies més i 60 dies més per anar tornant a la normalitat. A la nostra, sí. No, a la nova. La nova us la regalo. La nova no és res.

Jo no vull trobar-me amb els meus amics a dos

metres ni obrir el Teatre Auditori de Llinars (TA) per a 30 persones ni portar mascareta dia i nit. Per a mi, això no serà mai la *normalitat*. Ho faré, és clar, no em quedarà cap altre remei. I ho assumeixo, us ho prometo, però no hi ha alegria en aquesta promesa.

L'alegria tornarà quan els meus amics tornin a tenir feina, quan els meus fills tornin a l'escola i

Ja són 60 dies de classe a casa, de teletreball, de poc futur i res clar, d'amigues amb ERTA, de negocis tancats i de veure sèries com a solució de tots els mals del món. I 60 dies en són molts i, al mateix temps, no són res

puguin abraçar els companys, quan la meua amiga metgessa digui que podem respirar tranquils, quan la meua asma no em col·loqui a cap conjunt de risc, quan la meua mare pugui sortir de casa tants cops com vulgui, quan l'Edu apugi la persiana de l'aula i el TA, ple a rebentar, celebri els sis anys.

Enyoro l'estrès i la rutina i fer plans de vacances i de sopars i els malabars de compaginar la vida familiar i la laboral.

Hi ha dies que l'esperança pesa i l'enyorança ocupa tots els espais.

PROTAGONISTES

Vanessa Pedró

Infermera del CAP Torelló

L'atenció primària és ara, més que mai, el pilar bàsic de la sanitat. El seguiment de la tasca d'una infermera a domicili que va fer EL 9 NOU posava en relleu que tan important com les cures ho és l'escalf humà.

Esther Piquer

Emprenedora i advocada

Fer que la societat funcioni en temps del coronavirus requerirà imaginació. Com la que han posat Esther Piquer i els seus socis per crear Refoodlution, una eina digital per llegir les cartes d'hostaleria sense tocar-les.

Josep Salom

Exalcalde de Tona

Josep Salom va formalitzar la seva sortida com a regidor de l'Ajuntament de Tona en un ple per via telemàtica. Ho va fer amb un discurs agre, atribuïnt la pèrdua de les eleccions a una maniobra contra la seva persona.

Xavier Camprubí

Historiador i periodista

El tonenc Xavier Camprubí està fent una profitosa tasca d'investigació centrada en la impremta. Ara ho fa amb un llibre en què sosté que els petits documents van ser més importants que els llibres en l'evolució de la societat.

TRIBUNA

Valorem el producte local

Mariona Isern

Fa una mica més de trenta dies, escrivia en aquesta columna unes línies sobre la pandèmia amb què convivíem. Un mes després, els dies han passat molt a poc a poc, com si la broca del rellotge no es mogués i l'epidèmia continua aquí. Fent poc soroll però és més present que mai. És a tot arreu, als carrers, als supermercats i als hospitals. Sembla que ens sigui una mica més llunyana però ens convé estar en alerta i recordar que està al nostre voltant i no ens deixa viure tranquils. Sempre amb aquella por latent perquè no ens ataquí.

Soc una d'aquestes –poques– persones que segueixo conservant la feina al cent per cent i, per tant, em sento privilegiada. És fàcil sentir-me així quan faig una ullada al meu entorn, que és més desolador que esperançador. Persones amb expedients de regulació temporal, gent a l'atur i coneguts que tenen negocis que fa més de dos mesos que no aixequen la persiana. Tot això, sense parlar d'aquelles famílies que han patit el coronavirus en primera persona o, fins i tot, que han perdut algun conegut o familiar pel camí. No hi ha prou consol per tanta desgràcia.

Sembla que aquesta pandèmia està fent canviar moltes idees i valors que teníem d'una forma inconscient i que mai ens havíem preguntat si ho volíem canviar. Què voleu que us digui, pels que som de poble i hem crescut envoltats de camps, natura i petit comerç, això és el més raonable.

Ara resulta que a tothom li interessa molt la vida de poble o d'espais més reduïts. Pisos més grans, petites terrasses per poder respirar aire pur i, aquí ve el més important, valorar el comerç que tenim més proper i ajudar-lo que pugui sortir més o menys bé d'aquesta etapa tan complicada. I sí, us ho diu una persona que per circumstàncies de la vida ha passat del poble a la ciutat però això no m'impedeix fixar-me en el que és realment important a la vida. La llista de prioritats cada dia és més valuosa i més petita. Van caient coses que abans ens semblaven importantíssimes.

Penso en les petites botigues dels nostres pobles i/o ciutats. Persones que amb molt d'esforç i sacrifici i pocs recursos han aconseguit tirar endavant els seus negocis i que ara es troben totalment desemparats. I sols. Qui salvarà aquesta gent? Qui pensa en ells ara que han de rumiar com reinventar-se i buscar noves formes d'obrir els seus comerços? Com sempre, les grans institucions pensen més en les grans empreses que en aquells petits negocis. Curiosament, és a aquesta gent a qui hem d'ajudar més que mai. El sentiment de pertinença, la naturalitat i aquesta manera que tenen de fer-nos sentir tan propers a ells no és una casualitat. Pensem que si no els ajudem nosaltres, els que encara ho podem fer, no ho farà ningú més.

Sí, sé que quan busquem una peça de roba, unes sabates o

JORDI PUIG

A les botigues dels nostres pobles i ciutats hi ha persones que amb molt d'esforç i sacrifici han pogut tirar endavant els seus negocis i que ara es troben totalment desemparats. Qui pensa en ells?

una bossa nova, el més fàcil és anar a les grans marques. Aquelles que tenen milers de treballadors –ves a saber amb quines condicions laborals– i que gràcies a la seva posició social i econòmica ho tenen molt més fàcil que els altres, els més petits. Acudim a ells, els grans, perquè tenen molta més varietat i perquè, siguem sincers, ens acostumem a tot allò bo. Vivim tan estressats i anem d'un cantó a l'altre –això també ho hauríem de canviar– que volem immediatesa. Creiem que no hem de renunciar a res i tot ho volem per ahir. Com si tinguéssim el poder per triar el nostre destí.

Fem un esforç. Posem-nos per un moment a la pell d'aquella persona que fa dies que no pot dormir pensant que no sap com pagarà la hipoteca del pis, el lloguer del local o l'escola dels fills. Què faríeu si fóssiu al seu lloc? Desitjaríeu que els vostres veïns i clients pensessin en vosaltres, oi? Us sentiríeu tan sols que el simple fet d'ajudar algú amb una compra, per petita que sigui, us faria somriure.

Com si no haguéssiu perdut res. Com si el futur no us fes por.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 Tanca el restaurant del Collet de Sant Agustí
- 2 Ferit en un accident de parapent a Centelles
- 3 Osona i el Ripollès hauran d'esperar per passar a la fase 1
- 4 La fundació Vedruna finalment no demanarà als seus treballadors que donin un 10% del seu sou
- 5 Un sisme de magnitud 3,6 es deixa notar a Osona

A correueta

Jordi Vilarrodà

Dilluns, 11.
La curiosa situació de Sant Hipòlit de Voltregà,

amb un terme municipal de menys d'un quilòmetre quadrat –quan aquests dies un quilòmetre és la màxima distància a què ens podem allunyar de casa–, és motiu d'un reportatge a EL 9 NOU. Aquest terme, a més, està totalment envoltat per un altre, el de les Masies de Voltregà. Gràcies al santhipolítenc Lluís Xandri, m'asabento que als anys 30 del segle passat es va intentar trobar una solució perquè

Curiositat històrica, zona blava i avions

Sant Hipòlit no quedés aïllat. Es van discutir dues alternatives per fer un corredor a través de les Masies, en direcció a Sobremunt o bé en direcció al Ter. Fins i tot hi ha un article de la Llei Municipal de 1934 segons el qual cap municipi pot quedar totalment envoltat per un altre, que està pensat directament per a Sant Hipòlit. Sembla que l'entesa no era fàcil, la negociació es va allargar i va arribar a la Guerra Civil. La victòria feixista de 1939 va

esborrar la legislació catalana i aquell article, i Sant Hipòlit ha continuat essent un cas molt singular en la geografia municipal catalana.

Dimarts, 12. Que la zona blava de Vic torni a funcionar deu ser un senyal de normalitat anticipada. La ciutat està encara en la fase zero però els parquímetres ja passen per la fase zero i mig, com a mínim.

Dimecres, 13. Farà dos mesos que molts de nosaltres van començar aquest confi-

nament, més o menys rigorós segons la feina que haguem pogut fer des de casa. Si finalment s'accepta la proposta de la Generalitat, és possible que aviat relaxem aquest estricte règim de vida. Hi ha una barreja d'il·lusió per reprendre algunes pautes vitals que recordin vagament la vida d'abans del coronavirus, com poder seure en una terrassa a prendre un cafè. La cultura prepara un tímid desconfiament. Curiosament, avui mateix sabem que la gent podrà seure en un avió a la mateixa distància en què no se'ls deixarà seure en un auditori o un teatre. No cal ser gaire espavilar per descobrir que el lobby de l'aviació pesa més que el de la cultura.

DES DE BOSTON

I like your shoes

Roser Rovira

Feia poc que vivia a Massachusetts, i jo passejava tranquil·lament pel carrer, amb ganes de descobrir-ho tot. De cop i volta, una noia alta, grossa i vestida multicolor, que caminava en sentit contrari al meu, em mira a la cara i, amb un somriure, em diu: “*I like your shoes*” (m’agraden les teves sabates). Vaig tartamudejar un “*Thank you*” tímid, mentre totes dues continuàvem el nostre camí sense aturar-nos. Després del breu intercanvi de paraules, vaig pensar que la situació havia estat inversemblant, puntual, i que no tenia cap sentit. Fins i tot vaig remugar per dins frases tan boniques com:

–Que mal educada que és aquesta persona! Com s’atreveix a dir-me res, si no ens coneixem?

A Vic, mai se m’hauria acudit lloar les sabates d’una desconeguda, anant pel carrer Estret!

Però, a mida que han passat els mesos, he vist que aquestes expressions espontànies a desconeguts són normals a l’entorn de Boston. Un dia, al Marshalls, uns grans magatzems on pots trobar des d’uns mitjons fins a una cassola, una desconeguda d’uns seixanta anys em va preguntar quina brusa, de les dues que tenia a la mà, m’agradava més. Un altre dia, una dona que caminava pel passadís de les oficines on treballa em va dir que li encantava el meu jersei. Frases simples, sempre acompanyades d’un somriure, que t’acompanyen bones vibracions. Sense cap motiu amagat. Només dir en veu alta el que penses d’un objecte material, sempre que sigui una afirmació positiva.

I sí, ho reconec. Més d’un cop, anant pel carrer, m’he trobat a mi mateixa, dient amb un somriure: *I like your shoes!*

Covid-19, centres d’atenció primària i persones des de Balenyà

Ramon Roig

Regidor de l’Ajuntament de Balenyà i director de Clade Grup Empresarial d’Economia Social

Balenyà ha estat un dels municipis de la comarca d’Osona més afectat pels efectes de la Covid-19. El passat 19 de març es produïa el primer positiu i, d’aleshores ençà, s’han acumulat fins a un total de 43 casos positius confirmats. Una part important d’aquests positius s’han concentrat a la residència de gent gran, el Casal Oller, on malauradament la malaltia deuria entrar en les dates prèvies a la declaració de l’estat d’alarma, quan encara pensàvem que aquesta crisi no anava amb nosaltres. És de ben segur la part d’aquesta crisi que pitjor s’ha gestionat, ja que, malgrat veure la crisi sanitària que s’estava generant a les mateixes latituds de la propera Itàlia, es va tardar massa dies a prendre algun tipus de mesura excepcional.

Crec que recordaré per sempre els dies posteriors a la declaració del primer positiu, ja que des de la meua responsabilitat política van convertir-se en una absoluta espiral adversa, on les coses anaven de mal en pitjor. La declaració com a positius de companys de l’equip de govern i de persones que s’havien ofert com a voluntàries per superar aquells dies tan difícils va ser un cop dur; de ben segur els dies més difícils de tots els meus anys com a regidor.

Però també és en aquests moments quan queda més definit el tarannà de la gent, i quan vaig poder valorar en pròpia pell la professionalitat de moltes persones que han afrontat aquest moment amb total fermesa, ja sigui des del CAP, de les cuidadores de la residència, de les persones vinculades amb la Farmàcia Mataró i tants d’altres que segur oblidat i que espero que em sàpiguen perdonar.

L’EBA de Centelles-Balenyà ha estat motiu d’un intens debat polític al nostre municipi al llarg d’aquests darrers mesos-anys, i també motiu d’una bona colla de notícies a la nostra premsa comarcal. Si se’m permet, crec que el voltatge del debat polític i periodístic supera amb escreix el debat social, més enllà d’algunes situacions puntuals que certament poden haver estat motiu raonable de queixa i angoixa. Aquesta situació de debat arrela possiblement en l’origen del model de gestió d’aquestes unitats d’atenció primària, malgrat que el model porta acumulats pràcticament 25 anys d’èxit. Així, fou el 1996 quan es va crear a Vic el CAP El Remei, el primer centre d’atenció primària de Catalunya autogestionat pels mateixos professionals sanitaris. Certament, el model d’atenció de les entitats de base associativa (EBA) va esdevenir una alternativa a la gestió pública de l’Institut Català de la Salut i al model de les àrees bàsiques gestionades directament des d’un hospital. Es va generar una por a la privatització de la salut, una estigmatització que a dia d’avui encara continua vigent. Cinc anys després de l’experiència de Vic, va venir la de Centelles-Balenyà, amb un model de gestió que en certa manera es podria assimilar al d’una cooperativa o de qualsevol altra forma de gestió pròpia de l’economia social.

De ben segur que els dies posteriors a la declaració del primer positiu són els més difícils de tots els meus anys com a regidor, però en aquests moments és quan més es veu el tarannà de la gent

He de reconèixer que, d’entrada, jo apostaria més per un model de gestió 100% pública en un tema tan crucial com és la salut, però també he de dir que en els meus anys de gestió formant part de l’equip de govern de Balenyà, com a gestor vinculat a un important grup d’economia social català, i com a qui va viure en primera persona com es gestionava des del CAP de Balenyà la situació sanitària que hem viscut en aquests darrers mesos, em fan canviar la meua aposta per un model que ha desbordat en implicació i compromís. Són uns qualificatius que sovint es donen tant o més en models de gestió de l’àmbit de l’economia social, on les persones passen per davant de qualsevol altra prioritat.

És per aquest motiu que des d’aquestes ratlles vull trencar una llança en favor de l’EBA de Centelles-Balenyà; pels seus metges, per les infermeres que el componen, entre les quals he vist veritables voluntats de lluita per superar els moments més difícils que ha tocat viure, i pel conjunt de l’equip humà que el conforma. A tots vosaltres, a totes vosaltres, i a tots els que els heu acompanyat, us trasllado el meu reconeixement per la gran professionalitat, entrega, humanitat, resiliència, empatia i fortlesa que heu demostrat. Moltes gràcies de tot cor.

ESTEU D’ACORD QUE S’HAGI SUSPÈS LA FESTA MAJOR DE VIC?

Oriol Casellas (Vic)

“Malgrat ser unes dates molt esperades, amb actes tan multitudinaris com la Crida i totes les mostres de cultura popular i tradicional catalana, és una decisió previsible i completament lògica. En el moment actual no podem jugar-nos-la a un nou rebrot i allargar aquesta situació. Sap greu, però és comprensible i el més assenyat. L’any vinent hi tornarem amb més ganes.”

Marc Barnolas (Vic)

“No hi estic d’acord. És una autèntica llàstima que se suspengui. La festa major és un lligam comunitari amb la ciutat i la cultura popular. Ara més que mai necessitem d’aquests espais populars de celebració i reivindicació com la Festa Major Jove, perquè ens fa protagonistes de la ciutat. Serà difícil un juliol sense l’alegria de trobar-nos als carrers.”

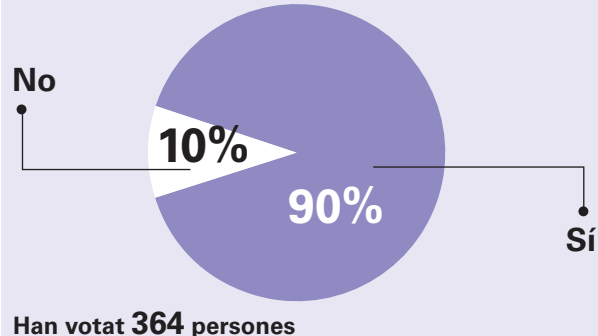
Mireia Bover (Vic)

“La festa major és un moment únic de compartir en espais públics que els ciutadans ocupem i utilitzem donant lloc a una nova manera de relacionar-nos i crear vincles amb la nostra ciutat. És difícil imaginar una festa major corrent si no es poden generar aquests espais de cohesió. M’entristeix que no se celebri, però malgrat tot seguirem vivint-la en la mesura que sigui possible. Aquest any i sempre, visca la Vella i visca la festa major de Vic!”

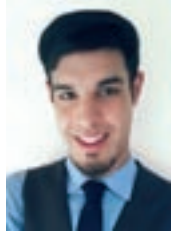
David Herreros (Balenyà)

“Està bé que la suspenguin, aquesta i tota la resta, ja que en general som força irresponsables.”

Resultats de l’enquesta a EL9NOU.CAT

Paper mullat?

Xavier Castellana Font
Advocat penalista

"Nullum crimen, nulla poena sine praevia lege." No hi ha delictes ni pena sense l'existència d'una llei

prèvia que fixi quins comportaments estan prohibits i quines conseqüències comportarà dur-los a terme. Aquest il·lustre brocard fou encunyat per Paul Johann Anselm von Feuerbach al seu exitós tractat de dogmàtica jurídic-penal *Lehrbuch Des Gemeinen in Deutschland Gültigen Peinlichen Rechts*, i s'inclouria dins l'article primer del modèlic Codi Penal de Bavaria de 1813 que ell mateix elaborà. Des de llavors, i fins a dia d'avui, el principi de legalitat ha constituït la pedra angular de l'estat de dret, simbolitzant l'imperi de la llei no com a amenaça eufemística als infractors, sinó com a límit indefugible imposat als poders públics. Així doncs, quan aquests promulguin disposicions normatives amb contingut sancionador estaran subjectes al mandat de determinació (també dit taxativitat o *lex certa*), que els obliga a detallar les conductes prescrites i els càstigs subseqüents, de tal manera que els ciutadans puguin modular el seu comportament per no incórrer en contravencions i, a la vegada, sàpiguen quina sanció els correspondrà si transgredeixen.

Vagi per endavant que el confinament és l'única eina eficaç per evitar la propagació del nou coronavirus i que cal respectar-lo amb virtuosa determinació, sense matisos ni relativitzacions. També és innegable que dissenyar i implementar un estat d'alarma amb la celeritat a què obligava la catàstrofe sanitària no és una tasca gens fàcil, i que de ben segur haurà desbordat les casuístiques que es pretenguessin anticipar amb honestedat. Tanmateix, el règim sancionador contingut en el Reial Decret 463/2020, de 14 de març, incorre en greus deficiències tècniques que haurien de deixar en paper mullat els centenars de milers d'actes aixecades per saltar-se el confinament, donat que les sancions administratives també es troben sotmeses a les mateixes cauteles que les sancions penals.

El primer defecte és el següent: l'article 20 del Reial Decret articula un règim sancionador valent-se d'una previsió abstracta i vaporosa, a l'estipular que "l'incompliment o la resistència a les ordres de les autoritats competents en l'estat d'alarma serà sancionat atenent a les lleis, en els termes establerts a l'article 10 de la Llei Orgànica 4/1981, d'1 de juny". Així doncs, s'efectua una remissió a la normativa que regula els estats d'alarma, excepció i setge; però aquesta segona llei que hauria d'omplir la llacuna es limita a repetir altre cop que "l'incompliment o la resistència a les ordres de les autoritats competents en l'estat d'alarma serà sancionat atenent a les lleis". Com es pot inferir, els

EEF/EPA/LEANDRE DUGGAN

El règim sancionador de l'estat d'alarma vulnera el principi de legalitat i s'han aixecat actes per desobediència sense concórrer els requisits necessaris

successius reenviaments no condueixen a cap resposta definitiva, sinó que componen un peix que es mossega la cua i que impossibilita encertar quines són les concretes lleis a les quals s'ha d'atendre. La conseqüència d'aquest batibull és que no queden precisades les conductes prohibides ni les sancions imposables, de forma que no es compleix el mandat de determinació.

Conscient de la inseguretat jurídica generada i fruit de la improvisació, el ministre de l'Interior va fecundar un segon defecte dictant una ordre ministerial que identificava aquestes lleis ignotes amb la infausta llei mordassa (Llei Orgànica 4/2015, de seguretat ciutadana). Cal subratllar que aquesta solució és desastrosa i ha agreujat la patinada, fent que el remei fos pitjor que la malaltia. Utilitzar aquest recurs com a panacea ha comportat implícitament vulnerar una segona garantia del principi de legalitat: l'anomenada reserva de llei. És a dir,

que tan sols és apta per fixar comportaments anti-jurídics i establir sancions una norma que tingui rang (valor) de llei. Si atenem a la famosa piràmide de Hans Kelsen, l'ordre ministerial ocupa els escales més baixos dins la jerarquia de les normes jurídiques, fins i tot per sota del reglament. Per tant, pretendre que una minúcia inferior com l'ordre ministerial pugui imposar un règim sancionador és ridícul i no passa pel sedàs de la constitucionalitat.

Estirant el fil, trobem un tercer defecte que es plasma en el vehicle emprat per sancionar els que trenquen el confinament: l'article 36.6 de la llei mordassa. Es tracta d'un nyap que ha fet posar el crit al cel a un òrgan gens sospitós de dissidència com l'Advocacia de l'Estat, i que ha motivat l'obertura d'una investigació per part del Defensor del Poble. Aquest precepte considera una infracció greu de la seguretat ciutadana la desobediència o la resistència a l'autoritat, quan no siguin constitutives d'il·lícit penal. Això es tradueix en el fet que la responsabilitat tan sols pot néixer si el ciutadà, una vegada advertit que ha de retornar al seu domicili, decideix desobeir una ordre policial expressa i directa. Només llavors la seva conducta podrà ser sancionada, però mai abans. Deambular per la via pública, per si sol, no provoca que concorrin els requisits legalment establerts per entendre's com a la infracció. En tals supòsits, emperò, l'obstacle que pot impedir la revocació serà la impossibilitat d'acreditar que no s'ha rebut la preceptiva ordre, perquè opera la presumpció de veracitat de les manifestacions policials. Precisament per això el 21 d'abril el comissari en cap dels Mossos d'Esquadra, Eduard Sallent, va firmar una comunicació interna compel·lint als agents a escarrassar-se per justificar suposades desobediències "malgrat que l'infractor obeeixi les instruccions i torni al seu domicili", amb l'objectiu "d'aconseguir una tramitació satisfactòria" de les futures multes.

En puresa, els tres defectes assenyalats haurien d'impedir que prosperin gran part dels expedients que es vagin incoant, si és que l'administració els pot absorbir (tramitar) sense col·lapsar-se abans. La solució correcta de tècnica legislativa hauria estat determinar, dins del mateix decret d'estat d'alarma, les concretes conductes constitutives d'infracció i les sancions corresponents. El fet de no optar per aquesta via suposa, en el pla teòric-dogmàtic, la pròpia inconstitucionalitat del règim sancionador. No debades el principi de legalitat, recollit a l'article 25.1 de la Constitució, té idèntica protecció que els drets fonamentals. Tot i això, seria ingenu creure que l'Estat abdicarà de la seva funció coercitiva i renunciarà als suculets ingressos que percebran les arques públiques gràcies a les sancions imposades, utilitzant a tals efectes els malabarismes que siguin convenients.

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.

VIC

Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending

C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic

MANLLEU

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ Castellot, 15 - Manlleu

CENTELLES

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ dels Casals, 5 - Centelles

RODA DE TER

Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi

C/ Orient, S/N - Roda de Ter

CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

Tel. 93 883 23 46

cubertaserveisfuneraris.com

Les reixes de Montelupo i les lliçons de l'epidèmia

Xavier Tornafoch
Historiador

Entre els anys 1630 i 1631 va tenir lloc a Itàlia una terrible epidèmia de pesta negra que va matar més d'un milió de persones. Ciutats com Milà i Venècia van perdre la meitat de la seva població. Una gran historiador italià, Carlo M. Cipolla (1922-2000), va publicar el 1977 un assaig sobre els efectes d'aquell contagi massiu, però ho va fer d'una manera ben original. Es va fixar en el que havia succeït en una petita localitat anomenada Montelupo, propera a Florència i de només sis-cents habitants. Com si es tractés d'una novel·la, Cipolla va descriure de forma rigorosa tot el que va passar en aquell llogaret de la Toscana durant els dos anys que va durar l'epidèmia. Totes les dades eren verídiques i les explicacions que ofería l'autor responien a la realitat. A través de les pàgines del llibre, que portava per títol *Qui va trencar les reixes de Montelupo?*, ens assabentem que des dels inicis de l'epidèmia es formaren dos bàndols, els partidaris del poder municipal, que és l'encarregat d'aplicar les mesures sanitàries conegudes a l'època per evitar que s'escampés la malaltia, i els seguidors del *partit eclesiàstic*, que s'oposen frontalment a aquestes mesures. Curiosament, el responsable d'aplicar les ordres de protecció sanitària, basades en els coneixements epidemiològics que es tenien al segle XVII, és un frare. Així doncs, durant els dos anys de l'epidèmia, l'enfrontament és aferrissat. El capellà del poble, líder del *partit eclesiàstic*, es nega a deixar de fer misses i convoca nombroses processons, que no fan altra cosa que escampar les infeccions. A més, critica obertament la visió *racional* de les autoritats sanitàries i insisteix que l'epidèmia que mata els veïns del poble és conseqüència de la "ira de Déu", que vol castigar d'aquesta manera els pecats dels vilatans. Contràriament, el poder municipal ordena el confinament de tota la població i l'aplicació de rigoroses mesures higièniques, a més de prohibir els enterraments a l'interior de l'església, com era costum a l'època. La impossibilitat de sortir de casa

El que va passar en aquest petit poble de la Toscana fa més de tres segles ens ha de servir en el moment actual

estén la misèria entre els habitants de Montelupo, la majoria d'ells camperols molt pobres, els quals s'escolten amb molt d'interès les prèdiques del mossèn, que els anima a trencar el confinament. Finalment, un grup de veïns s'atreveixen a trencar les reixes que protegien les portes d'entrada al poble, i d'aquí el nom del llibre. Mentrestant, es produeixen tota mena d'incidents: ocupació de cases abandonades, robatoris, baralles per aconseguir menjar, una revolta de les famílies riques del poble que es neguen a pagar més impostos per alleugerir els efectes de l'epidèmia. Per aturar aquesta espiral de desgovern, les autoritats locals demanaren ajuda a Florència, una potent ciutat-estat del centre d'Itàlia, que hi va enviar tropes per fer complir estrictament el confinament, així com la resta de mesures imposades per les autoritats sanitàries.

Quan l'epidèmia va passar, les coses van tornar a la normalitat. Els habitants de Montelupo tornaren a les seves ocupacions i les picabaralles entre el poder municipal i el *partit eclesiàstic* continuaren, però en un altre context. Les diferències socials entre les *bones* famílies i la massa de camperols pobres es mantingueren, fins al punt que anys més tard es produïren violentes revoltes camperoles. Tanmateix, les autoritats polítiques i sanitàries de tot Itàlia n'extragueren algunes lliçons. Aprenegueren quines eren les mesures sanitàries que havien funcionat per disminuir els contagis i pogueren certificar que els calien més coneixements científics de la malaltia i de la manera en què es produïen els contagis, per tant es convenceren que necessitaven més investigació científica i més recursos sanitaris. També començaren a veure que la distribució desigual de la riquesa era un problema que s'incrementava en períodes d'epidèmia. Obviament, millorar aquestes qüestions els va costar anys, perquè malgrat que havien après algunes lliçons d'aquell període, les coses continuaren més o menys igual durant molt de temps.

Si el coneixement històric ha de servir per alguna cosa és per indicar-nos que l'actual epidèmia de Covid-19 passarà, que durant els moments àlgids de la pandèmia les tensions polítiques i socials s'hauran accentuat i que alguns sectors, com va fer a Montelupo el *partit eclesiàstic*, se n'han volgut aprofitar. D'aquesta mala experiència, però, n'hauré de treure, com va passar a la Itàlia del segle XVII, algunes conclusions. Com a civilització sabem que per afrontar amb millors condicions les properes crisis sanitàries, que més tard o més d'hora hauré de patir, necessitarem una forta sanitat pública, que una redistribució equitativa dels recursos és el que ens assegurarà la tranquil·litat social i, potser la més important, que el coneixement científic, les raons sanitàries i la seva aplicació rigorosa són imprescindibles per protegir la salut de la població. En resum, que si no confiem en la ciència i en la cooperació, si no fem una aposta per la justícia social, tindrem superstició, desigualtat i autoritarisme, més o menys com va passar a un petit poble de la Toscana, ara fa més de tres segles.

Passejar no és un luxe, és una necessitat

Eudald Rifà
Assemblea CUP Manlleu

Aquests dies s'ha fet evident que passejar és una activitat essencial, un valor de salut i de qualitat de vida. Però la realitat és que en els nostres pobles o ciutats s'ha convertit en un luxe, una activitat reservada a l'esbarjo dels ciutadans.

L'accés des de casa a una zona adequada per passejar hauria de ser un dret semblant a l'accés a l'aigua, al clavegueram o a l'electricitat. Un servei públic vinculat a cada habitatge i carrer. Fa mig segle no ens hauríem ni plantejat aquest debat. Però els polítics i els urbanistes han capgirat el disseny dels nostres carrers i les nostres places per donar una preferència aclaparadora al cotxe privat; i aquí estem, envoltats de barreres arquitectòniques que fan una complicació arribar a l'àrea de passeig de la ciutat.

El nou segle ens portarà a una crisi de model econòmic, social, ecològica, i segurement de salut, sense precedent. En aquest context no podem només reivindicar que la ciutat tingui un bonic apèndix on desconnectar del brogit, un parc que ens serveixi de pulmó, amb uns bancs que siguin punt d'en-

denació Urbanística Municipal). En aquest nou pla no hi ha un canvi de model de mobilitat que abordi la massificació del vehicle privat i la qualitat de l'aire, situï al centre les necessitats de les persones i potenciï les distàncies curtes i el transport col·lectiu. Una oportunitat perduda. Des de la CUP hem demanat sempre un pla integral de mobilitat que prioritzi els vianants, les bicicletes i el transport públic a tot el municipi. Per exemple, hi ha mesures com afavorir els itineraris a peu entre tots els serveis públics de la ciutat que serien fàcils d'aplicar. L'objectiu final seria que els vehicles siguin els que demanin permís als vianants per circular en les zones urbanes i no a l'inrevés.

Alhora no es pot donar per conlosa la ruta de l'Arborètum i el passeig del Ter sinó que s'ha de treballar la continuïtat de l'anella verda a Manlleu. Una anella verda amb entitat i pressupost propi, si cal aprofitant camins i caminols existents, sense lligar-la a la ronda nord, cosa que la desvirtuaria irremeiablement. Aquesta anella ens obrirà pas a tota la xarxa de camins rurals i llocs magnífics del nostre municipi; tot degudament senyalitzat. Finalment, també s'ha de solucionar l'accés a la Devesa de manera segura i definitiva, adequant la via més ferma que és pel barri de Vista Alegre.

Actualment l'Ajuntament de Manlleu està en la fase final d'aprovació del nou POUM (Pla d'Or-

Dia mundial de la infermeria

Amb motiu del dia 12 de maig, Dia Mundial de la Infermera, us volem presentar la campanya Nursing Now Catalunya. És una campanya que ha durat tres anys, impulsada pel Consell Internacional de les Infermeres (CII) i l'Organització Mundial de la Salut (OMS), que ha declarat l'any 2020 com a any Internacional de la Infermera i de la Llevadora, coincidint amb el naixement fa 200 anys de Florence Nightingale, impulsora de la infermeria moderna. L'objectiu principal de la campanya és posicionar la professió infermera allà on ha d'estar i apoderar les infermeres per liderar els reptes de salut del segle XXI. Poc ens pensàvem que en aquest últim any de campanya hi hauria una pandèmia de tals dimensions en què ja no ens caldrien més paraules ni imatges per visualitzar la nostra professió. Realment ha estat una sorpresa per al nostre col·lectiu: hem unit esforços fent equip comptant també amb companyes i companys jubilades i estudiants d'últims cursos. Ens hem adaptat a noves mesures de seguretat, protecció i aïllament tant per a nosaltres com per als pacients i familiars. Ens hem posicionat cadascuna/un als nostres respectius llocs de treball amb responsabilitat, seguretat i confiança. Hem engegat ràpidament l'engranatge des de l'expertesa de la docència, gestió i recerca per arribar a un alt nivell d'atenció sanitària. Hem impulsat millores contínues de qualitat en les cures infermeres als nostres centres, domicilis i residències. Hem acompanyat i donat la mà al que ha marxat serenament. Hem sigut la continuïtat de la família, en moments difícils, amb honestat i tendresa. Hem fet riure i emocionar amb videotrucades i petites xerrades els que pacientment vivien les hores sols en un llit d'hospital. Ens hem emocionat de veure com marxaven de les nostres UCI i centres sanitaris pràcticament curats. Hem tingut por per nosaltres i pels nostres. Hem picat de mans i hem animat els nostres companys en moments de desànim. Hem celebrat la vida. Aquesta campanya, recull la proposta, amb el document del grup Nursing Now Catalunya per concretar objectius operatius per cada línia estratègica establerta per Nursing Now a nivell global. També s'han establert les accions, els criteris d'interpretació dels resultats i les entitats responsables per portar-ho a terme. Tots ells alineats amb les iniciatives del Departament per millorar la salut de la població i potenciar l'excel·lència de les cures infermeres. Aquestes línies estratègiques es basen en: incrementar la inversió en la millora de les condicions laborals (inclosa la formació i el desenvolupament professional) de les infermeres; impulsar i difondre les pràctiques infermeres efectives i innovadores; augmentar la influència de les infermeres en les polítiques de salut; augmentar el nombre d'infermeres en llocs de lideratge i les oportunitats de desenvolupament professional; incrementar i traslladar l'evidència sobre els àmbits on les infermeres tenen més impacte, minimitzant les barreres que impedeixen aplicar-ho. El lideratge de la infermera ha estat, és i serà clau davant els reptes de salut que se'ns han presentat i que seguiran sorgint dins les nostres competències, ja sigui des de la docència, la gestió, l'assistència i la recerca, promocionant la salut, prevenint la malaltia i cuidant les persones amb malalties físiques, mentals i socials. Ara sí que mai es posarà en dubte la nostra capacitat per formar part en el procés de presa de decisions davant les polítiques de salut. Gràcies a totes i tots per contribuir a visibilitzar la nostra professió ara i sempre.

Núria Puig, Xevi Arumí, Gemma Clotet, Vanessa Pedró i Imma Dot. Infermeres/r delegades/t del Col·legi d'Infermeres i Infermers a Osona
Vic

Doncs, doncs, doncs

Amb aquest article em ve molt de gust reivindicar amb rotunditat i contundència la nostra paraula *doncs*. Trobo que el nostre *doncs*, a més de sonar bé, és una paraula molt escaient per utilitzar en multitud d'expressions de la nostra preuada llengua, i m'he adonat que de mica en mica l'hem anat aban-

Els universitaris i la Covid-19

L'altre dia vaig rebre amb preocupació i inquietud algunes notícies en relació amb les universitats i l'inici del curs 20/21, en les quals es comentava que aproximadament només la meitat de classes serien presencials a causa de la pandèmia de la Covid-19. Això va agreujar encara més el meu desacord pel que fa al tracte que estem rebent els estudiants universitaris durant aquesta crisi, ja que gairebé ningú parla de nosaltres als mitjans de comunicació i quan ho fan és només per expressar la poca importància amb què es pren la nostra formació i vida acadèmica. Per davant d'estudiants som persones, i com a tals necessitem la interacció social amb els companys, companyes i docents per dur a terme els estudis amb major eficiència i comoditat. Per altra banda, estem pagant molts diners de matrícula anual per assistir a unes instal·lacions i no per rebre classes en línia. Molts vivim en pisos d'estudiants i residències sovint amb preus prohibitius per assistir a la universitat diàriament, a més de gaudir de l'oportunitat d'independitzar-nos i créixer personalment. Si l'activitat presencial es reduís a la meitat, tots aquests esforços serien en va. Creiem que l'etapa universitària, de la mateixa manera que l'escolar prèvia (de la qual es parla força més), és molt més que rebre classes: és un creixement intel·lectual i personal, juntament amb un aprenentatge social constant per la multitud de persones amb interessos diferents que s'hi troba. A la universitat s'hi duen a terme debats oberts de tota mena, a més d'associacions entre estudiants per lluitar pels drets de totes les minories silenciades, i el més important: és un dels pocs llocs on tot-hom es pot expressar lliurement sense por de rebre l'impacte dels prejudicis socials tan predominants a aquesta societat i que són fruit principalment de la ignorància. Personalment, a la universitat és l'únic lloc on he vist persones socialment excloses en totes les etapes acadèmiques anteriors trobar un grup on encaixen i se senten plenes i segures. Crec que això és encara més important que l'aprenentatge intel·lectual propi. I després de veure les

donant i realment ara l'estem fent servir molt poc. Però encara hi ha una altra raó de més pes, que és la substitució del nostre *doncs* pel *pués* castellà. Doncs sí, ja n'estic ben tip, d'escoltar a tort i a dret expressions com ara "*pués* mira jo penso això", o "*pués* a mi m'agrada allò" o "*pués* sí que estem ben arreglats". Aquesta, per mi, una mala praxi, s'ha estès com un virus principalment per les grans ciutats de Catalunya, com ara Barcelona, però hem d'estar atents que no es vagi introduint també en les comarques interiors. Em desagrada molt anar-me adonant que, de mica en mica, la nostra llengua va degenerant, ja que va incorporant paraules foranes i deixa d'utilitzar les nostres genuïnes. Un altre exemple és la cada vegada més sentida expressió de, "tinc que" fer això, "tinc que" anar allà, en comptes de "haig de". Molt sovint les persones que utilitzen aquestes expressions incorrectes són les que haurien de vigilar i donar exemple per la seva influència mediàtica, com ara tertulians de ràdio i televisió, presentadors i conferenciants de reputat prestigi. Jo, de moment, ja em donaria per satisfet si, de mica en mica, aconseguíem substituir el *pués* pel nostre *doncs*. Que així sigui.

Josep Font Fabregó Vic

Agraïments

Aquesta setmana la mare ens ha deixat, després de molts anys de lluita amb la seva malaltia, l'Alzheimer. En tot aquest temps han sigut moltes les persones i institucions que ens han fet costat. Aquest és un fet que la nostra família té molt present i us ho voldríem donar les gràcies a tots mitjançant aquestes paraules. Gràcies als veïns que sempre heu estat amb ella i li heu fet costat en qualsevol cosa que necessités, en el dia a dia, l'acompanyament a la missa, etc. Gràcies a totes les cuidadores que ha tingut a casa, dia i nit. Gràcies a tot el personal i direcció del

notícies jo em pregunto, perplex: de veritat volen suprimir tots aquests aspectes transcendents del creixement personal dels joves d'aquest país? Ara, dit això, soc plenament conscient que la vida de les persones va per davant d'absolutament tot. Tanmateix, es poden buscar solucions alternatives al problema que se'ns planteja per al curs vinent abans de reduir les classes presencials, aconseguint igualment evitar aglomeracions i mantenir les distàncies. Per iniciar el curs 20/21 de manera totalment presencial es podria augmentar el nombre de personal docent per fer més grups classe en cada assignatura, ampliar la franja horària diària de classes i millorar les mesures d'higiene a les instal·lacions, entre d'altres. Entenc que la situació no és fàcil per a ningú, però a la vegada crec que s'ha de fer el màxim d'esforços possibles per assegurar el dret dels universitaris d'assistir presencialment a la totalitat de les seves classes. I és que molts de nosaltres ens hem esforçat moltíssim per accedir al grau que desitjàvem, amb els sacrificis que tot això comporta. És difícil descriure la il·lusió i motivació que comporta el fet d'assistir diàriament a les aules a aprendre juntament amb una comunitat universitària de la qual ens sentim partícips, i ara més que mai necessitem visualitzar el futur retrobament amb aquestes sensacions de cara al curs vinent. Veure'ns parcialment privats d'aquests drets i llibertats sabent que hi ha alternatives per fer-ho possible seria un daltabaix moral, a més d'un impacte negatiu molt notable per al nostre desenvolupament acadèmic i personal, amb les conseqüències que tot això puguí comportar a la societat. Les noves tecnologies són una eina útil però no s'han de convertir en el pilar fonamental del futur de l'educació, sinó que com a molt ha de ser un complement. Amb les mesures esmentades i més, assistir al centre educatiu no hauria de ser incompatible amb la salut dels estudiants. I és que és en els temps més difícils quan s'ha de donar suport i invertir en un dels pilars més importants de la nostra societat: l'educació.

Eduard Antentas Oliveras Vic

Casal Oller, que durant un any va ser casa seva. Gràcies a la Residència El Nadal, on ha viscut els últims sis anys de la seva vida; a tota la gent que forma part d'aquesta meravellosa institució, direcció, treballadors socials, recepció, metges, infermeria, geriatria i neteja. De manera especial, a tot l'equip de la quarta planta per l'esforç, afecte, cura i professionalitat que han dedicat a la mare. En aquestes setmanes tan difícils, amb unes condicions laborals molt exigents, és admirable el desenvolupament de la seva tasca, molt més enllà del servei, la vocació i el compromís. Gràcies per la vostra sensibilitat i l'estima que ha rebut la mare i tots nosaltres per la vostra part.

Família de Pilar Selva Balenyà (Hostalets)

La família de la Rosa de Cal Carreter, tenint en compte les circumstàncies que estem vivint amb la Covid, volem agrair al personal del consultori de Sant Julià de Vilatorrada la professionalitat que han mostrat. Fem un especial esment al doctor Albert Planes i la infermera Mireia Bellvehí per l'acompanyament donat fins a l'últim moment. També agraim les mostres de condol rebudes per amics i veïns del poble. Més endavant, quan les circumstàncies ho permetin, li retrem el comiat que es mereix amb una cerimònia.

Carme Font Gelis i família Sant Julià de V.

Aprofito per donar les gràcies públicament a les botigues del carrer Morgades (Supermercat Espina, Fruites i Verdures El Verd, etc.), perquè principalment per a les persones grans, febles i d'alt risc enfront de la pandèmia no han deixat de portar-nos a domicili els aliments i tot el que ha sigut necessari en aquestes setmanes d'aïllament. Gràcies en nom meu i de ben segur en el de molts altres veïns.

Salvi Delmuns Grané Vic

Renda 2019

Des del passat 1 d'abril es pot fer la declaració de la renda. Fins al 16 d'abril, l'Agència Tributària ja havia tornat 1.309 milions d'euros a 2,4 milions de contribuents. El termini per presentar-la es manté com cada any, fins al 30 de juny.

Fer la declaració de la renda sota una tempesta econòmica

Qui té l'obligació de declarar?

Les persones que ingressen menys de 22.000 euros l'any –actualment són al voltant de sis de cada deu treballadors espanyols– no estan obligats a fer la declaració de la renda. Ara bé, si hi ha hagut més d'un pagador i encara que no se superi aquesta xifra ja hi ha l'obligació de fer-ho a partir dels 14.000 euros anuals cobrats. Si fan l'esborrany i els surt una devolució i la volen cobrar, també l'han de presentar. Tot i que poden fer l'esborrany i no presentar-la. Els assessors recomanen provar-ho sempre per esmenar errors i perquè, sovint, surt a retornar encara que no se superi el límit per tenir l'obligació de presentar-la.

A l'atur també s'ha de presentar?

Si la situació d'atur implica cobrar la prestació de desocupació i se superen els límits d'ingressos anuals, s'ha de presentar la declaració. Les prestacions d'atur

tributen per IRPF, tot i que hi poden haver deduccions en funció de la situació personal de cadascú. Hi haurà dos pagadors i en funció del que es retengui de cada sou pot no ser suficient perquè surti a tornar sinó que surti a pagar.

Dates clau del calendari de la renda

Consulta de dades fiscals. Obtenció de número de referència. Subscripció a l'app "Agencia Tributaria"

Sol·licitud de cita prèvia pel Plan "LE LLAMAMOS" o cita atenció presencial

Inici de la presentació de declaracions de renda i patrimoni 2019

L'Agència Tributària començarà a retornar

Inici de l'atenció telefònica Plan "LE LLAMAMOS"

Què passarà amb els afectats per EERTO?

Aquesta és una pregunta i resposta per tenir en compte en la declaració de la renda del 2020 que es fa l'any que ve. Tenir dos pagadors serà habitual perquè en aquests moments hi ha molta gent afectada per un EERTO i que, per tant, cobren o ho hauran fet durant l'any de dos pagadors: l'empresa on treballen i l'Estat, que és qui paga l'atur. Com que la situació dels afectats per EERTO ve donada per un fet excepcional i el subsidi d'atur no el genera cada persona sinó que li donen, podria ser que no tributés per IRPF. Seria com la prestació per maternitat, que sí que tributava fins fa dos anys però ara no. Això, però, ho hauria de decidir l'Estat

de forma excepcional i no ho ha fet.

S'ha de pagar pel lloguer?

Si s'és inquilí s'han de declarar les dades de l'immoble i de l'import anual del lloguer, ja que Hisenda compararà aquestes dades amb les que hagin declarat els propietaris. En algunes comunitats autònomes hi ha deduccions pel lloguer de l'habitatge habitual i això s'ha de revisar. Si s'és propietari d'un immoble i es cobra un lloguer, hi ha l'obligació de declarar els rendiments percebuts de manera expressa. També es pot declarar i deduir les despeses associades al lloguer com els tributs, les assegurances o els interessos de les hipoteques, si es dona el cas.

Evitar errors amb un assessor

L'Agència Tributària facilita cada cop més fer-se un mateix la declaració de la renda. Però això no vol dir que no hi hagi errors sovint, i que quan l'esborrany surti a cobrar es doni per bo. Tot i que hi ha pocs canvis, cada any n'hi ha algun o altre: o de la mateixa Agència o canvis en la vida personal del ciutadà i cal tenir-ho tot en compte. Sovint un dels errors més comuns és la no aplicació de les deduccions en funció d'aquesta situació personal, com si és família nombrosa, si hi ha hagut una maternitat o si té persones amb discapacitat al càrrec. Per això està bé comptar amb un assessor professional –en gestories i assessories– que pot revisar les xifres que surten i evitar, en alguns casos, sancions. Alhora, i per a futures declaracions, l'assessor pot planificar l'impost.

GESTORIA ADMINISTRATIVA /
ASSESSORIA JURÍDICA /

Fem gestió, donem solucions.

MA Martí Albó Baranera

Ronda Francesc Camprodon, 11 Entl.
08500 Vic, Barcelona

Telèfon 93 886 26 56
Fax 93 889 09 78

● Inici i final de campanya ● Dates clau

Inici d'atenció presencial en oficines

Darrer dia per presentar les seves declaracions de renda 2019 i patrimoni 2019

MAIG
13

JUNY
25

JUNY
29

JUNY
30

NOVEMBRE
5

Data límit domiciliació bancària de declaracions a ingressar

Darrer dia per sol·licitar cita prèvia per a atenció telefònica o en oficines

Darrer dia per realitzar l'ingrés del segon termini de la renda

NEUS PÀEZ

Es pot 'oblidar' una propietat?

Mai. Encara que alguna propietat no li consti a Hisenda, qualsevol omisió que contingui l'esborrany s'ha de solucionar, ja que Hisenda pot esbrinar o trobar aquest oblit. L'Agència té quatre anys per revisar les declaracions i per tant pot fer liquidacions complementàries i incoar procediments sancionadors.

Individual o conjunta?

Les parelles que viuen juntes sense estar casades no la poden fer conjunta. En el cas dels matrimonis, sempre s'ha de calcular i comparar el resultat de la declaració dels dos cònjuges de manera individual i conjunta per veure quina surt més favorable. Surt més favorable quan dels dos cònjuges no té rendiments mentre que si tots

dos treballen és millor fer-la individual, perquè la suma de les retencions practicades a cadascun augmentaria el tipus impositiu en ajuntar els dos salaris.

Quins ingressos i rendes es declaren?

Amb caràcter general es declaren els ingressos de feina, ja sigui a través de la nòmina o de factures emeses en el cas de ser autònoms; els ingressos d'entitats bancàries i que facilita cada entitat, tot i que si no ho fa també els podem veure a les dades fiscals que proporciona la mateixa Hisenda; els ingressos obtinguts per la venda d'un habitatge i això inclou declarar els habitatges buits que es tinguin. Igualment, s'han de declarar guanys i pèrdues entrades al compte, com per exemple herències, premis o subvencions.

Què passa si no pago?

Hisenda dona per descomptat que retorna els diners un cop dona la declaració per bona. Ara bé, si al ciutadà li toca pagar ho ha de fer, ja que si no s'ingressa la quota de l'impost dins el termini establert la reclamació es farà per via executiva i això

vol dir que caldrà afegir el pagament de recàrrecs, que és del 5% al 20% del deute a més dels interessos de demora, que aniran augmentant segons vagi passant el temps. Hisenda permet pagar l'impost en dos terminis. En un primer es paga el 60% de la quota mitjançant transferència bancària a partir de la data de presentació de la declaració i l'altre 40% es pot pagar al novembre mitjançant domiciliació bancària.

Quina documentació cal?

Per fer la declaració de la renda cal tenir a punt el document nacional d'identitat (DNI); el llibre de família, si tenim fills; el certificat de discapacitat, si escau; el dels diferents ingressos; la informació dels comptes bancaris; els rebuts de l'IBI (impost sobre béns immobles), si tenim en propietat més d'un habitatge; els de lloguer, el pagament de les ajudes rebudes, i el número de compte.

Quins són els terminis?

Tal com es pot veure en el gràfic adjunt, la campanya ja va començar l'1 d'abril. Finalitza, com cada any, el 30 de

juny, i tot i que es va demanar allargar el termini per la situació de la Covid no s'ha fet. Si toca pagar i es vol que Hisenda tregui directament els diners del compte s'ha de presentar com a màxim el 25 de juny.

Per quines vies es fa?

L'Agència Tributària ho posa fàcil per fer la declaració. Es pot fer de forma digital a través del seu web i presentar-la mitjançant el programa "Renda web", així com amb una aplicació al telèfon mòbil. De forma telefònica es pot fer a través del servei "Li truquem", on es pot sol·licitar una cita prèvia perquè truquin. En aquest cas cal tenir davant tota la documentació per poder donar la informació de forma correcta. Aquesta opció es pot fer ja des del 5 de maig, de dilluns a divendres de 9 a 7 de la tarda. De forma presencial es pot fer anant a les oficines d'Hisenda. S'han donat hores des del passat 5 de maig i les oficines estan obertes des del passat dimecres. D'altra banda, des de les oficines de l'Agència Tributària de Catalunya també es dona aquest servei, però de forma telefònica. Ja es fa des del 5 de maig i fins al 29 de juny.

Assessoria Vigué, SL

Assessoria laboral, fiscal, corredoria d'assegurances i gestoria administrativa

Plaça Catalunya, 15
Tel. 93 850 26 00 • Fax 93 850 21 19
08512 - SANT HIPÒLIT DE VOLTREGÀ
www.assessoriavigue.com

AUSÒNIASERVEIS AS
ASSESSORIA LABORAL I FISCAL

HORARI ESPECIAL RENDA - MAIG I JUNY:
De dilluns a divendres de 9.00 a 13.30 i de 15.30 a 19.00
Dissabte hores a convenir

Plaça de l'Estació, 6, entresol
Apartat de correus 48
08500 VIC Barcelona

ausonia@ausoniaserveis.cat
www.ausoniaserveis.cat
Secció laboral: 93 889 57 77
Altres serveis: 93 889 55 27

BOSCH

Consultoria jurídica, fiscal i laboral

RENDA 2019

D'abril a juny d'enguany cal presentar la declaració de la renda de 2019. Consultoria Bosch us ofereix el servei de confecció i presentació de la renda, us informa de tots els tràmits que es poden realitzar i de totes les novetats fiscals aplicables a aquest exercici.

C. Ramon de Terrades, 6
08500 Vic
T 93 881 49 70
info@consultoriabosch.com
consultoriabosch.com

Un dels problemes que hi ha hagut amb la pandèmia de la Covid-19 ha estat la manca de material per protegir de la infecció els treballadors del sector sanitari, ja que utilitzen peces d'un sol ús. De material de protecció, però, ja n'hi ha. A Olost, l'empresa Jonel en fabrica. Amb la pandèmia ha tingut molta més demanda. Altres sectors com els de les fires busquen maneres de sobreviure. LocalPro, de Manlleu, ho impulsa.

Una empresa d'Olost fabrica teixit reutilitzable per al sector sanitari

Jonel ha tingut una punta de feina mentre faltava material d'un sol ús als hospitals

Olost

Dolors Altarriba

Des de l'any 2006 que l'empresa Jonel, amb la marca ElsaneK, fabrica teixit reutilitzable i antibacterià per al sector sanitari. El director, Joan Salvans, explica com no ha estat fins que ha explotat la crisi de la Covid-19 que "ha semblat que ja no predicàvem al desert". El teixit que fabrica i que després confeccionen dues o tres empreses catalanes serveix per fer bates, llençols o mascaretes per a ús sanitari sense por de contaminar-se. Després de dos anys de proves, l'empresa ja té certificat que aquest teixit tècnic és antibacterià, hipoal·lèrgic, d'alta durabilitat, sense triclosan ni altres substàncies nocives per a la salut. A més, amb ell "no se sua i es pot rentar fins a 300 vegades i tornar-lo a fer servir". Un cop se li acaba la vida, en ser d'un material termoplàstic, es torna a utilitzar fent-ne nou teixit, plàstics o qualsevol derivat del polipropilè.

Salvans ha explicat la millora en diferents punts, però no ha estat fins ara "que hem rebut una allau de peticions que tampoc hem pogut complir de forma ràpida perquè fer el teixit i confeccionar-lo després necessita unes setmanes". Ara bé, explica exemples com els d'un hospital de Navarra o el d'Olot, "que gasten el producte des de fa dos i

Part de la maquinària on es fa el teixit de Jonel, a Olost

prop de cinc anys, respectivament", i com no van tenir "la pressió per tenir EPI ja que amb bugaderia pròpia, com a Olot, ni han hagut de demanar més subministrament". I és que és clar que aquest equipament és més car que els d'un sol ús, "però a la llarga és més barat, s'amortitza al cap de deu rentades i és millor per al medi ambient", diu Salvans, que ha estat tossut tots aquests anys fabricant un producte que suposa una facturació d'1,3 milions d'euros i dona feina a vuit treballadors. Tot i que ven a Espanya, on més ho fa és a Suècia, Finlàndia i Dinamarca, "ja que són països més responsables amb el medi ambient". L'exportació representa cap al 60% de la facturació.

L'altra empresa de Salvans, Lenard, està treballant al 30%. A Lenard es produeixen teixits tècnics per a professionals de risc del sector de les petroquímiques, siderúrgiques o per a bombers, entre d'altres. També del sector de l'automòbil, ara una indústria aturada. Nascuda el 1996, Lenard està situada a Vic i té una filial a Mèxic des de l'any 2012.

Joan Salvans va rebre el primer accésit en l'apartat Transformer dels premis ADNEmprèn celebrats l'any 2017 i impulsats per l'Ajuntament de Torelló, Mas Vinyoles i la UVic-UCC. Se'l va destacar per haver sabut convertir-se en referent europeu en teixits tècnics venint d'una família del tèxtil tradicional.

Encàrrecs per si hi ha un rebrot a la tardor

Olost Amb la pandèmia, Jonel ha tingut una punta de feina, "que tampoc és el desitjable perquè tot necessita el seu temps", i ara ja tenen els encàrrecs del teixit fets per part dels confeccionistes, perquè "hi ha consciència que hi haurà rebrot del virus a la tardor i caldrà més material per als sanitaris". Salvans pensa que hauria de ser el moment per "deixar de banda les proteccions d'un sol ús perquè són molt perjudicials per al medi ambient" i buscar la sostenibilitat.

Els comerços de Tona, com Centelles, Mojà i Manlleu, al slowshopping.cat

Tona Els 50 comerços de l'Associació TPCIS de Tona han signat un acord per adherir-se al primer *marketplace* de caràcter associatiu de Catalunya, *slowshopping.cat*, impulsat pels comerços de Sant Cugat. En formen part ja 76 associacions, sumen més de 8.000 comerços i té l'objectiu de convertir-se en el primer centre comercial 3.0 de comerç de proximitat. Entre aquests hi ha també comerços de Centelles, Mojà i Manlleu. Per ara s'hi pot buscar els productes que es vulgui i des del mateix comerç ho porten a casa, però en una segona fase hi ha prevista la posada en marxa de la plataforma digital *clliccat.cat*, on es podran comprar tota mena de productes des d'una única botiga.

Bon Preu aplica descomptes del 7% als treballadors de l'Hospital Clínic

Les Masies de Voltregà El grup Bon Preu ha decidit beneficiar amb un 7% de descompte a la compra que facin als establiments Bon Preu i Esclat els 6.000 treballadors de l'Hospital Clínic de Barcelona per agrair-los la feina que fan durant l'alerta sanitària actual. Aquest descompte durarà fins al 31 de desembre d'aquest any i és el mateix que habitualment fa als seus treballadors. Actualment, però, aquests últims reben un descompte més gran també com a agraïment a l'esforç actual.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (11-5-20)

CONILL: 1,68 (-0,06)
 POLLASTRE VIU: 0,79 (=) - 1,15 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (=) - 1,87 (=)
 OUS: xl: 1,35 - l: 0,91 - m: 0,83 - s: 0,63
 GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,07 (=)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUC: S.C.

Llotja de Vic (8-5-20)

PORC: 1,720 / 1,732 (- 0,071)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18/ 20 (=)
 PARTIDA GRAN: 61,50/63 (-6)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,82 / 3,67 / 3,40 / 3,25 (-0,02)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,87 / 3,68 / 3,48 / 3,34 (-0,02)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,36 / 3,28 / 2,02 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,16 / 3,08 / 1,64 (=)
 VEDELLA(261/300 kg):3,74/3,60/3,49(-0,04)/3,17 / 2,48(=)
 VEDELLA(221/260 kg):3,80/3,64/3,53(-0,04)/3,26/2,47 (=)
 VEDELLA(180/220 kg):3,84/3,64/3,51(-0,04)/3,26/ 2,46(=)
 VACA: 2,60/2,40/2,15/1,85/1,40/1,20 (=)
 FRISÓ: 25 / 85 (=/=)
 ENCREUAT: 90 / 215 (=/=)
 TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercolleida (8-5-20)

PORC VIU selecte: 1,302 (-0,053)
 LLETÓ 20 kg: 41 (-6)
 XAI (23 a 25 kg): 2,50 (=)
 XAI (25 a 28 kg): 2,45 (=)
 OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
 BLAT PINSO: 198 (-9)
 BLAT PA: 204 (-10)
 MORESC: 180 (-3)

ORDI LLEIDA: 170 (-5)
 COLZA: 330 (-15)

Llotja de Barcelona (12-5-20)

GARROFA: 220/t (+10)
 GARROFA FARINA: 210/t (+10)
 SOJA PAÍS: 335 (=)
 MORESC UE: 181/t (-1)
 BLAT: 202/t (-2)
 ORDI PAÍS: 172/t (-2)
 FARINA DE PEIX: 1.030 (=)
 GIRA-SOL: 230 (-2)
 MILL: 475 (=)
 COLZA: S.C.
 SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (8-5-20)

GRA DE COLZA: 344,25 (+7,75)

SR Grup Sis Associats fa una aplicació per al comerç local

Calldetenes

EL 9 NOU

L'empresa de Calldetenes SR Grup Sis Associats està impulsant l'aplicació per a telèfons mòbils Noetperdis de suport al comerç i teixit empresarial local de cada poble. Actualment, l'aplicació conté més de 5.000 comerços, serveis, empreses, autònoms i professionals de tot el territori català.

En concret, s'està treballant amb les associacions de comerciants i els serveis de promoció econòmica dels ajuntaments de Calldetenes, l'Ametlla del Vallès, Taradell, Sant Andreu de Llavaneres i Cervelló. L'eina digital s'ofereix gratuïtament a les empreses i comerços i permet al client conèixer la informació bàsica de l'empresa, promocions vigents i un accés directe a la plataforma de comerç i pagament en línia. També incorpora informació del municipi, com l'agenda o llocs turístics.

Buscant recuperar fires

LocalPro, situada al Lab Coworking de Manlleu, proposa mantenir de forma virtual les fires sense perdre l'objectiu real de fer negoci

Manlleu

D.A.

L'activitat de fires i congressos s'ha desplomat en els darrers mesos a causa de la pandèmia i tant ajuntaments com entitats privades estan buscant la manera de mantenir-los o *refer-los*. LocalPro, empresa organitzadora de fires i situada al Manlleu Lab Coworking, proposa als seus clients mantenir la fira de forma virtual però "real", segons explica el seu responsable, Gregori Vizcaino. "No n'hi ha prou a preparar una videoconferència i mostrar productes per fer-la", explica Vizcaino, sinó que l'objectiu ha de ser el mateix: mantenir les transaccions comercials de forma real.

És per això que proposa "oferir, mentre dura la fira, una plataforma de venda en línia com si hi haguessin les parades o estands si es dona el cas oferint la logística", i això tant val, diu, "per enviar productes als interessats pre-

Gregori Vizcaino, de LocalPro, al Lab Coworking de Manlleu

vi a la fira, com pot ser si es vol fer un tast de formatges o de vins, com després amb el que comprin". Alhora, proposa que hi hagi fira presencial, més reduïda, i que es puguin fer les activitats i tallers a temps real o "amb una gravació prèvia" perquè s'hi puguin accedir digitalment, així com les ponències.

Vizcaino explica que la Fira de la Botifarra de la Garriga, que està organitzada per ell

mateix, va ser "la darrera que es va fer a Catalunya" i que "veient que no es podrà concentrar molta gent" ha buscat l'adaptació. En estar situat al Lab Coworking, a més, col·labora amb altres emprenedors, com Marina Redolad, de La Cabra Estudi, "que s'ocupa de la part gràfica dels projectes", explica, mentre assegura que amb el *coworking* "se sumen iniciatives".

La FECIC proposa mesures per al sector al Ministeri

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

El president de la patronal càrnia FECIC, Joan Costa, i el secretari general, Josep Collado, han presentat al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (MAPA) mesures per a la millora del sector. D'entre aquestes destaquen que s'impulsi un pla d'innovació en recerca i desenvolupament específic per al sector per a la millora de l'eficiència energètica i de nous productes amb bonificacions i crèdits tous; un pla de contractació de la indústria càrnia a través de la formació professional dual, i la demanda d'estratègies específiques per a la internacionalització dels productes més perjudicats per la situació actual, com els productes elaborats de carn de boví.

Al mateix temps volen que s'activin "noves eines competitives per posicionar-se als mercats internacionals en l'escenari post-Covid-19.

Contingut elaborat per Creacció

Els petits agroproductors es transformen

Més de seixanta petits agroproductors d'Osona i el Lluçanès han transformat els seus negocis per adaptar-los al nou context creat per la Covid-19. I com diu la dita, han fet de la necessitat virtut.

A l'inici de la pandèmia, Creacció, juntament amb el Consell Comarcal d'Osona, l'Oficina de Promoció Econòmica de Manlleu, la Mancomunitat La Plana, els consorcis del Lluçanès i de la Vall del Ges, Orís i Bisaura, i els ajuntaments de Centelles, les Masies de Voltregà, Roda i Sant Pere, i Acrefa van entretenir la seixantena de productors. El repte: aglutinar les necessitats dels petits agroproductors i elaboradors que entreguen a consumidor final o a punt de recollida, tant per minimitzar l'impacte de la pandèmia com per instaurar transformacions al sector que perduressin en el futur.

A les entrevistes, més de la meitat coincidien a demanar visibilitat dels seus negocis, mentre que s'identificava que un 75% estaven interessats en una plataforma compartida en la logística (manipulació, transport i entrega). Així, s'ha activat un pla de treball per millorar la visibilitat i la

logística, on l'ús de les eines digitals ha estat clau. Durant aquestes setmanes es fan accions de formació i acompanyament per potenciar la visibilitat i la relació amb el client, com ara formacions d'Instagram, WhatsApp Business i plataformes de pagament. També s'ha ideat una nova eina digital per tal de millorar la gestió de les comandes en línia. I a mitjà termini, es plantejaran accions conjuntes entre els petits agroproductors i altres sectors per fer front a reptes com la logística compartida.

Arran d'aquest treball col·lectiu, ha nascut la plataforma www.agroproductorsosonallucanes.cat, la comunitat virtual de petits agroproductors d'Osona i el Lluçanès. La iniciativa ha estat tan positiva que, en col·laboració amb l'Associació d'Empresaris d'Hostaleria i Turisme del Moianès i d'Osona, s'han engegat 62 entrevistes més amb restauradors del territori per realitzar també la diagnosi i eixos de treball corresponents.

Les experiències de tres agroproductors que han participat al repte de la transformació són la punta de l'ice-

Jordi Roviró, Horta Tarrés

Esteve Anglada, Collfred

Judith Saus, Niuverd

berg de l'adaptació express que estan vivint.

Jordi Roviró, d'Horta Tarrés, venia la verdura de Mas Tarrés de Coll de Revell

cada dissabte al mercat de Vic. A l'inici de la pandèmia i amb el tancament del mercat de Vic, en Jordi, en el marc del programa dels petits agroproductors, va apostar per la venda en línia de cistelles de verdura, que fins llavors representava un percentatge testimonial de la facturació. L'aposta va suposar reorganitzar tots els processos productius. "La Covid-19 ens ha transformat com un mitjà. Ho hem capgirat tot de dalt a baix, tant pel que fa als nostres processos com les relacions amb els nostres clients. Ens ha ensenyat a ser flexibles i àgils. Cada setmana apliquem millores del que hem identificat que hem de fer millor". Ara treballen la venda de cistelles de verdura en línia i han incrementat els punts de recollida.

Esteve Anglada, propietari de carns i embotits Collfred, de Vidrà, amb botigues a Sant Quirze, Tona i Vic, va decidir posar a la venda menús cuinats d'un restaurador que era client de Collfred de feia anys i que havia hagut de tancar. "Nosaltres podíem donar-li un cop de mà i ens va semblar d'incorporar a les nostres botigues els menús

preparats". Anglada assegura que la Covid-19 "ens ha donat empenta en algunes àrees de negoci com la venda en línia. I també ha fet justícia a la feina de formiga que portàvem fent des de fa 20 anys. Ara la gent s'ha adonat que cal valorar la feina ben feta dels de casa".

Judith Saus, de Niuverd, a Sant Feliu Sasserra, servia pollastres ecològics principalment a les escoles de la comarca: "Cada mes en veníem entre 400 i 500. Quan les escoles es van tancar vam haver de reaccionar ràpid. Vam començar amb un esclop i una espardeya, amb un whatsapp que es va fer viral, i hem anat millorant: processos, màrqueting, gestió de comandes, logística...". Ara les seves vendes són totes al canal en línia i arriben a diversos punts de Catalunya. Saus diu que "la Covid-19 ha accelerat la consciència del consum de proximitat, que en alimentació ja hi era com a tendència, i confio que aquesta consciència també impactarà a d'altres sectors".

Més informació a:
agroalimentari@creaccio.cat
www.creaccio.cat

Diumenge farà 175 anys que Jacint Verdaguer va néixer a Folgueroles. La commemoració prevista en el marc de la Festa Verdaguer s'ha hagut de suspendre i ha quedat reduïda a una ofrena floral durant el diumenge al matí, respectant les normes del confinament. El pas del temps no ha desgastat la potència de l'obra i la figura de Verdaguer: avui continua inspirant creadors que s'hi apropen des de diferents llenguatges contemporanis.

Verdaguer, viu al cap de 175 anys

Noves generacions de creadors giren la mirada cap al poeta, del qual se celebra l'aniversari del naixement a Folgueroles

Folgueroles

Jordi Vilarrodà

No hi haurà la gran Festa Verdaguer que es preveia enguany a Folgueroles coincidint amb els 175 anys del naixement del poeta. La crisi sanitària de la Covid-19 obliga a ajornar o suspendre els actes programats per la Fundació Verdaguer a Osona, que enllaçaven amb els que el Museu d'Història de Barcelona (MuhBa) tenia programats a Vil·la Joana, el lloc on el poeta va morir l'any 1902.

La migradesa obligada de la Festa Verdaguer d'enguany (vegeu més detalls a la pàgina 33) contrasta amb la força que en els últims anys està prenent l'obra de Verdaguer entre els creadors contemporanis. L'Any Verdaguer de 2002, quan es commemoraven els 100 anys de la mort del poeta, va marcar un punt de partida de relleuament de la seva figura i de noves lectures de la immensa obra verdagueriana, des de la mirada del segle XXI. Verdaguer arriba sorprenentment jove als seus 175 anys. Sortint de la imatge d'un Verdaguer carrincló i encarcerat que el franquisme va voler-se

apropriar i deixar com a fotografia fixa, els estudis dels verdagueristes van treure la pols a la seva immensa obra. I darrere d'ells van venir els creadors, a vegades motivats per la tasca de la Fundació Verdaguer, que ho va conver-

tir en una de les seves prioritats. "Continua essent una de les línies del pla estratègic en què estem treballant", afirma Jordina Boix, directora de la institució. A vegades, ho fan amb produccions directes o amb coproduccions (el cas del documental de ficció *Maleïda 1883*, que TV3 projectava aquest dijous) o també "oferint incentius a la creació, espais, coneixement

o també contactes".

Perejaume, sempre a cavall entre les arts visuals i la literatura, va ser dels pioners. D'ell va ser la idea que el torrent de Folgueroles dibuixés la signatura del poeta (esborrada, malauradament, després del pas de la tempesta *Glòria*), i altres accions que han lligat Verdaguer i la terra des d'una visió radicalment contemporània. Darrere d'ell han vingut molts altres noms, en especial de les arts escèniques. Com el cantant Roger Mas, que va descobrir el Verdaguer íntim del llibre *Al cel* i va quedar convençut que "el món té pendent de descobrir aquell capellà amb sotana". I no és únic: des de Miguel Poveda fins a Arnau Tordera han buscat inspiració en la seva poesia. L'any passat, va ser Pau Llonch que es va atrevir a *rapejar* el poeta. I Cabo San Roque va crear la instal·lació sonora *Dimonis*, a partir del llibre editat per la Fundació Verdaguer sobre els famosos exorcismes que va fer el poeta. "Verdaguer és una figura que crema, així que es toca es fa impossible no apassionar-s'hi", va dir Salvador Espriu. I el temps ha demostrat que tenia raó.

'La Rodolada' (inèdit)

Recordar, transportar. Aquests dos verbs roden de l'estrofa inicial a l'estrofa final del poema *Sentint un rossinyol*, que Verdaguer escriu a Torremó el 10 de juny de 1885. Els quatre primers versos: "Rossinyol de la bosquíria, / jo com tu só enyoradís; / ta dolcíssima cantúria / me recorda el paradís", tornen al final de tot del poema amb el canvi de verb: "Trobador de la bosquíria, / jo, com tu, só enyoradís; / ta dolcíssima cantúria / me transporta al paradís." Amb els anys, Verdaguer es converteix en un poeta malalt, gairebé moribund, de record i de futur. La seva enyorança és permanent. "Jo so emparadisat en eixa terra ingrata", diu a *Roser de tot l'any*. D'una manera obsessiva, la seva escriptura es propulsa en una tensió temporal entre els dos paradisos: el paradís perdut –que tant pot ser l'edènic com el de la seva infantesa a Folgueroles– i el paradís cercat de la Glòria –la literària però, molt per sobre d'ella, la terra promesa de la glòria celeste–. La circularitat d'aquesta tensió du tanta inèrcia de gir que, en plena trajectòria, anticipa el futur a través del passat que rememora. Aquest és un mecanisme ben irreconeixible: el mite del paradís perdut posa de manifest el que ens manca i el del paradís cercat posa la mancança en moviment. En la rodada, l'enyorança funciona com a combustible i per això el record transporta. El que no hi pot haver és un paradís trobat, la roda s'aturaria. El mecanisme depassa qualsevol discurs exclusivament teològic: sense l'esperança, la memòria està morta i sense la memòria, l'esperança és buida. Per altra banda, en la polaritat d'aquesta rodolada, tots convivim, estranyament, amb la imatge d'una felicitat que potser no hem tingut però cada dia enyorem més. És amb aquestes que Verdaguer commou.

Perejaume

Arnau Tordera

Arnau Tordera, com molta gent, no podria situar en el temps el moment concret en què Verdaguer passa a formar part de la seva vida. "És com una ombra que t'acompanya des de sempre, amb els seus versos presents en músiques icòniques." Serà amb la creació de *Verdaguer, ombres i maduixes*, el musical estrenat a L'Atlàntida de Vic a final de 2016, quan el compositor, músic i cantant farà un aprofundiment en el poeta. "És quan Verdaguer et fascina en una altra dimensió, des del punt de vista d'entrar-hi, llegir-lo, comprendre'l." Des de llavors, no té cap dubte que Verdaguer l'acompanyarà sempre. "He vinculat la meua trajectòria als seus versos, veig que encara hi ha un pòsit enorme on buscar matèria per a creacions futures." Al cap de 175 anys del seu naixement, el líder d'Obeses el considera "un personatge singular i irrepètible, en un país com el nostre on tampoc en tenim tants". I al capdavall, com a artista, si alguna cosa el fascina especialment és "la creença en la poesia" com a ideal, element no tant d'evasió de la realitat com d'ascens cap a un nou nivell.

Neus Borrell

La cantant Neus Borrell (Sant Pol de Mar, 1993) és una de les darreres veus que s'han sumat a cantar Verdaguer. "Des de sempre, vaig tenir la sort de disposar a prop meu dels seus textos, a casa." És filla de Perejaume. Més endavant va formar parella artística amb el guitarrista lleidatà Miquel Joan, admirador també de Verdaguer, amb qui van musicar una altra autora folguerolenc, Anna Dodas, a l'EP *Tot dorm*. En aquest mateix treball hi van incloure un poema de Verdaguer, *Espines*, del llibre *Jesús Infant*. El va musicar Víctor Obiols i ells la van incorporar "de tantes vegades que volíem cantar-la per sentir com deu sentir aquell *àngel que venia per dar-li alegria i se'n torna plorant*". Anna Dodas i Jacint Verdaguer també van ser la base de l'espectacle *Veus la poesia?* al qual s'incorporava la paraula dita de la poeta Núria Martínez Vernis, que van presentar a la Festa Verdaguer de l'any passat. Són joves, però Verdaguer els ha atrapat. Ara treballen en els textos de les *Perles*: "Són lletres vives, la veu i la corda hi vibren soles, ens semblen textos que van cap enfora, que es fan moure."

Cobrim de flors Verdaguier

Tota la Festa Verdaguier, en una simbòlica “acció floral”

Carme Torrents
Regidora de Cultura de l'Ajuntament de Folgueroles

Cobriu-me de flors,
que d'amors me moro;
cobriu-me de flors,
que em moro d'amors.

Jacint Verdaguier “Fulcite me floribus”
dins *Idil·lis i cants místics* (1879)

En ple confinament a causa de la crisi de la Covid-19, arribem a la celebració del 175è aniversari del naixement de Jacint Verdaguier, una de les figures més emblemàtiques que ha aportat la cultura catalana.

L'arrelament a la terra i les referències a la natura són dos elements que travessen l'obra de Jacint Verdaguier de cap a cap. La seva vida a la Plana de Vic, el contacte amb la pagesia i el seu afany per descobrir els noms i les propietats de les plantes en totes les seves varietats han donat una gran riquesa a la seva obra, fins al punt que ha despertat l'interès d'estudiosos de la botànica com Carme Barceló, que ha elaborat un catàleg de flora verdaguieriana on s'identifiquen 322 noms de plantes que es corresponen a 267 espècies.

Com és sabut, el poeta compaginava els estudis amb la feina de pagès i ens el podem imaginar amb un brot de farigola a la boca, com solien dur els bra-

cers del seu temps. La tarda de juny de 1867, quan l'Esbart de Vic va fundar les esbartades a la font del Desmai, el jove Cinto va rebre els seus companys amb un brot d'alfàbrega, marduix i clavell de bosc per posar-se'l al trauc. Durant la seva estada com a capellà a la parròquia de Vinyoles (1871-1874) va plantar un lloret a la rectoria. Anys més tard, aquell arbust serviria perquè els seus amics, durant la inauguració de les obres de restauració del monestir de Ripoll (1886), el coronessin poeta de Catalunya.

L'alzina del passeig de Gràcia és una prosa en la qual el poeta dialoga amb una alzina. Un arbre trasplantat enmig de la ciutat de Barcelona que, en expandir-se, el priva de viure en llibertat. En definitiva, és el mateix que li passa al poeta quan, a la darrera de la seva vida, es veu perseguit per calumniadors i persones que volen que acati les ordres del poder eclesial. Els darrers dies, quan és traslladat a Vil·la Joana malalt de mort, diu que el reconforta l'olor de la ginesta. En aquells moments difícils i plens d'intrigues va treure d'amagat de la seva cambra el manuscrit del llibre *Brins d'espígol*, per portar-lo a un lloc segur. Es tracta d'un recull de poemes sobre 70 plantes. Verdaguier el qualifica com un aplec de pensaments en vers.

La seva mort, el 10 de juny de 1902, va commocionar l'esperit de joves artistes, que atrets per l'actitud rebel del poeta i el seu posicionament al costat dels humils van oferir flors al difunt. Pablo Picasso i una colla d'amics van pujar a Vil·la Joana per veure com sortia la comitiva fúnebre i, en veure passar el fèretre, li van tirar flors de bosc que havien collit pel camí. Així mateix, el futur poeta J. V. Foix conta que tenia nou o deu anys quan Verdaguier va ser traslladat a Vil·la Joana de Vallvidrera. El vailet de Sarrià seguia l'evolució del malalt amb els seus amics i, fins i tot, havien espiat la casa per veure de lluny la gent que hi desfilava. Foix diu que el dia de l'enterrament, mentre anava amb l'hereu d'una floristeria situada pels volts de Pedralbes, “vam decidir de portar-hi un ram de

flors del planter de casa seva. Però els meus, severs, em van retenir, i les flors es van mustigar damunt els papers on jo havia copiat –amb ortografia de *L'Avenç*–, l'*Oda a Barcelona* que havia de recitar en públic un d'aquells dies.”

Un cop mort, es van començar a teixir un seguit d'homenatges i rituals que han ajudat a immortalitzar el poeta. I com els il·lustres i els herois la seva memòria forma part de l'imaginari de la nostra comunitat cultural. El primer lloc simbòlic per homenatjar Verdaguier a Folgueroles va ser el Pedró que es dreça al mig de la plaça Verdaguier. Era l'any 1908 i a Folgueroles hi vivien 750 persones, entre les quals hi havia 30 famílies pobres de solemnitat. Sota la iniciativa de l'entitat catalanista Catalunya Vella i amb la col·laboració dels picapedrers del poble s'havia construït el monument modernista dissenyat per l'arquitecte Josep Maria Pericas. La inauguració va ser el dia 8 de maig, s'hi van aplegar prop de tres mil persones vingudes d'arreu. Les cases del poble –diuen les cròniques– estaven guarnides amb garlandes trenades per la gent i als bal-

cons i finestres hi havia grans setials amb flors. Els diaris parlen d'una decoració humil però plena de bona voluntat. A partir d'aquell dia, el monument de la plaça es va convertir en el pitxer on visitants i admiradors dipositaven els seus rams de flors quan visitaven la vil·la nadiua del poeta.

L'any 1952, quan se celebraven els 50 anys de la mort del poeta, les autoritats franquistes van organitzar actes oficials a Barcelona i a Folgueroles. La celebració va ser severament controlada. El Govern Civil, per exemple, va prohibir l'acte d'homenatge dels excursionistes a Vil·la Joana, i la ballada de sardanes i l'ofrena floral

que s'havia convocat als peus del monument de la Diagonal de Barcelona. El minyó escolta Josep Vallespí Montells, de l'agrupació de la Mare de Déu de Montserrat, es va atrevir a portar un ram als peus del monument, va ser detingut per la Brigada Político-Social i va acabar patint tortures a la Jefatura Superior de Policia.

Malgrat la repressió, a partir de l'any 1952 es va començar a celebrar la Festa Verdaguier a Folgueroles de manera continuada. L'ofrena d'una corona de lloret, en homenatge al poeta, s'ha renovat any rere any i entorn el dia del seu naixement, el 17 de maig, es porten flors al Pedró amb la participació de tots els folguerolencs que li volen rendir el seu homenatge. Amics de Verdaguier, l'any 1990, va convertir en jardí el poemari *Brins d'espígol*, que el poeta va fer treure d'amagat de Vil·la Joana i no va ser publicat fins l'any 1981. El Jardí Brins d'Espígol és un jardí verdaguierà inspirat en el jardí del gran autor universal William Shakespeare que floreix al seu poble natal de Stratton-upon-Avon (Gran Bretanya). Es tracta d'un homenatge floral on l'obra i la natura gaudeixen d'una simbiosi màgica que també trobem als jardins de la Casa de Rosalía de Castro a Padrón (Galícia) o als jardins de Mercè Rodoreda a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans (Barcelona), tots dos inspirats en el Jardí Brins d'Espígol.

Les flors expressen amor i ens recorden la mort i la fragilitat de la vida que es marceix com la flor tallada. És doncs la flor, la toia, la garlanda, el ram el que més escau i més sintèticament es pot oferir al poeta quan se celebren els 175 anys del seu naixement. És una oportunitat per demostrar, una vegada més, l'amor per la llengua i la nostra literatura. És la memòria renovada d'un poble que generació rere generació es reinventa i surt al pas de les seves contrarietats per respondre i mostrar la seva fidelitat al poeta que va salvar la nostra llengua i la nostra parla. Confinats i conscients que som, només, una baula de la cadena de transmissió de la memòria que ha de portar saba nova a les generacions futures.

La inauguració del monument a Verdaguier a Folgueroles, el dia 8 de maig de 1908

ARXIU FUNDACIÓ VERDAGUIER

Folgueroles

J.V.

Tota la Festa Verdaguier es condensarà diumenge al matí en una simbòlica *acció floral* que tindrà com a centre el monument a Verdaguier de la plaça, el Pedró. Aquestes són les claus de l'acte.

QUÈ ES FARÀ?

L'ofrena floral que cada any té lloc per la Festa Verdaguier serà l'únic acte públic d'enguany. L'objectiu és *cobrir de flors* el monument, en sintonia amb el lema de la Festa Verdaguier que ja estava previst anteriorment i que sorgeix d'un poema del llibre *Idil·lis i cants místics*.

QUIN SENTIT TÉ?

La Festa Verdaguier, amb tots els seus actes, té el seu origen en el costum popular de dipositar flors en el monument, que es va mantenir fins i tot durant la immediata postguerra i es va integrar en el programa oficial de la festa l'any 1952. “Folgueroles ha de poder fer aquest homenatge *real*, diu Jordina Boix, de la Fundació Verdaguier.

QUÈ S'HA DE FER?

Un ram de flors naturals, fet a casa i senzill, no és un concurs. Qui vulgui portar-lo personalment al peu del Pedró ho podrà fer en els desplaçaments autoritzats. Allà hi haurà personal de la Fundació Verdaguier per col·locar-lo. Qui no vulgui anar-hi pot avisar la Casa Museu i se li passarà a recollir a casa.

QUI HI POT PARTICIPAR?

Aquest diumenge Osona encara estarà en la fase 0 del confinament del coronavirus. Per tant, només hi poden participar veïns de Folgueroles. Es recomana respectar horaris per franges d'edat: de 9 a 11, els més grans de 70 anys; d'11 a 12, els adults amb infants, i de 12 a 2/4 d'1, els adults i joves més grans de 14 anys.

I SI NO SOC DEL POBLE?

Les persones que no són de Folgueroles i vulguin participar en l'ofrena podran encarregar un ram a la floristeria del poble (L'Atelier) per telèfon o per correu. Hi haurà un model únic. Una altra forma de participar-hi és des de les xarxes socials, recitant el poema “Cobriu-me de flors” i etiquetant #Verdaguier175 i #17V..

Sense el Clownia ni gira, però amb disc

Txarango ha de replantejar tot el seu comiat

St. Joan de les Abadesses

J.V.

Hi ha grups musicals als quals la crisi del coronavirus ha afectat més que a d'altres. Un d'aquests és Txarango, que es trobava en plena preparació del seu nou disc, de la gira de comiat dels escenaris i del Clownia Festival. Després de setmanes de silenci, aquest dimarts es va confirmar el que ja s'intuïa: la cita de Sant Joan de les Abadesses, que s'havia de celebrar entre el 26 i el 28 de juny, queda anul·lada. També s'ha cancel·lat la gira que havia de començar a Vic amb tres concerts, els dies 12, 13 i 14 de juny. L'úni-

ca notícia positiva és que el quart i darrer disc de Txarango ja té data de sortida, i serà el dia 19 de juny.

"Després de l'anunci del pla de desescalada del govern espanyol i de la seva falta de concreció, amb el futur incert que això suposa per a la possible realització de concerts i festivals a mitjà termini, hem pres la decisió d'ajornar el Clownia", deia Txarango al seu perfil de Facebook. Les 5.000 entrades venudes per a aquesta edició, si no es demana l'abonament de l'import ara, serviran per a la propera, que tindrà lloc entre el 24 i el 27 de juny de 2021 a Sant Joan. S'ajorna un

La plaça Major de Sant Joan, en ple ambient del Clownia de 2019

any, doncs, la decisió sobre la continuïtat de Clownia sense Txarango, que el grup, l'Ajuntament i Exits Management haurien hagut d'abordar després de l'edició d'enguany. La gira que s'havia de fer amb 41 concerts a 14 poblacions dels Països Catalans, que seguia amb un

tour internacional i acabava a Barcelona el maig de 2021 queda cancel·lada. Donada la seva complexitat (amb una carpa per a tres mil persones, entre d'altres), Txarango insinua en el comunicat que no serà possible traslladar-la en el temps amb el mateix format.

Més MMVV a les xarxes que a Plaça

La 32a edició es manté canviant formats

Vic

J.V.

El Mercat de Música Viva de Vic (MMVV) es manté, però es trasllada en bona part al món de les xarxes digitals, mentre té un ull posat en l'avenç de les fases de desconfinament perquè no renuncia a fer actuacions en directe. L'organització va fer públic un comunicat, dimarts, en què s'anunciaven els canvis que hi haurà en aquesta 32a edició, que tindrà lloc entre els dies 14 i 19 de setembre.

En els canvis, s'hi treballava des que va començar el confinament, ara fa dos

mesos. "Descartat el format habitual, la proposta d'ara és una barreja entre el *pla B* que teníem i el *pla C*, que era fer-ho tot en línia", explica Marc Lloret, director artístic del MMVV. L'espai destinat als professionals sí que serà tot en format no presencial, amb els concerts com a gran atractiu. S'enregistraran a L'Atlàntida sense públic i es penjaran al canal de YouTube del MMVV, on l'accés serà lliure. "Preveïem entre 30 i 40 concerts", diu Lloret, amb un cartell que s'anunciarà a finals de juny. Per canals telemàtics, aquests restringits als professionals, també es faran les presentacions

Les pantalles seran l'únic espai professional de trobada en el 32è MMVV

breus (*pitchings*) i les jornades de contingut, que es transformaran en *webinars*. L'acreditació serà gratuïta.

Pel que fa als concerts en directe, Lloret diu que hi ha la voluntat expressa que Vic pugui gaudir-ne, tot i que no se sap exactament amb quines limitacions. "Planificar

a tres o quatre mesos vista no tindria sentit, és prudent esperar quan ho tinguem més a prop", afirma. En tot cas, els espais i els aforaments dependran de les normatives sanitàries vigents en aquell moment. "Sabem el que no farem, que és reunir multituds a Plaça o al Sucre."

Els primers premis del 8è Festival Miquel Obiols, a Granollers i Roda

Roda de Ter Malgrat el confinament, el Festival Audiovisual Miquel Obiols de Roda de Ter ha seguit el seu curs i diumenge va fer públics els premis de la vuitena edició, tot i que no se n'ha pogut fer acte de lliurament al Teatre Eliseu, com era habitual. El *selfie* i l'autoretrat són el fil conductor dels treballs presentats en les categories de fotografia i vídeo. En la primera, el primer premi es va quedar a Roda de Ter i va ser per a Júlia Bas, amb la imatge *Sense essence*. El segon, tercer i quart premis es van atorgar a Luis A. Martínez, de Donostia; Vanessa Biassi, del Brasil, i Laura Domènech, de Manlleu. En la categoria de vídeo, el guanyador va ser Joan Viladoms, de Granollers, pel curt *Supèrbia*. Darrere d'ell es van classificar Pau López, de les Masies de Roda; Sarai Rodríguez, de Mollet del Vallès, i Daria Tuvashva, de Blanes. El

primer premi de cada categoria estava dotat amb 800 euros i un curs d'estiu a l'ESCAC (Escola Superior de Cinema i Audiovisual de Catalunya), a més d'apunts de direcció de fotografia de l'actual direc-

tor del festival, Tomàs Pladevall. El certamen porta el nom del guionista i escriptor rodenc Miquel Obiols. A les imatges, la fotografia guanyadora i un *frame* del vídeo guanyador.

Les xarxes i webs acullen els actes alternatius del Dia dels Museus

Vic/Ripoll

J.V.

Tot i estar tancats al públic, els museus d'Osona i el Ripollès no han volgut renunciar a la celebració del Dia Internacional dels Museus, que s'escau el proper dilluns i que, en condicions normals, hauria omplert d'activitats el cap de setmana.

El Museu Episcopal de Vic desplega una oferta àmplia que inclou una visita virtual a l'exposició "Nord & Sud", amb peces romàniques de Catalunya i Noruega, enregistrada *in situ* per la conservadora Judit Verdaguer. Diumenge a les 5 de la tarda, el conservador Marc Sureda farà en directe una ruta virtual pel Museu amb comentaris sobre les peces més destacades del romànic i gòtic, que es podrà seguir al canal Patrimoni.gencat de YouTube. També es convida a la participació en una edició especial del joc #QuinzedelMev que es fa cada cap de setmana al canal d'Instagram del MEV, i que aquesta vegada estarà dotat amb premis. El Museu Etnogràfic de Ripoll presenta diumenge el joc de cartes "Crea la teva història", a partir d'una selecció dels dibuixos de Josep Ribot al setmanari *El Catllar* entre els anys 1920 i 1923. Es podrà veure també un vídeo on es destaquen peces relacionades amb la dona. El Museu del Ter ofereix aquests dies un avançament al seu web del llibre *Manlleuencs a Mauthausen*, que parteix de la investigació d'Imma Domènech i Assumpta Tort sobre els nou veïns de la vila que van morir al camp de concentració nazi i l'exposició que se'ls va dedicar.

Mia Ordeig va anunciar dissabte que posava el punt final a una trajectòria de 23 anys com a jugador d'hoquei patins a l'elit durant els quals ha guanyat tots els títols possibles de club i seleccions. Ara la seva intenció és continuar vinculat amb el seu esport com a formador en equips de la base, tasca que ha compaginat sempre amb el rol de jugador, però tampoc descarta entrenar a primera línia si té una oferta interessant per començar.

“No em desagradaria entrenar però m'ho han de proposar”

Entrevista a Mia Ordeig, jugador d'hoquei que es retira després de 23 anys a l'elit

Vic

Esther Rovira

Amb 39 anys i 23 temporades a l'elit ha decidit retirar-se. En quin moment va tenir clar que havia arribat l'hora de penjar els patins? Ja hi havia anat donant voltes aquesta temporada?

Tenir-ho clar ha estat ara últimament, però ja em passava pel cap sobretot aquesta última temporada des de feia tres o quatre mesos. La fractura a la mandíbula el dia del partit a Calafell i el fet que el Voltregà em comunicés que no comptava amb mi han acabat de fer-me decidir i veure que els astres s'han alineat. El Voltregà em va demanar que ajudés a créixer els joves i els donés consells, però ja havíem quedat que quan volguessin posar-hi algú altre jo faria un pas al costat. Ara ja no tenia sentit fer quilòmetres per jugar quan ja he tingut la carrera que he tingut.

Va haver de ser intervengut de la fractura a la mandíbula. Com es troba?

De la fractura estic bé. M'ha quedat alguna seqüela per la ferida al llavi i estic pendent d'una revisió. Després al juny vindrà el tema dents, que és el més delicat i segurament hi haurà alguna peça que s'haurà de canviar o fer-hi una funda. Les tres primeres setmanes tenia molta inflamació i havia de menjar-ho tot triturat i líquid i vaig perdre pes. Ara ja menjo més normal, però evito la banda de la fractura.

Aquell partit amb el Calafell de principis de març haurà estat el seu últim i potser hi va patir la pitjor lesió durant tots aquests anys?

He tingut diversos problemes però per haver de passar pel quiròfan, sí. La resta han estat petites ruptures musculars, una pubàlgia i ara feia temps que arrossegava una plaquetopènia, que implica tenir poques plaquetes i que si reps un cop o tens una ferida fa que et surtin morats molt exagerats o et sagni la ferida. He hagut d'aprendre a conviure-hi.

És una sensació estranya aquesta de marxar sense

Ordeig, en el derbi d'aquesta temporada a Sant Hipòlit

jugar i sense acomiadar-se de l'afició?

No perquè jo sempre havia volgut fer un comiat normal, la meva intenció no ha estat mai fer-ho en una pista. Un partit és un partit i és igual que sigui el de Calafell o si haguéssim jugat contra el Taradell o el play-off. Si em vull trobar amb gent per compartir moments d'hoquei ja ho faré, però la meva intenció no ha estat mai marxar amb un partit. S'ha de plegar quan se sent que ja ho has fet tot i n'estàs segur i aquest és el meu cas. Marxo tranquil independentment de si m'he acomiadat dins una pista.

És d'esperar, però, que quan la crisi sanitària del coronavirus ho permeti el món de l'hoquei li faci un homenatge, no?

No ho sé. Per mala sort estem en un esport en què quan plegues sembla que ningú es recordi de tu. Ja ha passat. Per exemple no he rebut cap *feedback* del Vic després d'estar-hi molt temps i en competicions com la Copa del Rei tampoc viden exjugadors. L'esport és de memòria curta i has d'assumir que un cop plegues no has d'esperar gaire res. T'has de quedar amb el que has fet i amb qui ho has compartit i quedar per fer una trobada amb excompanys i recordar batalletes.

Ha estat en tres clubs en un viatge d'anada i tornada entre Voltregà (fins als 15 anys i del 2018 al 2020), Vic (1998-2006 i 2013-2018) i Barça (2006-2013), on ha assolit tots els títols possibles de clubs –un total de 24, 20 dels quals com a blaugrana i on destaquen tres lligues europees– i també de seleccions –amb 10 títols, entre els quals hi ha quatre mundials i quatre europeus consecutius amb l'espanyol

“Una Copa d'Europa amb el Patí Vic hauria estat la cirereta”

la-. Provoca vertigen mirar enrere i veure tot el que ha aconseguit?

No, tot i que tampoc m'ho pensava mai. He estat un afortunat de poder estar al Barça, però quan ara ho veig recordo més els dos títols que no he guanyat de lliga que no pas els cinc que sí. Allà aspire a tot i si no guanyes et queda molt marcat.

Amb el Vic hi ha aconseguit la CERS, dues copes del Rei i una Copa Intercontinental. Guanyar una Copa d'Europa és una altra d'aquestes espines clavades? Sí. El Vic ha estat molt a

prop dues vegades i jo hi vaig ser en una. Segurament en l'altra van estar més a prop perquè guanyaven quedant segons i van estar de mala sort que els empatessin i van perdre a la pròrroga, però sí que vam estar molt a prop a Bassano. La sensació a la segona part va ser que si haguéssim jugat cinc minuts més hauríem tingut opcions. Guanyar una Copa d'Europa amb el Patí Vic hauria estat la cirereta del pastís i segurament la victòria que hauria recordat més tota la vida.

La primera Copa del Rei la va guanyar a Alcobendas quan era júnior. El van cridar a última hora per les baixes que hi havia. Creu que va marcar un punt d'inflexió pel club i per una generació que va convertir el Vic en un equip gran?

Aquelles dues temporades d'en Feriche es va fer un equip molt homogeni i la Copa va ser fruit del treball. Quan vam començar a entrar nosaltres hi va haver un traspàs però a partir d'aquí i amb la feina de Ferran Pujalte després es va aconseguir que el Vic estigués molts anys entre els millors de la lliga i les competicions europees. S'han de saber fer bé els relleus i el Vic ho va fer.

Ser fill d'una llegenda com Catxo Ordeig l'ha d'haver marcat. En el seu escrit

de comiat a les xarxes socials va tenir un record especial per a ell.

L'he patit i l'he gaudit. L'he patit perquè era molt exigent amb mi i l'he gaudit perquè és una persona que d'hoquei en sap molt, encara que ell digui que no. A mi m'ha marcat com a molts jugadors i l'exigència que jo sempre he tingut ha estat gràcies a ell. Ell amb mi ho va ser molt, d'exigent, i va fer que jo també ho fos amb mi mateix.

Ha tingut pressió per seguir els seus passos?

Sempre he sentit comentaris a les pistes des de ben petit i suposo que m'hi vaig acostumar. No sé qui ha patit més pressió, si jo per ser el seu fill o ell per ser el meu pare i haver-se'm d'endur a campionats d'Europa juvenils i júnior i al final fins i tot amb la sènior. Arriba un punt que aprens a conviure amb això i jo m'ho vaig agafar com una motivació. Si em deien que era allà pel meu pare jo hi posava la banya per demostrar que no era així.

En el text de comiat també va destacar alguns jugadors. Ha tingut sort de compartir vestidor amb grans figures.

Em considero un bon jugador i he tingut la sort d'estar al costat de grans jugadors i de grans grups. Destaco en Panadero i en Titi, per exemple, perquè em van motivar a voler ser bo com ells.

La retirada és com a jugador però vostè també feia d'entrenador de la base del Voltregà. La idea és continuar amb aquesta tasca?

Porto dos anys entrenant un equip que ara tenen 16 anys. Aquesta setmana hem de parlar. Ells compten amb mi i em fa il·lusió continuar però sempre s'ha de parlar.

També hi ha rumors que el situen a la primera línia de les banquetes.

Jo vaig dir al Voltregà que si creien que podia ajudar en el primer equip hi estava disposat sempre que en Manel volgués, però em sembla que no és el cas. Jo de moment estic bé on estic. A dia d'avui està tot molt decidit als primers equips. Jo intentaré fer la feina amb el meu equip juvenil com si portés un primer equip.

Però s'hi veu, a dalt de tot?

Sempre he entrenat canalla i sempre m'ha agradat. Sí que és cert que és un altre procés d'aprenentatge i t'hi has de posar. Per això cal una oportunitat que no saps quan arribarà. A mi no em desagradaria, però m'ho han de proposar. Jo no aixecaré el dit.

ALBERT LLIMÓS

La junta actual anuncia la decisió i també que plega de cara a les properes eleccions

El CB Vic renuncia a la plaça de LEB Plata

Vic

E.R. Després de dies de rumors i que a principi de setmana l'entrenador d'aquesta temporada, Adrià Alonso, s'acomiadés a través de les xarxes socials, dimecres al vespre es va fer oficial: el Club Bàsquet Vic renuncia a la plaça de LEB Plata que li va concedir divendres passat la Federació Espanyola de Bàsquet (FEB) pel fet de quedar primer classificat de la seva conferència de Lliga EBA quan es van aturar les lligues a causa de l'inici de la crisi sanitària del coronavirus. Una decisió que s'ha pres a les acaballes del mandat de l'actual junta directiva.

A finals d'aquest mes de maig tocava convocar eleccions a la presidència del club, on es volia presentar l'actual junta i també una altra llista que s'anava gestant. "Amb l'objectiu de no dividir la massa social i intentar buscar la millor fórmula per al

Juli Garrote i Pep Ortega, en una acció del partit contra el Calvià

club es va acordar explorar les opcions de fer una candidatura unitària", explica el president, Ramon Luna. Un dels punts en què es va arribar a un acord és que el

primer equip havia de continuar competint a Lliga EBA davant la previsió de dificultats econòmiques per obtenir el pressupost per inscriure'l a LEB Plata. La resolució de

la FEB a finals de la setmana passada, però, va tornar a generar debat, ja que els obligava a acceptar o rebutjar l'ascens que els van donar, que els jugadors consideren que és just i mereixen. Finalment, s'ha anunciat que s'hi renuncia preveient sobretot que la crisi econòmica derivada de la pandèmia dificultarà encara més la situació econòmica dels clubs esportius, i la decisió ha anat seguida de l'anunci del president que no continuarà a la junta "per discrepàncies en alguns aspectes", com tampoc ho faran els altres membres de la seva confiança que hi havia treballant en la candidatura de consens.

L'estat d'alarma, però, impedeix la convocatòria d'eleccions, que necessita d'un mes previ per a la presentació de candidatures i documentació, i mentre no es puguin celebrar Luna continuarà sent el president amb voluntat de fer una transició pacífica pel bé del club.

Reines dels rànquings de tennis taula

Vic Les jugadores del Girbau Vic TT Irina Gimeno i Sílvia Coll han acabat com a primeres classificades del rànquing estatal de tennis taula Benjamí i del català Infantil, respectivament, un cop finalitzades les competicions. Gimeno també ha estat primera i segona del Català Benjamí i Aleví. Els vigatans Àlex Moreno (UE Sant Cugat) i Raquel Larrubia (La Garriga) acaben segon i tercera del Català Aleví i Infantil. D'altra banda, Sílvia Coll està participant aquests dies amb altres joves europeus al Web-Camp Project, on fan sessions dirigides per entrenadors de primer nivell.

Anul·len la Cursa de les Dones de Vic

Vic La Cursa de les Dones de Vic, que s'havia de fer el passat 15 de març i va ser ajornada per l'inici de la crisi del coronavirus, ha quedat anul·lada. El regidor d'Esports, Titi Roca, diu que la decisió "s'ha pres després de sopesar totes les possibilitats, tenint en compte que encara predomina una gran incertesa pel que fa a l'organització d'activitats populars". Totes les inscrites telemàticament rebran la devolució al compte i amb la resta s'hi contactarà quan es repregui l'activitat presencial.

Circuits d'orientació per Taradell

Taradell La secció d'orientació del Centre Excursionista de Taradell ha preparat quatre circuits pel nucli urbà de Taradell per fer durant el procés de desconfinament i alhora iniciar-se en el món de l'orientació. Els circuits tenen diferents nivells de dificultat, des del C4 per a iniciació i infants fins al C1 per a experts. Els punts de control o fites estan indicats amb cintes blanques amb un número. Els mapes es poden descarregar a la web del CET <etaradell.cat>.

La Mutualitat de la FCF continua treballant

Barcelona La delegació catalana de la Mutualitat de Futbolistes ha emès un comunicat en què explica que tots els mutualistes que hagin de ser operats per una lesió de futbol o futbol sala requereixin un test PCR per a la detecció del coronavirus aquest quedarà inclòs dins la cobertura de la Mutualitat. També es cobriran "les noves lesions sempre que els entrenaments segueixin les instruccions de les autoritats sanitàries i els clubs".

La UE Vic comença a perfilar l'equip de cara al proper curs

Vic/Ripoll

L.P./L.M. L'AEC Manlleu va ser el primer a anunciar que renovava els tècnics i el cap de setmana passat va afegir-hi la continuïtat de la columna vertebral de l'equip, que ha acabat com el millor equip de futbol classificat d'Osona i el Ripollès amb un quart lloc al grup 1 de la Primera Catalana. Miquel Vilacís és la vuitena renovació, mentre

que el jove futbolista Aitor Cárdenas és la primera baixa. Aquesta setmana ha estat el torn del Vic, que està confeccionant una plantilla que vol tenir continuïtat. La planificació es fa pensant en la Primera Catalana, tot i que no se sap amb quins equips ni quants grups hi haurà, perquè ara es parla de tres grups de 16 equips, però la Federació Catalana de Futbol diu que no hi haurà res oficial fins més endavant. S'ha

renovat l'entrenador Albert Cámara, el preparador físic Gerard Crespi, l'entrenador de porters Tomeu Mayol, un dels capitans, David Busquets, i el central Gil Bertrana. Robert Busquets deixa el futbol després d'estar lesionat molts mesos i no acabar de trobar el to físic que volia. El Tona, en canvi, ha anunciat que Àngel de Santos deixa de ser l'entrenador i continuarà de director esportiu. Per altra banda, el Parets ha confirmat la renovació de Miquel Muñoz i Samu Mora a la banqueta dels del Vallès. També el Vic Riuprimer REFO femení ha incorporat

Ester Arnaus a la coordinació i ha fet oficial la renovació del cos tècnic del primer equip, amb José Antonio Ruiz al capdavant. I al Ripollès, després de l'Abadessenc ja es coneixen els noms de qui ocuparà les banquetes del Camprodon i el Campdevàrol. Joan Carles Carnerero serà el nou entrenador del Camprodon per a la temporada 2020/21, mentre que el Campdevàrol, que fa uns dies va anunciar la baixa de Jordi Florido, entrenador dels darrers tres anys, incorpora un nou cos tècnic format per Sergi Basagaña, Jordi Blanco i Pau Font.

Albert Bou, sorprès amb la destitució

Sant Hipòlit El CP Voltregà va anunciar dissabte que no compta amb l'entrenador del primer equip femení, Albert Bou, per a la propera temporada. Una decisió per motius esportius que va sorprendre el tècnic. "Era un projecte nou, amb jugadores joves i incorporacions. Hem anat de menys a més i acabem quartes. Crec que ho hem fet bé i no m'esperava no poder continuar", diu. Tot i així, es mostra agraït per l'oportunitat i el bon tracte durant la temporada.

Roc Pujadas també fitxa pel Noia

Manlleu Tal com ja havia apuntat EL 9 NOU, Roc Pujadas ha seguit els passos d'Adrià Ballart i ha fitxat pel Noia Freixenet, "un club ideal per aprendre i per créixer i amb un projecte que fa il·lusió", assegura. El manlleuenc de 18 anys fa temps que destacava en les categories inferiors del CP Manlleu, on va assolir campionats de Catalunya i Espanya. Amb la selecció ha estat campió del món Sub-19, campió d'Europa Sub-20 i Sub-17 i subcampió europeu Sub-17. El seu germà Biel és la primera renovació del CP Manlleu 2020-2021.

Vic, sense festa major

La Comissió de Festa Major i l'Ajuntament acorden suspendre la festa major per no deixar-la sense "l'essència"

Vic

Miquel Erra

"No hi haurà festa major." Així arrencava Susagna Roura, regidora de Cultura de Vic, la roda de premsa que es va convocar dimarts per anunciar la cancel·lació de l'edició d'enguany. L'acord s'ha pres de comú acord entre la Comissió de Festa Major i l'Ajuntament, en constatar que la majoria d'actes populars no es podrien dur a terme amb les mínimes mesures de seguretat que s'exigiran els propers mesos arran del coronavirus. Com a alternativa, durant el juliol es programaran actes culturals i festius puntuals, amb aforaments controlats, però ja sense l'etiqueta de festa major.

Tot i que els últims dies s'havien avaluat diferents fórmules, com la de concentrar el programa en un cap de setmana o eliminar els actes més multitudinaris, finalment s'ha optat per suspendre-la en bloc. "La festa major és festa popular o no és", va insistir Roura. L'únic acte que hi haurà el mateix dia de Sant Miquel, el 5 de juliol, serà l'ofici solemne a la catedral, per decisió del mateix bisbe.

"No hem trobat cap esclatxa", reconeixia Roger Albert, portaveu d'una comissió creada l'any 2011, precisament per reforçar i revitalitzar el caràcter popular de les

Susagna Roura i Roger Albert, dimarts al vestíbul de l'Ajuntament, on s'exposen alguns dels elements festius

El lleó haurà d'esperar

Vic Una de les grans novetats de la festa major d'enguany havia de ser l'estrena d'un nou element d'imatgeria festiva, que s'incorporarà al seguici. Es tracta de la figura d'un lleó, que s'està construint a imatge i semblança d'un esbós de 1664, que va servir per a la construcció d'un dels lleons que van formar part de les festes populars de Vic al segle XVII. De fet, la figura del lleó va tenir presència habitual entre la imatgeria festiva de la ciutat des de 1601 fins al 1801. "No sabem quan el podrem presentar; buscarem el moment més oportú", va deixar anar Roger Albert, un dels artífexs de la localització d'aquest dibuix fa poc més d'un any. De transportar i fer

ballar aquesta figura, que tindrà unes dimensions similars a les del Bou i la Mulassa, se n'encarregarà l'Associació de Veïns del Remei. D'altra banda, properament es presentarà una web específica del seguici solemne, un element que aspira a ser reconegut Festa Tradicional d'Interès Nacional.

festes. Albert va explicar que havien estat estudiant "punt per punt" tots els actes previstos, "i cap no es podia celebrar dignament". Des de l'emblemàtic seguici fins a propostes consolidades com la Crida –que havia de donar el tret de sortida el 27 de juny–, la Cridòria, la Xurriacada o la jornada castellera "els havíem d'anar descartant tots", amb la qual cosa es desvirtuava "l'essència" de la festa major, volgutament "popular, pública i gratuïta".

Per no deixar el juliol orfe d'activitats lúdiques i culturals, l'Ajuntament oferirà una programació "esponjada", amb algun dels grups que havien de participar a la festa major, però "preferentment" amb presència d'artistes o formacions locals i comarcals. Aquests actes, que s'anunciaran properament, se celebraran en espais a l'aire lliure però acotables, com la Bassa dels Germans Maristes, va apuntar Roura.

D'altra banda, aquest divendres es farà públic el nom del guanyador del concurs per al cartell de la festa major. En total s'hi han presentat 32 treballs. La proposta guanyadora es mantindrà com el cartell de la festa major del 2021. Els responsables de la Festa Major Jove també han emès un comunicat de cancel·lació del seu programa específic a través de les xarxes socials.

Un Sant Eudald sense cotó

L'estranya festa major de Ripoll, absent d'un bon gruix de tradicions

Ripoll

Jordi Remolins

Tafanejant calaixeres de molts domicilis ripollesos és fàcil trobar-hi petites bosses de paper a l'interior de les quals hi ha cotó. Diu la creença i la tradició que aquesta fibra té capacitat guaridora, sobretot per als problemes d'orella. Antigament el cotó es beneïa passant-lo pel crani de sant Eudald, però actualment es realitza amb un acte més simple de benedicció a l'interior del monestir de Ripoll. Un cop acabat l'ofici dedicat al patró de la vila els fidels recullen la seva bosseta, més com a símbol de devoció que no pas d'otologia.

Un dels efectes col·laterals

de la festa major confinada d'enguany ha estat que els calaixos i armaris dels ripollesos no han acollit bosses de cotó per substituir les de 2019 o afegir-se a les de molts anys anteriors. La missa que es va seguir per la tele local o bé visualitzar per YouTube va concentrar dilluns a les 11 del matí un bon nombre dels fidels d'aquesta celebració religiosa davant les pantalles.

Celebrar Sant Eudald mentre a gran part del país i a tots els pobles veïns és jornada laborable ja confereix als dies de festa local un caràcter estrany. Aquest cop l'anomalia ha estat doble, després de gairebé dos mesos de vacances obligades per a moltes persones, però també

perquè diversos comerços van obrir aprofitant que la fase zero de desconfiament ja ho permetia. I perquè veure la passejada dels gegants sobre un remolc, o la gent ballant o cantant als balcons, o no haver de tancar el carrer Tallaferró per evitar que es converteixi en un sobreeixidor de miccions nocturnes, ni sentir el so dels concerts de grups musicalment poc exigibles a places del barri vell, o no poder marxar a cap platja del Mediterrani per als que defugen les concentracions festives, han estat condicionants de la nova normalitat. Només la pluja ha secundat el patró.

Dimarts al vespre, sense cap enyorança pels focs artificials que cada any s'empor-

Flors a la capelleta dedicada a sant Eudald, a la plaça del mateix nom

ten un bon pessic del presupost, desapareixia el Sant Eudald menys festiu de les

últimes vuit dècades. Sense cotó ha estat un alleujament no patir-los.

L'alcalde de Tavèrnoles i vicepresident del Consell Comarcal s'ha estrenat aquest mandat com a president d'Osona Turisme, l'ens que s'encar-

rega de promocionar el turisme de la comarca posant de bracet els sectors públic i privat. Banús analitza el present i el futur del sector a la comarca,

en un moment de crisi com l'actual. EL 9 NOU enceta aquest divendres un cicle de 'redescoberta' d'equipaments de turisme rural amb encant.

“El sector turístic d'Osona es troba davant d'una oportunitat única de mostrar l'autenticitat de la comarca”

Entrevista a Carles Banús, president d'Osona Turisme, en plena crisi pel coronavirus

Tavèrnoles

Miquel Erra

El sector turístic també ho està passant malament amb l'aturada per la crisi de la Covid-19, oi?

Sens dubte, el sector de l'hostaleria i el turisme és un dels més afectats per la pandèmia de la Covid-19. Tinguem present que des del primer dia, el 13 de març, van haver de tancar els establiments i, d'acord amb les dades de l'Observatori Socioeconòmic d'Osona, a primers de maig el sector presentava un 88% dels assalariats afectats per un ERTO.

A més, hi ha la incertesa de quan i com podran anar arrencant...

Sí, dependrà en tot moment del procés de desescalada que es vagi duent a terme. En la fase 1 els establiments de restauració podran obrir amb el 50% d'ocupació de les terrasses, i els hotels i establiments turístics també podran fer-ho, però sense utilitzar espais comuns. A partir de la fase 2 es podran utilitzar zones interiors i comunes, però en un terç de la capacitat assignada. Tot plegat es fa difícil saber quan es podrà recuperar al 100% el funcionament ordinari del sector; a més, caldrà veure la reacció dels clients a l'hora d'accedir novament als establiments.

Semblaria que la dificultat de viatjar gaire lluny a curt termini pot jugar a favor del turisme interior.

És la gran aposta que ha de fer el sector en aquests moments d'incertesa, saber atreure els potencials turistes cap a aquestes zones d'interior.

Osona sabrà aprofitar aquesta oportunitat?

La comarca està preparada per fer-ho. L'oferta turística d'Osona presenta un ventall prou ampli com per satisfer moltes de les expectatives dels turistes catalans. En aquest sentit, crec que el sector turístic d'Osona es troba

Carles Banús, aquest dimarts a Tavèrnoles, amb l'església romànica de Sant Esteve al darrere

davant una oportunitat única de mostrar l'autenticitat de la nostra comarca.

A Osona el turisme encara té poc pes específic dins l'economia local?

Malauradament, l'impacte econòmic que suposa el turisme per Osona no és massa representatiu, d'aquí la importància d'Osona Turisme per crear sinergies entre el sector, ampliar possibles ofertes combinades i créixer en representativitat econòmica global de comarca.

Osona Turisme, que es va reformular l'any 2012, és un ens que aplega tant el sector públic com el privat. És clau, aquesta col·laboració per reforçar aquest àmbit?

Des d'Osona Turisme apostem per dos factors clau a l'hora de definir les diferents accions. El primer factor és la cooperació entre els diferents agents públics, i això ho hem aconseguit ja que el 95% dels municipis formen part de l'ens. I el segon factor seria una estreta col·

laboració público-privada. Aquí he de dir que ens està costant més consolidar-ho.

O sigui que encara hi ha poca implicació del sector privat?

Més que la manca d'implicació, crec que al sector privat a la comarca li està costant associar-se entre ells per ser encara més competitiu. Des d'Osona Turisme necessitem que el sector privat s'involucri d'una manera gremial, essent participants des d'un primer moment en la

presa de decisions en l'àmbit turístic a Osona i així ajudin a prioritzar les diferents actuacions que es promouran des d'Osona Turisme.

Ha faltat, en general, visió comarcal del turisme?

Precisament Osona Turisme reformula la seva essència arran del desmantellament dels diferents consorcis de promoció turística. Ha estat la manera de poder visualitzar Osona en l'àmbit turístic d'una manera més holística, on la totalitat de la comarca suma i amplifica cadascuna de les diferents especificitats dels territoris que la componen.

Com es podria ser més competitiu?

Des d'Osona Turisme s'ha encarregat un pla de màrqueting turístic de la comarca on, entre d'altres coses,

“Cal atreure els potencials turistes cap a les zones d'interior”

s'analitzen quines fortaleeses presenta l'actual model i quins aspectes cal incorporar per ser més competitiu.

Citi alguna fortalesa.

Per exemple, ens trobem que la comarca presenta un molt bon posicionament estratègic, ben connectada, a pocs quilòmetres de Barcelona i amb Vic com a important pol d'atracció, així com una reconeguda notorietat pel que fa a la seva gastronomia i producció local.

I alguna debilitat?

Del pla de màrqueting se'n desprèn que caldria una major segmentació de l'oferta turística de la comarca i poder propiciar que l'oferta privada d'allotjament actués com un autèntic motor turístic d'Osona.

A quin model de turisme ha d'aspirar Osona?

Personalment crec que Osona ha de promoure accions encaminades a potenciar un turisme de qualitat, un turisme sostenible i un turisme innovador. Qualitat, sostenibilitat i innovació són els valors que han de vertebrar el turisme de la comarca i posar en rellevància aquells aspectes que fan d'Osona una comarca autèntica.

El sector del turisme rural ha de ser un dels emblemes d'una comarca que té entre els seus atractius el paisatge i les arrels pageses?

(Passa a la pàgina 39)

TURISME RURAL AMB ENCANT (1)

De traginers a turistes

Mas la Serra, de Pruit, a tocar l'antic camí ral de Vic a Olot, ofereix des de 2005 un doble model d'allotjament rural

Rupit i Pruit

Miquel Erra

Situada a peus d'un dels trams més autèntics de l'antic camí ral de Vic a Olot –la històrica via medieval d'enllaç entre Osona i la Garrotxa– no és estrany que a la masia de la Serra, a Pruit, s'hi haguessin hostatjat, fa anys i panys, traginers i passavolants que hi trobaven llit i un plat a taula quan l'antic Hostal del Grau i l'Hostalot eren plens. Són els antecedents *hospitalaris* del que avui ha esdevingut un dels allotjaments de turisme rural amb encant del Collsacabra.

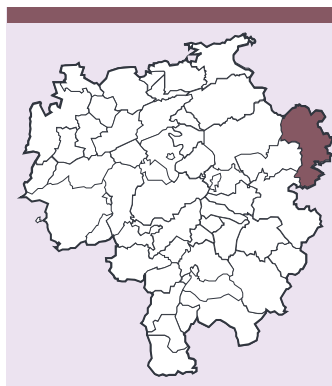
Ja fa 15 anys que Mas la Serra es va obrir al turisme, els últims 10 de la mà d'Emilià Comerma i Bet Casacuberta, que l'han convertit en el seu "model de vida". La masia, documentada des de segle XIII però que pren l'actual estructura a partir del XVI, s'ha dedicat sempre a la ramaderia ovina i l'agricultura de farratges, fet que li confereix un entorn d'autenticitat. Una autenticitat que el nou propietari va saber preservar amb la profunda reforma que li va fer el 2005.

D'aquella reforma va sortir el que avui ha esdevingut "la joia de la corona" de les estances, descriu Comerma.

Una gran sala menjador que ocupa l'antiga pallissa i cobert del bestiar. La grandària de l'espai va permetre habilitar un alçat on avui pengen dues de les set habitacions, amb capacitat total per a 14 persones. A més d'aquest espai, anomenat La Masia, l'equipament ofereix una segona opció, La Masoveria. Es tracta de l'antic

Una imatge general del mas i la seva masoveria, enmig de l'entorn de natura que ofereix el Collsacabra

SITUACIÓ

Rupit i Pruit

CAPACITAT

14 + 9 persones

EL RACÓ

La singular sala d'estar de l'estança principal

UNA PROPOSTA D'OSONA TURISME A RUPIT I PRUIT

Rupit en un joc

Rupit i Pruit Rupit, un dels municipis de la xarxa Pobles amb Encant de l'Agència Catalana de Turisme, és una de les visites imprescindibles d'Osona. Per conèixe'l en profunditat proposem un joc de pistes per fer en família que, acompanyats per en Rupes, ens permet descobrir els secrets amagats de Rupit d'una forma divertida. El joc es pot recollir a l'Oficina de Turisme de Rupit o descarregar-se de la web de l'Ajuntament. Més informació a <www.rupitpruit.cat/turisme.html>.

habitatge dels masovers i de les corts, reconvertits en casa independent, ideal per a grups i famílies amb canalla, amb tres habitacions i cabuda per a 9 persones més.

Tot i que quan Comerma i Casacuberta ho van agafar, el 2010, el país estava immers en la greu crisi econòmica destapada dos anys abans, la parella es mostra satisfeta de

com els han anat les coses. "Hem viscut un creixement exponencial", explica Comerma. "Aquesta havia de ser la nostra millor primavera", abans que la situació provocada pel coronavirus "ho parés tot". Amb tot, mira de ser optimista. "Tenim moltes esperances en la reactivació del turisme interior". L'objectiu és reobrir tot just es

decreti la fase 1 del desconfiament, previsiblement la setmana que ve, a proposta de la Generalitat. Ho faran reforçant totes les mesures d'higiene prescrites pel sector i eliminant, per exemple, els bufets lliures. "Cada habitació tindrà el seu esmorzar".

Més enllà de les comoditats interiors –amb servei d'esmorzar i de sopar opci-

onals–, Mas la Serra brinda la possibilitat de descobrir "una de les bandes més desconegudes del terme municipal". I com a exemple, llança una proposta: pujar fins a l'ermita de Sant Miquel de Castelló, enlairada sobre un contrafort de la serra dels Llancers, des d'on observar una panoràmica excepcional de la Vall d'en Bas i el Pirineu.

(Ve de la pàgina 38)

En els seus orígens el turisme rural, també conegut com a agroturisme, tenia una doble funció: acollir turistes a les cases de pagès i permetre uns ingressos complementaris a les famílies que compaginaven l'activitat agrícola amb la turística. Avui en dia la situació ha canviat dràsticament i el turisme rural ha hagut de professionalitzar-se obligant-se a assolir uns nivells de serveis i comoditats similars als d'altres activitats d'allotjament. Segurament el canvi de paradigma que s'acabarà establint després de superar

la situació de la Covid-19 ajudarà a revalorar els paisatges i els encants dels territoris que es representen des del

"Osona ha de promoure un turisme de qualitat"

turisme rural d'Osona.

En aquests moments hi ha, com a gran projecte comarcal a desplegar, l'"Osona: paisatge, tradició i cultura", que va rebre 1 milió d'euros dels Feder. Quina previsió hi ha per

desplegar-lo? Se'n veuran alterats els terminis amb la crisi del coronavirus?

El projecte "Osona: paisatge, tradició i cultura" agrupa 14 municipis de la comarca en quatre línies d'actuació diferenciades: una xarxa de miradors, una mostra d'art urbà, l'activitat de *triescape* (que combina *geocatching*, gimcana i *escape room*) i els centres d'interpretació. A banda d'haver pogut agrupar diferents iniciatives municipals, la rellevància del projecte és que aquest suposarà una inversió de més de 2,5 milions d'euros per la comarca, amb aportacions dels fons europeus Feder (1,1 milions

d'euros) i del Pla de Foment de Turisme de la Generalitat (400.000 euros). La previsió és que el projecte quedi com-

"El turisme rural contribueix a revaloritzar els paisatges"

pletament desplegat a finals del 2021, tot i que caldrà veure si hi haurà possibilitats de pròrroga per l'aturada provocada per la crisi del coronavirus.

De quin projecte impulsats per Osona Turisme

aquests últims anys es mostra més satisfet?

Dels projectes executats potser m'agrada destacar el d'"Osona, Territori Camper", que ha permès adaptar diversos espais públics en 12 municipis per poder-hi pernoctar amb autocaravanes. Per una banda, perquè és un projecte que ha aconseguit que municipis tan diferents com podrien ser Vic i Vilanova de Sau executessin una mateixa actuació turística; i per altra banda, perquè és un projecte que continua viu ja que la resta de municipis poden anar-s'hi sumant a mesura que s'adeqüin nous espais.

ESPECIAL GES BISAURA

Un segle de cooperativisme

La Cooperativa l'Amistat de Montesquiu commemora el centenari de la seva obertura

Montesquiu

Guillem Rico

Una pujada del preu dels productes de primera necessitat l'any 1919, que va generar una revolta, va ser el detonant perquè l'any 1920 un grup de 25 treballadors del Carbur de Baix decidissin, en una trobada a la font de la Codineta, fundar una societat per poder adquirir queviures a un preu més econòmic. Així, el 20 d'abril naixia la Cooperativa l'Amistat a Montesquiu, que 100 anys després continua la seva activitat. Joan i Elisabet Freixer, Aida i Pere Viñas i Enric Blasco, membres de la junta actual, expliquen que va començar perquè "eren èpoques dolentes, de passar gana", i com diu l'autor del llibre que recull la història de la cooperativa, José Antonio Molina, "les mesures laborals es van endurir amb salaris congelats".

La cooperativa va començar en uns baixos de lloguer d'un edifici de la carretera de Ribes, primer obrint només dos dies a la setmana, el dissabte i el diumenge, i cap al 1928 es traslladava al nou edifici propi que es va construir a la perllongació de la travessera de l'Església, on és actualment. Amb el temps van passar a obrir tota la setmana i fins i tot van arribar a establir la seva pròpia moneda i unes cartilles de consum on es registraven les adquisicions i aportacions que feia cada soci. També es va aixecar un pis a dalt de la botiga amb un cafè i una sala de ball. Allà li donaven un aire més cultural, on es feien

Joan i Elisabet Freixer, dos dels membres de la junta, aquest dimarts a l'entrada de la cooperativa

Imatges antigues dels inicis de la cooperativa. El taulell de la foto de l'esquerra encara es conserva

representacions culturals per les festes del poble i celebracions. Amb els anys l'edifici va tenir diverses ampliacions i reformes, com la de la dècada dels 50 en què es va reformar la botiga o cap al 1960 quan es va construir una pista de ball a planta baixa, ja que, segons Molina, patien que no poguessin cedir les

bigues quan hi havia molta gent a dalt ballant. Més tard l'entitat es va endeutar i, com recull Molina, això va fer que el 50è aniversari "no es va poder celebrar amb l'ostentació volguda".

I de fet, el centenari, coincidint amb l'estat d'alarma i el confinament a causa del coronavirus, també es com-

memora de forma discreta. Des de la junta, comenten, han fet bosses per recordar l'efemèride i uns tríptics en què recorden la història i l'arrelament de la cooperativa al poble. Actualment, l'entitat té un centenar de socis, una xifra que "fluctua segons l'època", però que es va mantenint. Ara l'activitat

principal és la botiga, on hi ha de tot. Hi ha productes d'alimentació de tot tipus, carn i embotits, congelats o fruita i verdures fresques, fins a productes de merceria o roba. Com apunta Freixa, si hi ha algun client que demana un producte i no el tenen, "el busquem".

La cooperativa és una de les tres botigues d'alimentació que hi ha al poble –dues de comestibles i una carnisseria–. Aquests dies de confinament, però, hi ha molts veïns que habitualment van a supermercats de municipis del voltant que els han descobert. Des de la junta asse-

"Durant els dies de confinament gairebé hem duplicat les vendes"

Treballen amb l'Ajuntament per recuperar la sala polivalent com a espai cultural

guren que "ha augmentat molt la venda, gairebé hem duplicat les vendes" i això ha fet que haguessin de proveir més productes i més sovint. "Ens ha servit per donar-nos a conèixer" per a veïns que fins ara no hi havien anat mai, "en ser cooperativa alguns pensaven que només era per als socis" i "pot venir tothom", comenten. Com a mesura per frenar la pandèmia aquests dies només hi poden haver tres persones dins de la botiga –el mateix que el nombre de treballadores que tenen– i la resta

bardolet
MOBLES FETS A MIDA

MOBILIARI
SOFÀS
MATALASSOS
DECORACIÓ
INTERIORISME

C/Bisbe Morgades, 14 · Tel. 93 380 36 24 · Vic
Carrer Nou, 44 · Tel. 93 859 06 20 · Torelló

Novetats en sofàs

a partir de dilluns, obrim matí i tarda!

#joemquedoacasa
#aramesquemai
#estemaltecostat

www.moblesbardolet.com

L'any 1928 van construir l'edifici a la travessera de l'Església

“s’espera a fora, complint el distanciament social”. Com a molts establiments comercials d’arreu, alguns dies s’han esgotat productes a causa de l’alta demanda i costava de trobar-ne per proveir. Com en altres llocs es va esgotar la farina, per la qual cosa van optar per comprar sacs industrials i fer bosses a granel. També s’acabava el sucre o el llevat, coincidint amb els dies en què probablement els veïns feien mones de Pasqua. Com a curiositat, s’hi van esgotar les pipes, les crispetes o el pa de motlle i fins i tot els ciris, que van estar dies sense tenir-ne un cop es van esgotar. Aquests dies també han portat menjar a domicili, un servei que fan habitualment per posar facilitats a la gent gran, en un municipi amb una població envellida.

A banda de la botiga, la Cooperativa l’Amistat manté la part d’ajuda social. “Antigament quan a un soci se li moria un familiar la cooperativa ajudava a pagar

l’enterrament”, comenten. Això encara es fa i cada família paga 6 euros en cada defunció. També tenen places d’aparcament al mateix edifici, una activitat que van començar a fer per donar ús a terrenys que havien adquirit antigament i com a nova forma d’ingressos perquè el negoci pogués funcionar.

Del poble molts recorden l’activitat cultural que es feia a la cooperativa. Ara, expliquen des de la junta, l’antic bar i la sala polivalent del primer pis estan en desús i el pas dels anys s’hi nota. Actualment estan en converses amb l’Ajuntament per fer una cessió temporal de l’edifici, que és dels socis, per poder reformar-lo i guanyar de nou un espai cultural pel poble.

Els cooperativistes consideren que aquests dies s’ha posat en valor el comerç de proximitat, i si un cop es normalitza la situació dels clients “es queden almenys el 80% ja hi haurem guanyat”, ja que amb l’obertura de grans centres comercials les dècades dels 70 i 80 va anar a la baixa. En un sector que “ja costa tirar en el dia a dia”, aquesta crisi potser haurà estat una oportunitat. Als cooperativistes, de ganes de tirar endavant 100 anys més no els en falten.

Només faran la presentació del llibre al novembre

Ajornen per a l’any vinent la celebració dels 125 anys de la colònia de Borgonya

Borgonya

G.R.

La celebració dels 125 anys de la colònia de Borgonya s’ajornarà un any. Aquesta setmana la comissió que s’encarrega de l’organització dels actes de l’efemèride ha decidit posposar totes les activitats programades per l’estat d’alarma causat pel coronavirus. A través d’un comunicat asseguren que “ha estat una decisió difícil i dolorosa, ja que s’han esmerçat molts esforços en l’elaboració de tots els actes”, però han considerat que era millor esperar un any per poder portar-los a terme tal com havien previst.

Tot i això, consideren que d’alguna manera “s’ha de fer present aquest any tan significatiu”, i al mes de novembre es publicarà el llibre *Borgonya desapareguda*, de Jordi Grané.

D’altra banda, el darrer ple municipal va aprovar sol·licitar al Consell Comarcal d’Osona declarar alguns immobles de la colònia que encara no ho estaven considerats com a Bé Cultural d’Interès Local (BCIL). Segons l’alcalde, Èric Sibina, amb això es pretén “homogeneïtzar tot el grau de protecció” de la colònia que ja està considerada, com a conjunt, Bé Cultural d’Interès Nacional (BCIN).

L'olla
rostitoria
menjar per endur
C. Núria, 103
(al costat del centre cívic)
Tel. 93 850 51 11 - Torelló

**Fisioteràpia • Nutrició
Psicologia • Podologia**
Estudis biomecànics • Classes dirigides
659 72 39 38
C. Vilamitjana, 39
Sant Vicenç de Torelló

VINE A SOPAR A LA LLIBRERIA
A PARTIR D'ARA
TOTS ELS
DIVENDRES I DISSABTES
SOPARS DE GRUP
PER ENCÀRREC
MÍNIM 10 PERSONES
LA LLIBRERIA
llibres, primers i llibres a regala
C. SANT BOI, 6 · MONTESQUIU
RESERVA LA TEVA TAULA AL 636 666 620

**federòptics
Francolí**

OBRIM!

Tornem amb més ganes i il·lusió que mai en el nostre horari habitual

Matins de 9:00 a 13:00
Tardes de 16:30 a 20:00
Dissabtes de 9:30 a 13:00

Seguim un protocol d’actuació i mesures higièniques per garantir la seguretat a l’òptica. Consulta’l a la web o a les xarxes socials.

Tenim moltes ganes de tornar-vos a veure!

Federòptics Francolí
Pont, 30 - 08570 Torelló
Telèfon 93 859 19 37 - WhatsApp 611 44 58 75
www.federopticsfrancoli.net
Instagram. @federopticsfrancoli - Facebook. opticafrancoli

Roba. Toni Codina

Vent. Joan Francolí

Vaixelles. Josep Portell

Eines amb motor. Joan Pujol

Comiat. Xevi Costa

Més de 600 fotos des de casa per superar el confinament

L'Agrupació fotogràfica de Torelló ha ideat un repte diari per continuar exercitant l'enginy

Torelló

Arnau Jaumira

Un repte cada setmana fins a arribar a més de 600 fotografies. És el que han fet des de l'Agrupació fotogràfica de Torelló durant el confinament. "Habitualment ens trobem cada divendres i quan va començar el confinament vam pensar en idees per fer sense tenir contacte directe", explica Toni Codina, membre de l'entitat.

Al final es van decantar pel que han anomenat #fotoconfinament, en el qual cada

membre del grup havia de fer una fotografia diària d'un tema concret i que tingués a veure amb el confinament a casa.

Fruita, rellotges, escales, vistes des de la finestra, llibres, miralls, eines amb motor, cotxes o bricolatge són algunes de les categories que han anat explorant des del 18 de març, quan van decidir començar. Amb el confinament havien d'afinar l'enginy.

Durant gairebé un mes "entre 13 i 15 persones cada dia" participaven al repte

diari, que es va acabar obrint també "a coneguts de l'agrupació que s'hi van interessar", explica Codina. Cada nit, les fotografies de cada tema es penjaven al compte d'Instagram de l'agrupació: @torellofoto. Amb la iniciativa "volíem obligar-nos a fer una activitat diària de fotografia. Ja que no podíem sortir, doncs tenir una vàlvula escapatòria".

Al final han publicat prop de 650 fotografies. Dimarts passat van posar punt final al repte amb el tema del comiat. "Ara que ja es pot sortir

més al carrer, vam pensar que ja no tenia tant sentit", afegeix Codina.

Tot i això, la iniciativa pot tenir continuïtat. Cada any l'Agrupació fotogràfica de Torelló organitza el Fotoclip, una activitat que forma part de la festa major de Torelló en la qual es fa algun muntatge audiovisual a partir de fotografies. Com que habitualment es projecta al Teatre Cirvianum, "no tenim gens clar que es pugui fer i el tema que estàvem treballant ha quedat del tot aparcat", explica Codina. El que ara es

plantegen és fer servir les fotos del confinament per substituir aquesta activitat. "Hem de veure si en fem una exposició o un muntatge i el pengem al YouTube, ja ho anirem veient", explica.

El confinament no ha paralitzat l'Agrupació fotogràfica de Torelló, que actualment té uns 17 participants setmanalment. A banda de preparar el Fotoclip, els fotògrafs de l'entitat es reuneixen un cop per setmana per comentar fotografies que han fet o per posar en comú projectes i idees sobre fotografies.

El confinament també els ha impedit portar una exposició a Manlleu relacionada amb poemes. "Havíem preparat unes *tankes* en les quals s'acompanyen poemes breus amb fotografies", explica Codina.

Amb el desconfinament en marxa, els fotògrafs tornen a ampliar horitzons.

@codina
rellotgeria
Joleria

C. Pont, 31
08570 Torelló
Tel. 93 859 07 46

www.joieriacodina.com

80è
Aniversari

TOMMY HILFIGER

MAS LA TORRE
Espai rural, lúdic i privat

Serveis

Cuina · Pàrquing · Organització de festes

Esdeveniments i celebracions

C. Montserrat, 79 - Sant Vicenç de Torelló - Barcelona

Tel. 93 859 09 71 - 639 24 41 52

www.maslatorre.cat - info@maslatorre.cat

Fes
El teu futur
comença
aquí!

Matrícula Oberta

www.fes.cat | T. 972 70 11 31 | info@fes.cat

TECHCAMPUS

Preparem els professionals que donaran resposta a les necessitats de la indústria del futur.
Oferta formativa entorn de la tecnologia i la Indústria 4.0

- CFGS EN ROBÒTICA, AUTOMATITZACIÓ I MECATRÒNICA
- CFGS EN DISSENY I PROGRAMACIÓ EN FABRICACIÓ AVANÇADA

FORMACIÓ DUAL
CONTRACTE REMUNERAT
ESTUDIA I TREBALLA

100% INSERCIÓ
LABORAL

ACCÉS DIRECTE
GRAU UNIVERSITARI

ALLOTJAMENT PER
ESTUDIANTS

CENTRE PREPARADOR
CAMBRIDGE SCHOOL

GRUPS REDUÏTS
ASSESSORAMENT
PERSONALITZAT

PRÀCTIQUES EN EMPRESES
INTERNACIONALS

PART DELS ESTUDIS
FINANÇATS PER LA
FUNDACIÓ

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

AAC RD

Cambridge English
Exam Preparation Centre

Erasmus+

Naixements

Sandra Kwarteng Asoma. Vic

Oriol Mendez Platero. Les Masies de Voltregà

Atzel Sánchez Burgès. Vic

Marian El Yaakouki. Vic

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Santoral

Divendres, 15

Sant Isidre

Sol: ↑ 06.32 ↓ 21.05

Dissabte, 16

Sant Honorat

Sol: ↑ 06.31 ↓ 21.06

Diumenge, 17

Sant Pasqual Bailon

Sol: ↑ 06.30 ↓ 21.07

Dilluns, 18

Sant Fèlix

Sol: ↑ 06.29 ↓ 21.08

Dimarts, 19

Santa Ciríaca

Sol: ↑ 06.28 ↓ 21.09

Dimecres, 20

Sant Bernardí

Sol: ↑ 06.27 ↓ 21.10

Dijous, 21

Santa Virgínia

Sol: ↑ 06.26 ↓ 21.11

Quirzet l'homenet

Defuncions

Elena Oliva Pulin. 87 anys. Vic

Josep Torra Orra. 84 anys. Manlleu/Vic

Carmen Tamargo Rodríguez. 89 anys. Vic

Roser Miralles Francisco. 77 anys. Vic

Lluís Padrós Ciuró. 91 anys. Vic

Consol Alibés Rierola. 97 anys. Vic

Rosa Gelis Baro. 87 anys. Sant Julià de Vilatorrada

Francisco Calderón Ruiz. 82 anys. Vic

Carmen Luna Luengo. 75 anys. Vic

Carmen Estevez Juarez. 95 anys. Manlleu/Vic

Antonio Sosa Belmonte. 88 anys. Vic

Manela Roca Morató. 92 anys. L'Esquirol/Manlleu

Joan Palau Almató. 91 anys. Vic

Dolors Olmos Torrella. 83 anys. Roda de Ter/Vic

Pilar Caralt Costa. 94 anys. Vic

Rogelio Mata Bello. 84 anys. Manlleu/Sant Hipòlit de Voltregà

Josep Nogué Barniol. 84 anys. Vic

Feliciana Santano Santano. 88 anys. Vic/Ripoll

Vicente Sánchez Salamanca. 89 anys. Vic

Àngel Vilardebó Argemí. 91 anys. Vic/Centelles

Gladys Susana Rodriguez Silveira. 71 anys. Moià/Vic

Alejandra Ortega Garrote. 88 anys. Vic

Manuela Serrano Siles. 69 anys. Vic

Rosa Paracolls Collell. 92 anys. Vic/Santa Eugènia de Berga

Núria Cutiller Castañer. 83 anys. Taradell/Vic

Pilar Selva Basora. 86 anys. Hostalets de Balenyà

Carme Mascaró Cabanas. 95 anys. Montesquiu

Juan Sancho Carbonell. 74 anys. Sant Pere de Torelló

Rosa Elena Arcila Sabogal. 87 anys. Torelló

Josep Marginedas Camprubí. 93 anys. Borgonyà

Montserrat Soler Font. 99 anys. Montesquiu

Àlvar Ausiró Caballeria. 73 anys. Sant Pere de Torelló

Rogelio Mata Bello. 84 anys. Sant Hipòlit de Voltregà

Elena Romera Navarro. 62 anys. Torelló

Rosa Rubio Bonfill. 73 anys. Ripoll

Montserrat Lluch Sans. 76 anys. Ogassa

Enriqueta Giménez González. 86 anys. Ripoll

Carme Manaut Font. 86 anys. Mataró/Campdevàrol

Joan Dordas Riu. 65 anys. Campelles

Maria Tubau Coma. 90 anys. Ripoll

Francesc Gimeno Murga. 67 anys. Ripoll

Mari Ángeles Córdoba Zorilla. 56 anys. Ripoll

Ramon Mas Rovira. 98 anys. Berga/Orià

Farmàcies

Vic

+ALIBERCH

Rda. Camprodon, 36 | dia 15

+BARNOLAS

Rbla. del Carmen, 37 | dia 16

+TERRICABRAS

C. Dr. Candi Bayés, 60 | dia 17

Roda de Ter

+CONSTANÇÓ

C. Sant Josep, 1 | dies 15 i 16 matí

+TORRENT

Pl. Major, 7 | dia 16 tarda

St. Quirze de Besora

+BESORA, SCP

C. del Pont, 45 | dies 15 i 16

Tona

+FABRÉ

C. Barcelona, 2 | dies 15, 16 i 17

Torelló

+PRAT

C. del Pont, 17 | dia 15

+BARDOLET

C. Canigó, 72 | dies 16 i 17

Manlleu

+ROSELL

C. Montseny, 71 | dia 15

+PIUS CORNELLAS

Ctra. Olot, 61 | dies 16 i 17

Olost

+LÓPEZ

Pg. Dr. Lleopart, 4 | dies 16 i 17 tarda

Prats de Lluçanès

+VIVER

C. Major, 35 | dies 15 i 17 matí

Ripoll

+RIERA

C. Tarragona, 12 | dia 15

+ROCA

Ctra. Barcelona, 38 | dies 16 i 17

Sant Joan de les Abadesses

+SUNYER

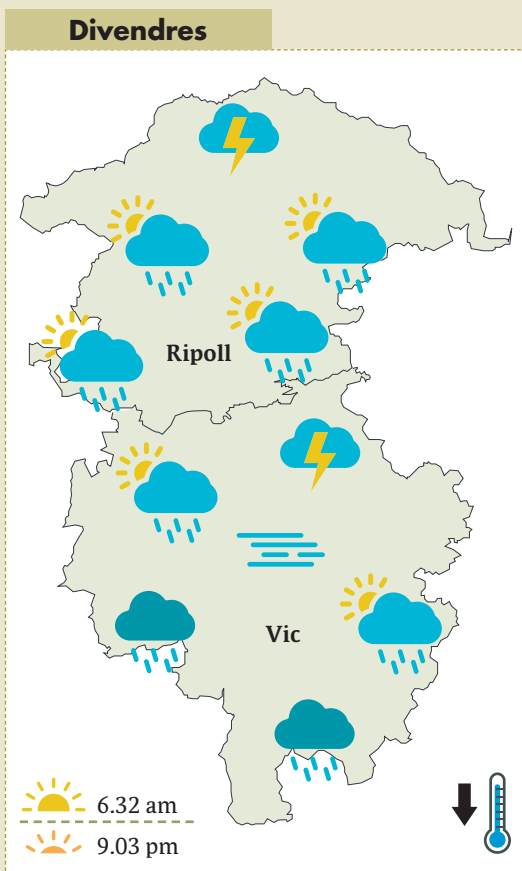
C. Pere Rovira, 14 | dies 15, 16 i 17

EL TEMPS

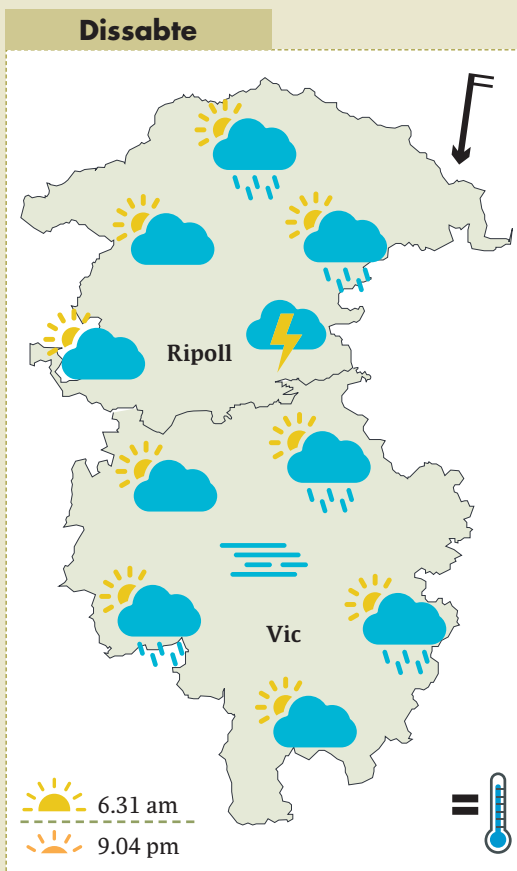
Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

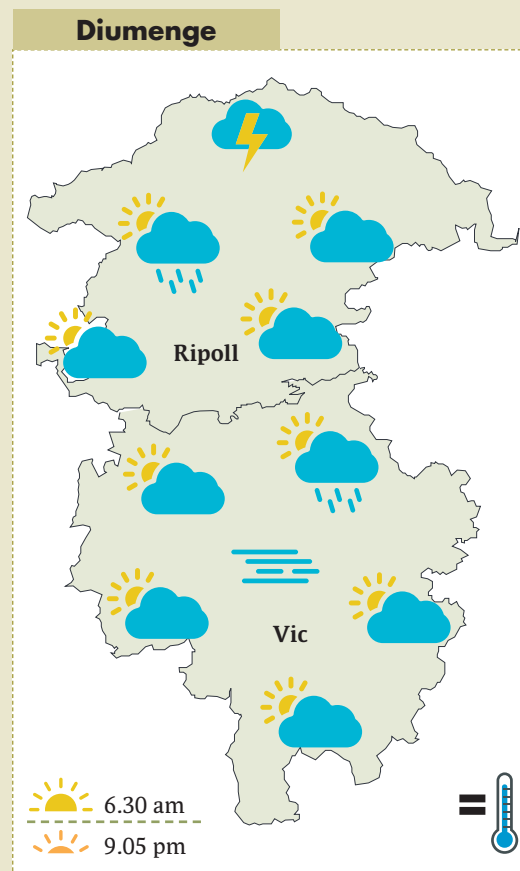
- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Neu
- Vent

Previsió divendres
Tal com diu la dita popular, *pel maig cada dia un raig*. Aquest divendres ens continuarà afectant la pertorbació que tenim sobre la península, a més d'una entrada d'aire fred en alçada. Tot això farà que es formin nuvolades que deixaran ruixats intermitents i que provocaran alguna tempesta, sobretot a la tarda.

Previsió dissabte
Dissabte amb bancs de boires a les fondalades fins a mig matí. Domini del sol fins a primera hora de la tarda. La tarda vespre serà més complicada, amb ruixats dispersos irregulars que localment podrien anar acompanyats de tempesta. Les temperatures es mantindran o podran pujar lleugerament les mínimes.

Previsió diumenge
Continuaran els bancs de boires al matí als llocs de sempre. La resta del dia, amb estones de sol. A la tarda es pot complicar, amb restes d'aire fred que faran créixer nuvolades que podrien deixar algun ruixat. Les temperatures màximes pujaran un grau. El vent girarà al sud-oest, flux. La setmana que ve, temps més estable i temperatures pujant.

... aquesta setmana

Població	Temperatures				Pluja Litres
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	
Alpens	12-Maig	7,2	07-Maig	24,3	55
Els Munts Guillerries	10-Maig	8,8	07-Maig	23,0	14,4
L'Esquirol	12-Maig	8,1	07-Maig	24,5	20
Manlleu	12-Maig	8,1	07-Maig	27,4	25,8
Planoles	12-Maig	4,8	08-Maig	22,5	67
Ripoll	09-Maig	8,1	07-Maig	25,7	48,6
St.Pau de Segúries	09-Maig	5,4	08-Maig	23,4	50,5
St.Quirze de Besora	12-Maig	7,6	07-Maig	25,9	36
Sentfores	12-Maig	6,9	07-Maig	27,1	23,4
Taradell	12-Maig	8,1	07-Maig	27,0	28,4
Ulldeter	10-Maig	-0,2	08-Maig	11,1	107,8
Vic	12-Maig	6,9	07-Maig	26,0	19,2
Vidrà	12-Maig	6,8	07-Maig	22,2	55,4

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

CARME MOLIST

JOSEP M. COSTA

KIHEL RISQUEZ

EMILI VILAMALA

EL 9 FM 92.8
La ràdio d'Osona

ferSalut
La medicina al seu centre de salut

ALIMENTACIÓ I ANTICOAGULANTS ORALS

Els anticoagulants orals (Sintrom, Aldocumar) són medicaments que fan que la sang trigui més temps a coagular, per tal d'evitar la trombosi i/o embòlia. El contingut en vitamina K de la vostra dieta pot interferir en l'eficàcia del tractament, afavorint tant en un excés com en un defecte.

La importància de la dieta

En el tractament anticoagulant, petits canvis en la medicació poden ocasionar grans variacions en el seu efecte. Per aquest motiu, periòdicament s'ha de mesurar l'efecte del tractament sobre la coagulació mitjançant una anàlisi de sang. Cada persona rep una dosi individualitzada per a les seves necessitats, la qual s'ajusta per mantenir el temps de coagulació dins de l'interval adequat. Per tant, prendre una major o menor quantitat de medicament no significa estar més o menys malalt, ja que cada pacient necessita una dosi personalitzada.

Els anticoagulants orals interaccionen amb altres medicaments i amb plantes medicinals, fins i tot amb la vostra dieta. Si preneu aquest medicament, heu de saber que hi ha aliments que també alteren el resultat de l'anticoagulant. En general, són aquells aliments de fulla verda, que són rics en vitamina K. No vol dir que no es puguin menjar aliments de fulla verda, el que s'ha de vigilar és de no fer canvis bruscos en la dieta.

Aliments amb vitamina K

La major part de la vitamina K procedeix dels aliments d'origen vegetal, especialment hortalisses de color groc fosc o verdures de fulla verda com els espinacs, el bròquil, la col, l'enciam romana, les endívies, la col arrossada, la remolatxa, els espàrrecs i algunes classes de soja fermentada. Aquests aliments no estan prohibits però s'han de controlar en la dieta. Es recomana prendre dues racions de verdures i hortalisses diàries (preferentment una d'elles crues).

Quines recomanacions dietètiques hem de seguir?

S'ha de seguir una dieta equilibrada i variada. Consumiu oli d'oliva, però estigueu segurs que és oli d'oliva verge. No s'han de fer canvis bruscos del tipus de dieta, és a dir, mantenir un consum regular i variat de tots els aliments. En el cas de seguir o d'iniciar algun règim vegetarià, hipocalòric d'aprimament, diabètic o d'altre tipus, cal comunicar-ho al vostre professional sanitari. Recordeu que una font molt important de vitamina K és la presa de suplementes de vitamines, de "productes naturals" o d'herboristeria. No oblideu comentar al metge tot el que preneu. En alguns casos pot ser la causa que no hi hagi un control adequat.

F ANÀLISIS CLÍNQUES
LABORATORI DR. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances
e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es

Horari: Diari de 8 a 15 i de 16 a 18 h.
Dissabtes de 9 a 13 h.
Tel. 93 885 08 08 - C. Morgades, 23, baixos - Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet
Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

• Cirurgia pròtesi genoll i maluc • Artroscòpia genoll, espatlla i turmell • Ortopèdia infantil •

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clínica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

Laboratoris Eurax
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

ANÀLISIS CLÍNQUES
Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

DR. J. FOLCH
METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

osonament
serveis integrats de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

Dr. Oriol Parés
ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estètica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

comas
Optica i Ortopèdia Des de 1904

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55
Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22
C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

PODOLOGIA:

Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL

Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

UROLOGIA

J. Dinarès i Prat
Metge-Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida

FecunMed

Consultor Bayès
Plaça de la Catedral, 9 - Vic

OFTALMOLOGIA

Dr. RAFART ARUMÍ

• OFTALMOLOGIA GENERAL
• CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Bayès consultori
Centre mèdic Vic

ESPECIALISTES

Plaça Catedral, 9 - VIC
Tel. 93 889 22 29

MEDICINA DE CAPÇALERA

- Dra. A. Ramos
- Dra. C. Álvarez
- Dra. S. Martínez de Arenzana
- Dr. V. Canal

ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA
Pressió arterial, injeccions, etc.

REVISIONS GENERALS

PROVES COMPLEMENTÀRIES

- ENDOSCÒPIA amb anestèsia
- Dr. R. Barniol
- ECOGRAFIA
- Ecocardiografia doppler
- Ecografia general, ginecològica 4D
- Transrectal, Transvaginal Ginecològica
- Abdominal
- Troncs supraabdominals
- PROVES D'ESFORÇ
- HOLTER E.C.G.
- HOLTER PRESSIÓ (MAPA)
- DENSITOMETRIA
- URODINAMIA
- CISTOSCÒPIES/ HISTEROSCÒPIES
- RADIOGRAFIES
- AMNIOCENTESIS

Cardiologia Prof. A. Bayès de Luna, Prof. T. Bayès Genis, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina
Dr. F. Rosés
Cardiologia pediàtrica Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol
Medicina interna i geriatría Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayès
Neurologia Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez
Reumatologia Dr. R. Barniol
Aparell digestiu Dr. E. Batiste-Alentorn
Oncologia Dr. I. Saigü
Endocrinologia Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal
Dermatologia Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana
Dermatoestètica Dra. J. del Río, Dra. M. Aubareda
Psiquiatria Dr. P. Tàpias
Psiquiatria infantil i juvenil Dra. A. Sala
Al·lèrgia-immunologia clínica Dra. A. López
Al·lèrgia pediàtrica Dra. A. López
Pediatría Dra. P. Domènech, Dra. A. López
Ginecologia i Obstetrícia Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau
Ginecologia i reproducció assistida Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia
Urologia Dr. J. Fernández-Zuazu
Angiologia i cirurgia vascular Dr. O. Parés
Otorrinolaringologia Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí
Oftalmologia Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill
Oftalmologia infantil Dra. M. Vidal
Traumatologia Dr. L. Guillaumet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori
Pneumologia Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra
Cirurgia general Dr. J. Molinas
Cirurgia oral i maxil·lofacial Dr. C. Bassas
Cirurgia estètica i reparadora Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma
Clínica del dolor Dra. M. Jiménez
Psicogeriatría Dr. F. Escabia
Medicina de família Dr. J. Fontarnau
Medicina del son Dra. Ester Tió
Anestesiologia Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella
Psicologia Llic. P. Borrat
Psicologia infantil Llic. I. Verdaguer
Neuropsicologia Llic. I. Sala
Psicologia transpersonal Llic. M. Pellicer
Dietètica i nutrició Dra. E. Quintana
Podologia Sra. C. Sallent
Logopèdia Sra. M. Mauri
Fisioteràpia Sra. C. Garolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra
Òptic-Optometrista Sra. A. Grifell
Anàlisis clíniques Dr. J. Fargas

www.bayesconsultori.cat
Nou servei de CITA WEB

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat • www.chv.cat

GUIA MÈDICA EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al 93 889 49 49

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Direcció d'obres

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

AUTODESBALLESTAMENTS
LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIO

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
www.desguaceslaGLEVA.com 93 857 11 53
Botiga on-line 93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrincabras.cat

ADVOCATS

III DE ROCAFIGUERA MONTANYA

t'ajudem

Família, herències, contractes, arrendaments, danys, deutes...

www.derocafigueramontanya.com
621 270 203

Sintonitzeu **EL 9 FM** la ràdio d'Osona

Escolteu la ràdio d'Osona al 92.8

EL 9 FM Sempre al vostre servei

NEIDA
Neteja • Aigua • Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA

Un espai de conversa on podem fer-nos una idea dels canvis que vindran

Dimarts i dijous
A les 18.30h

En directe a les ràdios i teles locals

EL 9 TV

LA BOTIGA D' EL 9 NOU

Només per a subscriptors i socis

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona, SA, que podeu consultar a www.el9nou.cat

Conjunt de paelles Jata Ful Granite.
Grill JATA full inducció KILIMANJARO 28cm
Paella JATA full inducció SF324 24 cm GRANITE PFLUON
Paella JATA full inducció SF328 28 cm GRANITE PFLUON

Per només **55€**
Inclou enviament a domicili

Jata hogar

Sandvitxera Tefal SM155012 de 700 W i per a 4 unitats.

Per només **26€**
Inclou enviament a domicili

Tefal

Feu la vostra reserva trucant al **93 889 49 49** o bé entrant a el9club.cat, aboneu l'import i en menys d'una setmana rebreu el producte a casa.

Es pot reservar fins al **22-05-2020** inclòs.

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 15

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 6.30 GAUDEIX LA FESTA. Jaume Arnella cada dia.
 7.00 SANT JORDI 2020. Irene Llop.
 7.30 VICACTIVA'T A CASA.
 8.00 NOTÍCIES EN XARXA.
 9.00 TERRITORI 17. Magazín.
 12.00 GAUDEIX LA FESTA.
 12.30 SANT JORDI 2020.
 13.00 VICACTIVA'T A CASA.
 13.30 TELÓ DE FONTS. Resiliència escènica.
 14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Clàudia Dinarès.
 14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Infantil. Les tres bessones.
 15.30 CALAIX DE SASTRE.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 L'ESCOLA A CASA.
 17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 18.00 LA PORTERIA.
 18.30 ENS QUEDEM A CASA.
 19.00 CONNECTI.CAT.
 20.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 21.00 SANT JORDI 2020. Ramon Andreu Anglada (31-01-20), autor d'*El monstruo de hielo, el sufrimiento como adicción*.
 21.30 L'ESCOLA A CASA.
 22.00 PAISATGES ENCREUATS. Cap de Creus i Salines-l'Albera.
 22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 23.00 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
 23.30 SANT JORDI 2020.
 0.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Volcans de Santa Pau.
 0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 1.00 CONNECTI.CAT.

2.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dissabte 16

6.00 PAISATGES ENCREUATS.
 6.30 GAUDEIX LA FESTA.
 7.00 L'ESCOLA A CASA.
 7.30 SANT JORDI 2020.
 08.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
 8.30 VICACTIVA'T A CASA.
 9.00 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. Dansa.
 9.30 TELÓ DE FONTS.
 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 11.00 L'ESCOLA A CASA.
 11.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns - divendres.
 14.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 14.30 AVENTURA'T. Sheila Avilés.
 15.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
 15.30 VICACTIVA'T A CASA.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 THE WEEKLY MAG.
 17.30 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS.
 18.00 HI MR. GEHRY, I'M MARC FROM ARENYS. Documental.
 19.00 CIUTADÀ NOVELL. Centre d'Alt Rendiment.
 19.45 TOTS A LA CUINA.
 20.00 EURO COVID-19.
 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu. Presenta: Meritxell Garriga.
 21.00 SOFÀ MUSIC. Alide Sans / Er Taqueta / Joan Blau / Meritxell Gené.
 22.55 SABERUTS. Capítol 3.
 23.00 PAISATGES ENCREUATS.
 23.30 GAUDEIX LA FESTA.
 0.00 TELÓ DE FONTS.
 0.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.

1.00 CAMINANT PER CATALUNYA. .
 1.30 AVENTURA'T.
 2.00 DE TEE A GREEN. Golf.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Diumenge 17

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns - divendres.
 8.30 VICACTIVA'T A CASA.
 9.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
 9.30 L'ESCOLA A CASA.
 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 11.00 MISSA DE MONTSERRAT. En directe.
 12.22 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
 12.30 L'ESCOLA A CASA. Dilluns / Dimecres / Divendres.
 14.00 PAISATGES ENCREUATS.
 14.30 AVENTURA'T.
 15.00 VICACTIVA'T A CASA.
 15.30 CAMINANT PER CATALUNYA.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 OCELLS DE PAS. Cinema per a públic familiar.
 18.30 LA BATALLA DE LA MEMÒRIA. Documental.
 19.40 TOTS A LA CUINA.
 20.00 EURO COVID-19.
 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu.
 21.00 SANT JORDI 2020. Valentí Girbau (04-02-20), historiador, sobre el llibre pòstum de Vicenç Pascual, *El final de l'imperi espanyol a Amèrica* / Jordi Panyella / Anna Canalda i Joan Conill / Ramon Tremosa / Irene Llop / Ramon Andreu Anglada.
 0.00 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
 0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns - divendres.
 3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Aprendre d'una forma divertida

Nova entrega de l'espai fet pels mestres de les escoles de Vic, aquest divendres (17.00). Diumenge (12.30), els tres capítols de la setmana.

L'escola a casa
 dv., 17.30; dg., 12.30

Les notícies del cap de setmana

Meritxell Garriga (a la foto) presenta dissabte i diumenge l'informatiu que recull el més destacat del cap de setmana a tot Catalunya.

Al dia cap de setmana
 dissabte i diumenge, 20.30

Un nou capítol de 'Saberuts'

Tercera entrega de la web-sèrie creada durant el confinament per Les Trèsfou: Xevi Capdevila, David Ceballos i Eduard Pujol.

Saberuts
 dissabte, 22.55

Mitja hora de dansa per fer a casa

La psicomotricista Anna Alonso protagonitza la primera entrega de l'espai produït per Sant Tomàs per fer activitats a casa durant el confinament.

Dimarts actius amb Sant Tomàs
 dissabte, 9.00 i 17.30

EL FORAT DEL 9

Els avions plens però la Música Viva confinada

Jordi Sunyer

Setmana nefasta per la cultura viva a casa nostra. Primer Txarango cancel·la la seva -darrera- gira i l'endemà ens avancen que la música del Mercat de Vic 2020 deixarà de ser Viva per passar a ser confinada. I amb els ànims musicals per terra, dimecres, a *Territori 17*, escolto atentament Jaume Mateu (Tortell Poltrona), que, sense cap pèl a la llengua però alguns encara al cap, no s'està de culpar els governants de tota aquesta situació: "Estem molt mal gestionats, la cultura està deixada de la mà de déu i els artistes no comptem per a res. *Orden más otra orden igual a desorden*, ja ho deia Napoleó", va apuntar Mateu després de remarcar que "no entenc de cap manera que un pare pugui sor-

tir a passejar amb el seu gos i no ho pugui fer amb el seu fill". Tot plegat deu ser qüestió de prioritats. I ara mateix, pels governants, semblen clares: els avions poden anar plens i el futbol pot tornar a la televisió però el circ, el teatre i la música millor tancadets i confinats a casa. Aquesta és la seva normalitat. El pallasso més conegut de l'escena nacional, després de reconèixer que "m'estic actuant a sobre de fa dies", també va voler desdramatitzar la situació i ho va exemplificar recuperant un dels diàlegs més cèlebres entre Charlie Brown i el gos Snoopy: "Un dia ens morirem, Snoopy. Ja, però els altres no, Charlie". Tal com deia el republicà Jordi Carbonell molt abans que ningú parlés de coronavirus, que la prudència no ens faci traïdors. I és que amb tanta cancel·lació potser n'estem fent un gra massa. O potser es tracta de reprogramar concerts a dins d'avions.

Noves històries de 'Les tres bessones'

Les entranyables tres germanes creades per Roser Capdevila tornen amb dues hores de noves aventures cada dia, matí i tarda.

Dibuixos animats
 dv., 14.30 i 16; ds. i dg., 9 i 16

Diumenge, missa a Montserrat

Emissió en directe de la missa conventual de Montserrat, que té lloc cada diumenge al matí, i que permet als fidels seguir la celebració.

Missa de Montserrat
 diumenge, 11.00

MIKE MAGUIRE

LA GRAN DEPRESSIÓ

Hem vist rodes de premsa amb militars i policies, amb presidents i portaveus de governs, amb ministres i consellers de Sanitat, d'Interior, d'Economia i de Treball. El que no hem vist és una compareixença del conseller d'Educació. Si el tracte dispensat és el mateix per a les escoles que per als ciutadans, ja planyo els mestres i

m'explico el camp qui pugui que està sent això del tele-ensenyament. És l'estratègia imbatible del "ja s'espavilaran". *Ghosting* institucional. Sobre el proper curs ens estan arribant les notícies a pessics, perquè ens n'anem fent a la idea –ara una filtració, ara una entrevista, ara una font sindical–, igual com fan els metges amb els mals pronòstics. Cada titular és una gerra d'aigua freda. Ho és per al professorat i per a les famílies, però especialment per a les dones, els bur-

La crisi pot enterrar la conciliació i amenaça de recloure de nou les dones a casa

ros de càrrega d'allò tan poc valorat i tan imprescindible com són la logística domèsti-

ca i les cures. Si al setembre els nens no poden anar a l'escola, qui se n'ocuparà? Si els avis i les persones dependents és convenient que evitin les residències, qui se'n farà càrrec? Si cal reduir una jornada, prescindir d'un sou, demanar una excedència per poder cuidar els de casa, qui deixarà la feina? Hi ha centenars d'estudis que ho demostren: la resposta és sempre elles. Amb aquests dos darrers mesos ja hem testat el drama. Si de normal les dones

dediquen 1 hora i 52 minuts més al dia a les tasques de la llar, en confinament i amb teleescola... multipliqueu. Fins ara només les privilegiades assolien cert equilibri domèstic, però a còpia de delegar en àvies, cangurs, cuidadores o personal de neteja –que a més de dones, solen ser migrants, pobres i no assegurades, quatre voltes pringades–. Sense escola i sense ajuda, tenir persones a càrrec i a la vegada treballar és impossible. Fins i tot per a les dones. Aquesta crisi no serà només la que enterrarà l'unicorn de la conciliació, sinó que amenaça de recloure de nou les dones a casa, per imperatiu biològic, econòmic, sanitari, d'emergència global, o ja sortirà una justificació a l'altura del moment. Ai, les polítiques públiques feministes, aquelles que només es despleguen *si en queda*, si queda temps i diners, si va bé i no molesten. I si no, tranquils, ajornem els drets humans per a més menester i tal dia farà un any. Ara que crèiem que el debat feminista s'acostava al centre, es podrà fer marxa enrere tan alegrement? Vistos i patits els precedents, no podem esperar solucions governamentals. Es veu que ells tenen feina a sostenir l'economia, no les ciutadanes. O ens plantem o ja em veig calçant-nos els enagos de la tan citada Gran Depressió.

Laura Serra

Cromos

Ciris

A la Cooperativa l'Amistat de Montesquiú, com a molts altres establiments, van esgotar existències d'alguns productes. Se'ls va acabar la farina i el sucre, però també els ciris (!). Sí, sí, aquells ciris vermells de missa. Si els ciris han de servir per acabar amb això, benvinguts siguin.

Cursa

La Cursa de les Dones de Vic es resisteix. L'any passat no es va poder celebrar perquè hi havia eleccions i ara estava prevista per al 15 de març, un dia després que es decretés l'estat d'alarma. Aquesta setmana s'ha anunciat que se suspèn. A veure si a la tercera va la vençuda.

Error

La pressió del directe fa que a vegades els presentadors de televisió cometin errors divertits. Per exemple aquesta setmana per EL 9 TV van dir que Mia Ordeig penjava els patins als 93 anys (!). Ja és bo i experimentat però aquí l'ordre dels factors altera, i molt, el producte.

Poblet

El saxofonista Pep Poblet, gran aficionat al ciclisme i home viatjat, ha iniciat una divertida sèrie a Twitter arran de la prohibició de sortir del municipi. Combina fotos de llocs famosos de tot el món amb racons d'Osona: el Golden Gate amb el pont de Can Molas o la Cibeles i la rotonda de la Creu.

La vinyeta

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició Víctor Palomar
Seccions
 Dolors Altarriba (economia i monogràfics)
 Vicenç Bigas (reportatges) / Miquel Erra (el calaix)
 Albert Llimós (fotografia) / Esther Rovira (esports)
 Jordi Vilarrodà (cultura)

Redacció
 Clàudia Dinarès / Guillem Freixa / Arnau Jaumira / Isaac Moreno
 Natàlia Peix / Guillem Rico / Sagi Serra / Jordi Sunyer / Txell Vilamala

Correctora Cristina Anfruns
Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat edicions Rosa Serra
Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Molas
Administració Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat
 Vic: Plaça de la Catedral, 2.
 Tel. 93/889 49 49 - Fax 93/885 05 69
 c/e direccio@vic.el9nou.com
 c/e ripall@el9nou.com

Edició i Distribució
 Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Imprintsa
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
 Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat

